caiet
STUDENTESC

Scanned with OKEN Scanner

BALZAC

„Iluzii pierdute"

- „secerișul ogoarelor stropite cu cerneală nu se face (cînd se face) decît după zece-doisprezece ani de la semanat (= cu privire la scriitori, artiști).
- zgîrcenia începe de unde încetează sărăcia.
- cine bate palma la orice învoială nu prea se ține de ea.
- zgîrcenia, ca și dragostea, are darul de a adulmeca lucrurile ce vor să vină, de a le simți, de a le presimți.

(P) Dacă ghiceai pe acest chip fulgerările geniului care-și ia zborul, vedeai însă și cenușa lîngă vulcan; nădejdea se stingea într-un adînc simțămînt al neantului social, în care ~~atîția oameni~~ lipsa de nume sau de avere îi menține pe atîția oameni superiori.

... deoarece oamenii necunoscuți de lume se răzbună pe micimea situației lor prin înălțimea de la care o privesc.

- Lipsa prietenilor este unul din cele mai mari neajunsuri la țară. Neavînd cui închina micile sacrificii cerute de cuviință și de ținută, pierdem obiceiul de a ne impune vreo constrîngere față de alții. Totul se viciază atunci în noi, și forma și fondul.
- Fără îndoială că un asfințit de soare e un poem înălțător; da o femeie nu-i oare ridicolă cînd îl zugrăvește cu vorbe mari în fața unor oameni mici? Sînt în apusul soarelui voluptăți ce nu se gustă decît în doi, între poeți, între două inimi gemene
- Sufletele mari sînt oricînd dispuse să facă

dintr-o nenorocire o virtute.
- A înțelege înseamnă a egala.
- ... apoi Orbul, poem pe care mințile ~~scurte~~ astea scurte îl găsiră lung.
- Sufletele generoase sînt f. îndurerate cînd nu-și pot ține făgăduielile ce sînt întrucîtva micile vanități ale dragostei.
- Marile talente nu cunosc invidia, ele îți vor acorda tot sprijinul.
- Nu numai că gazetăria ucide mult tineret și multe talente dar se pricepe să-și îngroape morții în cel mai adînc secret: niciodată nu aruncă flori pe mormintele lor, niciodată nu varsă lacrimi decît pe abonații decedați.
- Abisele își au magnetismul lor
- „În țara orbilor chiorul e împărat.
- Veșnic, fabula coțofenei care se îmbracă în penele păunului.
- Buffon a spus: geniul înseamnă răbdare
- Adevăratul talent se poartă totdeauna ~~bine acolo~~ ca un copil bun, naiv, sincer, necoltos; pentru el, epigrama n-are alt scop decît de a ~~se~~ desfăta spiritul și nu de a jigni vreodată amorul propriu.
- Arezista este temelia virtuții.
  * Napoleon. - Cine poate spune orice ajunge să facă orice.
- „spadasin de idei" (om destept, filozof).
- O s-ajungă departe, dacă nu cumva, se aruncă mai întîi în Sena, dar și atunci tot ajunge pînă la Saint-Cloud.

- e capabil săși scoată un ochi pentru a-i scoate doi celui mai bun prieten.
- Napoleon. - Gluma e ca bumbacul: dacă îl torci prea subțire, se rupe.
- Axiomele lui Blondet: „Toate se aranjează pînă la urmă - Cei care n-au nimic nu pot pierde nimic - Nu putem pierde decît averea după care alergăm. Mergînd cu puhoiul, tot ajungi undeva. Un om destept, dacă și-a croit drum în lume, face avere cînd vrea.
- Prăbușirile unui om mare se măsoară totdeauna după înălțimea la care se ridicase.
- ... e om de ispravă, deși e preot.
- ... Societatea dumnevoastră nu se mai închină la dumnezeul adevărat, ci la vițelul de aur.

VERIȘOARA BETTE

- Mai toți bărbații își aleg cîte o atitudine care, cred ei, le scoate în evidență farmecele cu care i-a înzestrat natura.
- Seducătorii care urmăresc țeluri meschine nu pricep niciodată sufletele mari.
- ... amantul, ca și sotul, e ultimul care află.
- ... bunăvoința subalternilor, atît de necesară parazitilor
- se știa prea mare, pentru a mai avea nevoie

de aparențele măreției

- Un specialist în științele sociale și-ar fi dat imediat seama de prezența unui amant, după podoabele bogate și nefolositoare ce nu pot veni decît din partea acestui semizeu, veșnic absent, veșnic prezent în viața unei femei măritate.
- Cel ce studiază societatea omenească va fi întotdeauna cuprins de admirație în fața plinătății, desăvîrșirii și rapidității modului de a gîndi la naturile feciorelnice.
- Individul virgin, economisindu-și forțele de viață, capătă o putere de rezistență și de durată incalculabilă. Creierul se îmbogățește din lipsa de întrebuințare a celorlalte facultăți.
- Se poate spune despre un mareșal al FRANȚEI că și-a salvat împăratul sau patria, dar cea mai mare laudă în gura unui negustor e tot faptul că plătea cu bani pesin. (105)
- Crevel le spunea negustorilor văduvi care-și iubeau foarte mult fiicele, că e mai bine să închiriezi cai cu luna decît să ții un grajd (109)
- ... mi-a mărturisit că în tinerețe, din precauție avea întotdeauna trei amante: una era cea de care voia să se lepede; a doua, favorita, iar a treia, cea pe care o curta, adică viitoarea (111).
- Ironia îngăduită celor învinși față de învingători... (131)
- Viciul nu triumfă cu ușurință; se aseamănă în această privință cu geniul, avînd și unul și celălalt nevoie de un concurs fericit de împrejurări ca să poată întruni împreună norocul și talentul

- Sufletul își află cele mai vii și mai puternice bucurii într-o ură satisfăcută. (147).
- Muribunzii cred în viață precum puscăriașii cred în libertate.
- Catastrofele îndeamnă la filozofie firile inteligente și tari.
- Astfel, munca e o luptă istovitoare, de care se tem și pe care o îndrăgesc numai firile tari și întregi și pe care ea adesea le zdrobește.
- Oamenii mari aparțin operei lor. Desprinderea lor de cele lumești, devotamentul lor pentru muncă îi fac să treacă drept egoiști în ochii proștilor, care ar voi să-i vadă înveșmîntați la fel ca filfizonii, învîrtindu-se în societate și îndeplinind așa-zisele datorii mondene.
- Oamenii aceștia, care își întîlnesc rareori semenii, duc o viață singuratică, sînt neînțeleși de majoritatea lumii, alcătuită, ~~după~~ după cum se știe, din proști, individioși, inculți și ușuratici.
- Viața-i ca o haină, cînd s-a murdărit o perii; cînd s-a rupt, o cîrpești; dar te străduiești să rămîi îmbrăcat cît mai mult.

Strălucirea și suferințele curtezanelor

- „oameni bine" - ocnași.
- „turnător" - trădător, spion.
- „edec" - hoț emerit.
- „granguri" - ocnași f. temuți ce faceau parte din „casă"
- „burlan" - pantaloni.

- „a soili" - adormi.
- cu urechile „căptușite cu pîndă" - ciulite.
- „gagică" - femeie.
- „ceasul e limbă peste limbă" - miezul nopții
- „Să lingi un ogeac" - să furi tot ce se află într-o camera
- „a pune bila pe cinci" - a te culca.
- „a hăpăi" - a mânca pe fugă.
- „portocala porcilor" - cartoful.
- „cearșafuri garatate" - bancnote.
- „mănăstirea Urcă-n Silă!" - eșafod.
- „lovele" - bani.
- „cavalerul ghilotinei" - politist care te duce la eșafod.
- „a gîni" - a privi.
- „uns cu alifie de cimitir" - condamnat la moarte.
- „a face pe gabărul" - a se preface.

EUGÈNIE GRANDET

- Atunci, trebuie să fi fost f. tînăr la Paris! reluă Charles adresîndu-se lui Adolphe.
  - Ce vrei, domnule?, spuse abatele. Ji trimitem în Babilon de cum sînt înțărcați.
- - Vrem ~~[illegible]~~ puii Nanon!
  - Poftim, scumpe domn, spuse Nanon, aducînd ouăle, îți dăm puii în găoacea lor.
- - Știți ce spunea doamna Campan?. „Dragele mele, atîta vreme cît cineva e în minister, adorați-l; cînd a căzut, ajutați-l să se scufunde cît mai adînc!

Puternic e un fel de zeu; dărîmat, e mai prejos decît Marat în baie, căci el trăiește pe cînd Marat e mort.

- „În viața sufletească, ca și în cea trupească, exista o aspirație și o respirație; sufletul are nevoie să absoarbă sentimentele altui suflet și să și le însușească pentru a i le reda m. bogate.

MOȘ GORIOT

- „Căci cine poate spune cu hotărîre ce este mai groaznic la vedere: inimi secătuite sau cranii desarte?
- ... studentul își leapădă zgura, dobîndește o mai largă priveliște asupra vieții și pînă la urmă ajunge să-și dea seama că societatea este alcătuită dintr-o suprapunere de straturi omenești.
- „Din zece nopți, pe care un tînăr le făgăduiește muncii, șapte sînt dăruite somnului.
- ... la un cămătar vestit, Gobseck, un păcătos, care ar fi în stare să facă pietre de domino din ciolanele lui taică-său, un fel de ovrei, arab, grec...
- „Sufletul nostru este ca un tezaur: dacă-l golești dintr-o dată, ești ruinat.
- „În femei și bărbați să nu vezi decît niște cai de poștă, pe care poți să-i lași să crape în marginea drumului, la cel dintîi popas, unde ți se dau alții; numai așa vei ajunge să-ți înfăptuiești năzuințele.
- „Și vei afla atunci că ~~lupta~~ e lumea, o reu-

-unicune de înșelați și de înșelători.
- ... La capătul cărărilor întortocheate nu este nimic măreț.
- Știu cum își croiesc oamenii drum, aici, la Paris. Ori prin strălucirea geniului, ori prin iscușința corupției. ... Cinstea nu slujește la nimic. Oamenii se pleacă sub puterea geniului, îl urăsc, încearcă să-l defaime, pt că geniul ia ce i se cuvine și nu împarte cu nimeni.... pe scurt îl adoră în genunchi, dacă n-au putut să-l îngroape în noroi. ... De aceea omul cinstit este inamicul tuturor.
- Omul este o ființă imperfectă.
- Toată lumea crede în virtute; dar cîți sînt virtuoși? Popoarele și-au făcut un idol din libertate; dar din toate popoarele pămîntului, este vreunul cu adevărat liber?
- Lanțurile de aur sînt cele m. grele.
- Ești încă în perioada copilăriilor. Caști gura la zorzoanele care împodobesc intrarea.
- Scuturați-vă nevestele, scuturați-vă hainele.
- Vautrin este comparat cu-n „vulcan uman".
- El nu se hotărîse însă să treacă Rubiconul vieții pariziene.
- In adevăr, cum ar putea să se îmbine marile sentimente cu o societate meschină, mică, superficială?

Gobseck

- Pretutindeni există lupta între sărac și bogat, pretutindeni ea este de neînlăturat; este deci preferabil să fii cel care exploatează, decît cel exploatat.
- Află de la mine că mijloacele se confundă întotdeauna cu rezultatele

Casa „La motanul cu mingea".

- „Poate că atunci se făcea ziuă m. de dimineață (un vînzător)

Pielea de Sagri

- „Aici pe pămînt, nimic nu e desăvîrșit afară de nenorocire" (Raphaël de Valentin).
- ... căci suferința nu este poate decît o plăcere violentă (autorul)
- „Și ce altceva e nebunia, dacă nu excesul unei vointe sau al unei puteri" (autorul).
- In Paris ... „și unde bătul puterii nu se va face niciodată prea simțit, fiindcă toată lumea-i prea aproape de cei care-l țin" (autor
- „Lasă, le-ai plicțisi ~~de~~ curînd de bogăție, dîndu-ți seama că ea îți răpește norocul de a fi un om superior. Intre sărăcia bogăției și bogăția sărăcie, stat-a vreodată artistul în cumpănă? (Emile).
- ... se află toată prăpastia care desparte secolul al XIX-lea de al XVI-lea. Acela pregătea o distrugere rîzînd, al nostru rîdea în mijlocul ruinelor (autorul) pg 363.
- „Să bem deci pt neghiobia puterii care ne dă atîta putere asupra neghiobilor" (un bancher) pg. 366.

- „Al, gloria, tristă marfă!. Costă mult și nu durează. Nu cumva este ea egoismul oamenilor mari după cum fericirea este acela al proștilor"? (autorul) pg 366.
- „Viața simplă și mecanică duce la o-nțelepciune nesăbuită, înăbușindu-ne inteligența prin muncă; pe cînd o viață petrecută în haosul abstracțiilor sau în abisurile lumii morale ne îndreaptă spre o înțelepciune soră cu nebunia. Într-un cuvînt, sau ne ucidem sentimentele ca să trăim mult, sau acceptăm martiriul patimilor și murim tineri. (autorul) pg 385.
- „Mă faci să ~~cred~~ mă îndoiesc de atotputernicia lui D-zeu, deoarece prostia ta întrece puterea lui (Emile) pg 385.
- „Bagajul celui care umblă după noroc trebuie să fie cît m. ușor".
- „Nimic nu-i m. obositor decît să intrăm deodată în lume, coborînd din înălțimile cerești în care ne tîrăsc meditațiile științifice (aut) pg 406.
- Sîntem liberi de a părăsi femeia care se vinde dar nu o fecioară care se dă, căci ea nu cunoaște întinderea sacrificiului (aut) pg 412.
- „Ah, un corp frumos va învinge totdeauna hotărîrile cele m. agresive" (aut) pg 462.
- „Și aruncă un pumn de aur credinciosului său servitor, spunîndu-i.
  - Iată partea ta, îngroapă-te cu ei dacă poți (Rastignac) pg 475.
- Și la drept vorbind, țin atît de mult la el că dacă mi-ar da o palmă pe obrazul drept i l-aș întoarce și pe cel stîng! (autorul) pg 49

MANON LESCAUT

ABATELE PRÉVOST

- Așa cum sîntem făcuți noi, oamenii un lucru e singur: fericirea noastră stă în plăcere; desfid pe oricine ar afirma contrariul.
- Predicatori, voi care vreți să mă întoarceți pe calea virtutii, spuneți-mi că această cale e neapărat necesară, dar nu-mi ascundeți cît e de aspră și anevoioasă! Vă dau voie să afirmați că desfătările dragostei sînt trecătoare, că sînt trecătoare, că sînt, că vor fi urmate de suferințe veșcinice, și ceea ce mă va impresiona mai mult, că renuntarea la ele va fi cu atît mai mare! răsplătită cu cît acele bucurii jertfite vor fi ~~destul~~ fost mai dulci și mai pline de farmec, dar mărturisiți în același timp că așa cum e plămădita inima noastră numai aceste desfătări ne dăruiesc, aici pe pămînt, fericirea desăvîrșită.
- Iubirea e mai tare decît belșugul, mai puternică decît comorile și bogăția, totuși are nevoie de ajutorul lor, și niciodată nu-l cuprinde mai adînc disperarea pe îndrăgostitul gingaș, plămădit decît atunci cînd, impins de nevoi, e silit să se ciocnească de grosolănia sufletelor nobile.
- E drept că mai înaintasem în vîrstă, dar vîrsta e o armă prea slabă în fața forței.

ISTEȚIMILE lui QUINOLA

Acțiunea se petrece-n Spania

- ...chiar eu în persoană, o să împart dreptatea ce... (Aparte) Dacă nu mă voi mai teme de ea! (Quinola - pg 5).
- ... asemenea tuturor oamenilor de stat, iau drept adevărul adevărat tot ceea ce este numai probabil (căp. gârzilor - pg 6).
- ...și dacă e adevărat că sărăcia este blazonul geniului, apoi noi sîntem doldora... de geniu (Quinola - pg 9).
- O mare descoperire este un „adevăr" și adevărul nimicește atîtea abuzuri și greșeli, încît toți cei care trăiesc de pe urma lor vor să-l distrugă: ei încep prin a lovi omul (Fontanares - 13)
- Cerul nu poruncește ceea ce îngăduie sa facă (Marele închizitor - pg 18
- Ce-mi trebuie? Indrăzneală? Am și de vînzare (Q - 19)
- Omul ăsta mă tulbură, mi se pare că stăpînește mai bine mecanica dragostei decît dragostea pt mecanică (Monipodio - 37).
- Vei fi supravegheat (Sarpi).
  - Știu, și tocmai de aceea mă supraveghez singur (Quinola - 41).
- Folosește-te de om și mai devreme sau mai tîrziu vei descoperi copilul (Alvaros - 40).
  Alvaros - Ia să vedem, te-ai gîndit vreodată ce înseamnă bogăția?
  - Niciodată, am văzut-o dela distanțe prea mari (Quinola - 42)
- Cîte nenorociri se ascund sub pulpana gloriei.
- Urîndu-te pe umerii unui om care vede atît de departe ca dumneavoastră, vezi tu însuți, și mai departe, domnule (Q lui Fontanares - 82).

PAMÉL GIRAUD - BALZAC

- PAMELA - Prin urmare, vrei să te urăsc?
  Joseph - De! dacă așa începe dragostea... urăște-mă (pg 101)
- De VERBY - Mai bucuros mi-aș pierde capul decât onoarea.
  Dupré - De pildă, dacă onoarea nu valorează cât capul... (115)
- DUPRÉ - Nu-i stârnește îndeajuns pe oameni ca să-i urăsc și n-am întâlnit încă pe nimeni pe care să-l pot iubi... Mă mulțumesc să-mi studiez semenii; îi văd cum joacă tot teatru cu mai multă sau mai puțină îndemânare (117).
- Binet - Un avocat care-și vorbește lui însuși este ca un plăcintar care-și mănâncă marfa... (120)

MAMA VITREGĂ BALZAC

- GODARD - Curiozitatea, generale, e mama cunoașterii (168)
- VERNON - În general iubim din toate puterile, care scad mereu, în vreme ce la bătrânețe iubim din răsputeri, care crește, crește nemăsurat.
- RAMEL - ...îți dau cuvântul meu de onoare că femeile te costă adeseori mai mult decât fac. (179.
- VERNON - pe femei trebuie să le lași să se trădeze... Trebuie să le observi. Altminteri, violența stârnește lacrimile, și o dată ce a intrat în funcțiune sistemul hidraulic, o-ar înneca într-însul trei bărbați ca Hercule de tori (216)
- VERNON - Femeile se ucid una pe alta mângâindu-se (234)

MERCADET

- MERCADET - Afări, doamna mea toate sentimentele se duc de rîpă, banii le dau de-a dura. Numai interesele dăinuiesc pt că nu mai există familii ci numai individi. 266.

- MERCADET - Un om care nu datorează nimănui nimic este un om la care nu se gîndește nimeni (266).
- MERCADET - Cu o tonă de necazuri nu poți plăci nici măcar o datorie de o centime...(267).
- MERCADET - Fetele mari, ca și copiii, îți dau uneori niște răspunsuri care-ți închid gura (274)
- -"-"-"- A luat-o razna de tot lumea noastră, despre care niște imbecili, care consideră răsturnările sociale drept perfecționări, spun că-i în plin progres (274).
- -"-"-"- Ieșind din liceu, te crezi un mare poet, un mare orator, un mare ministru, după cum, sub Imperiu, fiind doar sublocotenent, te și vedeai mareșal al Franței (275)
- -"-"- A avea slugile de partea ta e ca și cum un ministru ar avea presa de partea lui (284.
- -"-"- Am iubit! Ca toată lumea, am tîrît și eu după mine aceasta ghiulea de aur. (295)
- De LA BRIVE: Nenorocirea noastră însă e că ne simțim în stare să facem orice, pe cînd, în realitate, nu sîntem buni de nimic (308)
- -"-"- Ca să fii chemat la împărțirea puterii, nimeni nu te mai întreabă astăzi dacă ești în stare să faci ceva bun, ci numai cît de mult rău poți face! Problema e nu să ai calități ci să inspiri frica. În politică ți-e tot timpul frică, fiindcă ai veșnic un măldăr de rufe murdare pe care le ascunzi prin colțuri, fără să le poți spăla vreodată ---- ---. Asta pt că-n Franța trebuie să iei sensul invers al unui cuvînt pt a-l găsi pe cel adevărat (310)
- MERCADET - Tineretea e făcută pt plăceri (316).
- VERDELIN - Vivat MERCADETUS, speculatorum imperator (Trăiască - - împăratul speculanților) (328).
- MERCADET - --- dacă cei ce caută milioane le găsesc numai cu mare greutate, în schimb, cei care nu le caută

nici nu le vor găsi vreodată. (334)
- Doamna MERCADET - Răbdarea, înțelepciunea, economia sînt trei virtuți ale vieții de toate zilele, care te ajută să păstrezi tot ceea ce ai obținut numai datorită lor (348).
- MERCADET - Amintește-ți de aceste mari cuvinte din Evanghelie, valabile și-n afaceri „Cine ridică sabia, de sabie va muri (354).

URSULA MIROUËT

- „Acolo unde domină exteriorul, dispare sentimentul (aut-21).
- ... că abatele Chaperon, deși preot, este un om de treabă (32).
- Căci zgîrcenia și mila se dau de gol prin efecte asemănătoare: mila nu-și strînge ca oare în cer comorile pe care avarul și le adună pe pămînt? (65 aut)
- Multiplicitatea cauzelor și numărul incomensurabil de eruptii ce-l presupune hazardul, explică creația. (aut 124)
- Dar poeții nu sînt mari decît în măsura în care se pricep să îmbrace faptele și sentimentele în imagini nemuritoare (Abatele Chaperon - 155).
- Gloria oricărui avocat bun constă în a cîștiga procesele proaste (Doctorul Minoret - 179).
- E bună la ceva și nenorocirea (Ursula - 193).
- Există în muzică, dincolo de intenția compozitorului, sufletul executantului care, printr-un ~~poz~~ privilegiu ce aparține exclusiv acestei arte, poate împrumuta sens și poezie, unor fraze de cine știe ce valoare (aut 255)
- ... v-ați înscăunat în inima mea ca o regină peste imperiul ~~sau~~ ei (Savinien - 263).
- Îndrăgostiții, ca și bețivii au un zeu care-i apără (doctorul - 272)
- De altfel averea este cel mai rodnic izvor de ~~cin~~ cinste și ... (Goupil - 430).

PIERRETTE

- Totul era nou. Aceasta casă renovată, al cărei lux încă proaspăt contrasta cu fațadele vechi ale tuturor celorlalte clădiri l-ar fi făcut pe oricare observator să ghicească numaidecît ideile meschine și deplina mulțumire de sine ale unui negustoraș retras din afaceri (10-aut).
- Cînd o casă e locuită de o fată bătrînă nu mai e nevoie de cîini de pază; nu există întîmplare oricît de mărunta pe care să n-o observe și să n-o comenteze trăgînd toate concluziile posibile (aut-14).
- ...despre hangiul Rogron — pe obrajii lui, Baccus desenase o întreagă rețea roșiatică de cîrcei de vita de vie (20-aut)
- Orice moștenitor e m. mult sau m. puțin frămîntat de gîndul dacă a cules totul de pe urma unei moșteniri dacă n-a uitat cumva o creanță sau vreo zdreanță (10-a)
- Prostia poate fi de 2 feluri: vorbăreață sau tăcută. Prostia muta m. poate fi suportată, dar prostia lui Rogron era din cale afară de limbută. (aut-25
- ...despre d-na Tiphaine — Această femeie de 22 ani nu făcuse încă vreun pas greșit pe terenul alunecos pe care evolua (aut-35).
- E unul dintre capriciile Capriciului însuși la fel de neînțeles ca și acesta (Martener-tatal-48).
- Există oameni care accepta sărăcia cu noblețe și o suportă f. voioși (aut-56).
- Concepînd totul numai prin prisma dorinței de a parveni, avea stofă de politician; un om care nu se dă îndărăt de la nimic, păstrînd doar un lustru de legalitate, este un om f. tare. (despre Vinet-aut-56).
- ...brodaseră pe gherghefuul viitorului planurile lor copilărești (aut-58)
- Sufletele mărunte sînt nevoia să se poarte despotic, pt a-și potoli nevricalele; sufletele mari sînt dimpotrivă, însetate după egalitate pt a da curs liber imboldului inimii lor. Oamenii strîmți la suflet

îşi pot întinde dominaţia atît prin persecuţie cît şi prin filantropie, ei îşi pot realiza dorinţa de putere exercitîndu-şi stăpînirea asupra cuiva fie prin cruzime fie prin caritate (aut-68).

- Copiii, ca şi cîinii simt cînd şi unde greşesc cei care îi conduc, sînt extraordinar de bine dacă sînt iubiţi sau numai toleraţi.
- Trandafirii iubirii îmbobocean atît de fragezi, atît de gingaşi, în acest suflet tînăr, se zbăteau să se deschidă, dar erau striviţi fără milă (aut - 76).
- ... în preajma unui păcălit dai întotdeauna de-un pungaş şi de cînd lumea prostia atrage cîte un isteţ din sleatha vulpoilor (D-na Tiphaine - 77)
- Frămîntările ei intime îi înteţiră ciudat ~~acea~~ pasiunea îmbiind-o spre lucrurile oprite cu acea atracţie de neînţeles pe care de la Eva încoace o încearcă toate femeile (92-a)
- Ce poate fi mai desăvîrşit decît tăcerea? Ea este absolută, şi prin aceasta nu este oare o formă de existenţă a infinitului? (99-aut)
- Sylvie aruncă d-soarei Habert una dintre acele priviri de la fată bătrînă la fată bătrînă crunta şi dulceaga (~~[illegible]~~ 116 - aut)

PIÈRRE GRASSOU

- Acum, cînd orice mîzgîlitor de pînză îşi poate expune opera, n-auzi vorbindu-se decît despre artişti neînţeleşi. Unde nu mai e apreciere, nu mai e nici lucru ~~de~~ apreciat (164 - aut)

UN DEBUT în VIAȚĂ

- Oricum ar fi omul, nu se poate să nu aibă un moment în care să facă binele, fie numai din curiozitate, din orgoliu, prin contrast cu el însuși, sau din întîmplare; bineînțeles că socotește acel moment ca o rătăcire pe care n-o va mai repeta; dar aduce și el o ofrandă pe altarul binelui, întocmai ca oamenii f. cursuri, care o dată sau de 2 ori în viață își îngăduie să fie curtenitori (218-a)
- ... răspunse privirilor mele cu ocheade dintre acelea care înalță fără scripete pe un om pînă în slava cerului (253)
- Unde nu-i cap vai de fecioare! (Mistigris - 256.
- .. Cizmarii poartă totdeauna ghete supte (Mistigris - 258)
- Nu tot ce strălucește e maur (Mistigris - 263).
- Prudența e mama surzeniei (.. 266).
- .. faci mult zgomot pt. chimic. (.. 267.
- Trebuie să știi să zaci la timp (.. 267
- Cînd pierzi curajul pierzi totul (... 270)
- Nu-i greu să pari om de treabă după ce ți ai așternut așa de bine (274-aut).
- E cunoscut ca un cal treaz (Mistigris - 278).
- ... un viitor diplomat trebuie tare în funduri (281 - o ...)
- ... vorbă multă sărăcia pomului (290 - ...).
- Unii oameni, de multe plecăciuni ce fac, rămîn încovoiați (299 - aut)
- .. o condică ce au ținut-o în cămin, în bucătărie, peste tot pînă și în încăperea pe care secretarii o numesc cameră de deliberare (aut - 316)

PESCUITORII în apă TULBURE.

- băcanul e doar tîrît spre comerțul său de către o forță de atracție egală cu dezgustul care îi îndepărtează de aceastăc pe artiști (aut - 363).
- Dar nimic în viață nu cere o mai mare atenție decît

„PER ASPERA AD ASTRA"

Per aspera ad astra

1 PIERRE ABÉLARD - romantioasă figură a Evului Mediu teolog și filozof scolastic. Sfârșește viața în chilia unei mănăstiri datorită sadicei răzbunări a canonicului Fulbert cu a cărei pupilă se căsătorise.

2 ALBERTUS MAGNUS - savant din Evul Mediu supranumit și Doctorul Universal. Era un mare adept al lui Aristot. La 30 ani îmbracă haina dominicană. Era un enciclopedist

3 Vasile ALECSANDRI 1821-1890 - Născut lângă Bacău într-o căruță. În 1878 este încoronat la Montpellier ca bard al latinității pentru poezia „Ginta Latină". Este ministru de externe și ministru plenipotențiar al României la Paris.

4 ALEXANDRU cel MARE - fiul regelui macedonean FILIP II și al Olympiei, fiica regelui din Epir. Anii copilăriei și-i petrece sub supravegherea lui Aristot. După cinci ani de la moartea lui FILIP Alexandru încalecă pe BUCEFAL și pornește cuceririle. Face să dispară Teba de pe fața pământului (cu excepția casei poetului PINDAR), îi înfrânge pe persi. Moare la 33 ani de o boală de friguri.

5 Vittorio ALFIERI - 1749-1803 - cel mai de seamă poet tragic al Italiei. A avut o copilărie zbuciumată (rămâne orfan de părinți). Tragedii: Cleopatra, Mary Stuart, Virginia, Saul, Brutus, FILIP II. Fuge la Paris cu Louisa d'Albany, soția ultimului descendent al Stuartilor. Moare la Florența.

ALFRED cel MARE 849-901 - rege anglo-saxon

Nu cred că poate-i poezie acolo unde-i conformism conștient sau inconștient.
A promite e nobil, a-ți da cuvîntul e josnic.
Femeile te iubesc întotdeauna cînd ai altceva de făcut.

Lucrurile care par firești: căci de ceea ce e neobișnuit ne ferim deajuns: (aut - 373

- ...căci educația noastră publică nu va găsi niciodată dezlegarea problemei grele a dezvoltării simultane a trupului și inteligenței (381 - aut)
- ... aflați că un artist mare e un rege, mai mult decît un rege; mai întîi e mai fericit, e independent, trăiește după pofta inimii; apoi domnește pe tărîmul fanteziei (pictorul Chaudet - 386).
- „Artiștii au acolo femei goale.
  - Nădăjduiesc că fac foc (Descoings - 390)
- ... că militarii întradevăr talentați sînt blînzi și politicoși, ca toți oamenii superiori. Geniul e întotdeauna geniu (aut - 393).
- ... francezul e prea mîndru de coloana sa ca să se ducă se se încoloneze în altă parte (Joseph - 395
- Pt Philippe universul începea în creștetul său și se termina la tălpile sale (aut - 398)
- ... dacă una din săgețile sale ascuțite ar fi intrat în mintea greoaie a colonelului (aut - 402).
- Toate marile talente respectă și înțeleg pasiunile adevărate și le explică și le regăsesc rădăcinile în inimă sau în rațiune (aut - 424).
- ... Numai „ternul" matale devine „etern".
- ... capra unde-i legată acolo trebuie să (m) (n) pască (Flore - 515)
- E mai bine să fii pe picioarele tale la New-York decît să putrezești într-o redingotă de brad în Franța (Philippe - 622).
- o femeie descrisă de Bixiou prin aceste cuvinte „Zdrențe care umblă."
- Prea îi plăcea balul, și asta a ucis-o... a zis Hugo (H -- 562)
- Dar în sinea lui își rise. Dacă ești un Goliat, am și eu

prastie, iar de pietre nu duc lipsă (Bixiru - 664).
- Lasă mata! Pofta vine mucând (Mist. Leon de Lord - 568)

Ce le pasă damelor „Dames don't crae"
Peter Cheyney

- ... că dacă mama Caution s-ar fi aranjat să-mi dea viață cu niște corzi vocale mai de soi s-o mutră mai puțin potrivită cu coasta Norvegiei ... (aut. 5)
- ..un gen local de-acela unde poți consuma timp, pierându-ți reputația (aut. 6), împreună cu izmele.
- - dame care ... se sperie de gândaci și bag cuțitu-n amant cu aceeași ușurință cu care comandă un mazzagran (aut-6)
- ... iar cealaltă are o silueta care mă face să-mi pară rău că nu-s în concediu (aut - 7.
- O damă-și făcuse apariția și nu-ncape-ndoială c-aveai cu ce să-ți garnisești privirea (aut - 8)
- .. s-o dansează pe dama aia ca și cum ar fi preferat să flirteze cu un sarpe cu clopotei (aut - 10)
- Tot ce nu știe el despre vânzarea stupefiantelor se poate bate mașină pe dosul unui timbru (aut - 14)
- ...să predea carnetu' de comenzi și să facă un tur fără retur la cimitiru' local (aut - 66)
- ... cu glezne sculptate cu finele.. (aut - 86)
- Este înzestrată cu toate darurile și este unsă cu toate alifiile (aut - 91)
- Dacă era vioara-ntii la Granworth... (aut - 95)
- Are niște curbe care l-ar fi convins pe regele Solomon să-și lichideze haremu' și să devină monogam (aut - 109)
- Mi-amintesc de-un majordom distins care era-n serviciu' unei dame grozave din Anglia. Într-o zi tipu' ăsta dă buzna-n baie tocmai când dama era sub duș. Fiind om plin de tact,

Kiki, după cum am aflat m. tîrziu, rămasese pradă unei iubiri care semăna cu prima: ≤ Un garçon, avec une petite gueule vache ... >
Cei care nu sînt întunericul, nu vor căuta niciodată lumina (Bukle)
Voltaire: referitor la religie: cînd I o singură religie, e despotică, tiranică; cînd sînt 2 trăiesc una la alta gîtul (hughenoții și catolicii) iar cînd sînt mai multe, trăiesc în armonie (la fel și cu femeile)
- Mai bine să faci rău, decît să-ți pară rău că nu l-ai făcut.

majordomu' ăsta n-a spus decît; „Vă rog să mă iertați domnule" și s-a evaporat, convins c-a ieșit cu fața curată din situația asta penibilă. D'a' n-a mai fost tot atît de convins a doua zi, cînd l-a expediat la un doctor ca să-i examineze vederea. (aut-110)

- Văd m. multe stele decît a visat vreodată un regizor, numai c-ale mele sînt toate verzi ... (aut-122)
- Socot că la distribuirea lupeului s-a repartizat acestei mai mute o cantitate suficientă ca să ducă de nas o armată-ntreagă (aut-140)
- ... s-o nemernică-n stare să ucidă un om în somn că s-ăi scoată plomba de aur din măseaua de minte (aut-140)
- Ti-am m. stricat odată portretu' -- (aut-165) - altădata am să te deteriorez pînă la ireparabil.

Portretul lui Dorian Gray.

Oscar Wilde

- Artistul este un creator de lucruri frumoase.
- Critic este acela care poate transpune într-un alt mod sau într-o altă substanță impresia produsă asupra sa de lucrurile frumoase.
- Critica cea m. distinsă, la fel ca și cea m. moderată este un proces autobiografic
- Acei care găsesc înțelesuri urîte în lucrurile frumoase sînt desfrînați fără a fi încîntători.
- Nu există ceva ce s-ar putea numi carte ~~[illegible]~~ morală sau imorală. Cărțile sînt bine sau prost scrise. Atîta tot
- Viața morală a oamenilor este o parte din materialul folosit de artist ca subiect, însă moralitatea artei constă în folosirea desăvîrșită a unui material lipsit de desăvîrșire.
- Nici un artist nu are preferințe de ordin moral. La un ar

o existență care tinde spre deznodămînt (moarte).
Am vrut să devin un cadru folositor în căutarea destinatarilor.
Am o casă care mă apără de ploaie dar îmi ascunde soarele
mă-nvață că trebuie să mimezi pasiunea ca s-o simți, că omului o ființă de ceremonie o lume fără conflicte care-i duce la somaj pe scriitori

tist, o preferință de ordin moral devine manierism stilistic de neiertat.

- Viciul și virtutea sînt pt artist materie primă menite unei anumite arte.
- Orice artă este în același timp aparență și simbol. Cei ce pătrund dincolo de aparență, o fac pe propriul lor risc. Cei care deslușesc simbolul, o fac pe propriul lor risc.
- Cînd criticii nu se-nțeleg, artistul este în deplin acord cu el însuși.
- Orice artă este cu totul lipsită de utilitate practică.. (pag 4)
- Ia aminte la oamenii care au făcut carieră strălucită în orice profesie. Sînt de o hidoșenie desăvîrșită! (pg-8)
- Există o anumită fatalitate legată de orice distincție fizică ori intelectuală, o fatalitate de soiul aceleia care parcă urmărește de-a lungul istoriei pașii nesiguri ai regilor. Este m. bine să nu te deosebești de cei din jur. Pe lumea asta urîții și proștii au tot ce e m. bun în viață. Pot sta liniștiți în fotoliu și să se zgîiască la piesă. Dacă nu cunosc gustul victoriei, sînt cel puțin scutiți de amărăciunea înfrîngerii. Trăiesc cum s-ar cuveni să trăim cu toții fără griji, nepăpători și senini. (pg 9)
- Conștiința și lașita sînt de fapt același lucru, Basil. Conștiința nu-i decît numercial al firmei. Atîta tot. (pg-13)
- Da: e păun în toate privințele, cu excepția frumuseții (pg 13)
- Ori dă absolut toate amănuntele, ori îți spune totul, afară doar de ce ai vrea cu adevărat să știi. (pg 15)
- Dragul meu a încercat să întemeieze un salon și n-a reușit decît să deschidă un restaurant (pg 15).
- Îmi aleg prietenii după frumusețea chipului, cunoștințele după valoarea caracterului, și dușmanii după forța intelectuală. (pg 16)
- Cred că asta provine din faptul că nimeni nu e în stare să

De altfel ar fi greu să faci ordine în amestecul unor sentimente contradictorii
Othello ... drăgoste pătimaşă de pelerin pentru moarte.
Un capăt de negru nu înţelege faţa albă.
Cap ascultând vocea propăşitoare din spatele său, şi tu vei minca pe naturale
să suporte pe cineva înzestrat cu aceleaşi defecte ca şi el însuşi. (16)
- Îmi plac oamenii m. mult decât principiile şi nimic pe lume nu-mi place m. mult decât oamenii fără principii (17)
- Trăim nişte vremuri în care oamenii tratează arta ca şi cum rostul ei ar fi să devină o formă de autobiografie abstractă a feţuşcăi (20)
- ...dar nu încape nici o îndoială că Geniul e m. trainic decât Frumuseţea (21)
- Printr-o încrâncenată luptă pt existenţă, vrem să ne înăuşim cea trainică şi ne îmbătăm mintea cu tot soiul de fleacuri şi amănunte, în speranţa zadarnică de a ne păstra locul de azi. Omul bine informat - iată idealul modern (21)
- ... iar partea cea m. rea, atunci când trăieşti o poveste romantică, de orice fel ar fi, e că în urma ei rămâi cumplit de neromantic (22)
- Cei care rămân fideli nu cunosc decât latura searbădă a dragostei; numai infidelii îi cunosc tragediile (22)
- Membrii fiecărei categorii sociale ar fi forţaţi să propăvăduiască importanţa acelor virtuţi de care nu aveau nici un fel de trebuinţă în propria lor existenţă (23
- Scopul vieţii este autodezvoltarea. Deplina înflorire a personalităţii - iată sensul existenţei sub soare a fiecăruia dintre noi (29)
- Fiece pornire pe care luptăm din răsputeri s-o înăbuşim clocoteşte în minte şi ne otrăveşte. Trupul poate păcătui o dată şi atunci a terminat cu păcatul, fiindcă acţiunea e un mod de purificare. Nu m. rămâne nimic în urmă, ci doar amintirea unei bucurii sau desfătarea unui regret. Singura cale de a scăpa de ispită este să i te supui. Rezistă-i şi sufletul îţi va fi otrăvit de dorul după lucrurile pe care i le-a refuzat, de dorinţa după ceea ce monotonele lui porunci a făcut să pară monstruos şi netăgăduit. S-a spus că marile minuni ale lumii se petrec în capetele oamenilor. Tot în capetele oamenilor, şi numai acolo, se săvârşesc marile păcate ale omenirii (30)
- Numai simţurile şi nimic altceva pot lecui sufletul, ca fel de-

Scanned with OKEN Scanner

Cinilor nu vă întoarceți fața de la Dzeu, viața nu vă e dată decît cu împrumut
Căsnicia uneori dorită ca o paralizie a dorului (Paul Klee - Jurnal)
O legătură care s-a menținut în ciuda despărțirii noastre în spațiu
Tovarăși din aceeași familie spirituală
...ca ... de o tinerețe succulentă în toate ...

pă cum numai sufletul și nimic altceva poate lecui simțurile (33)

- O! Bucură-te de tinerețe atîta vreme cît o ai. Nu irosi aurul fiecărei zile, încercînd să-i ajuți pe cei pt totdeauna înfrînți, ascultînd vorbele plicticoșilor, sau jertfindu-ți viața în folosul ignoranților, mediocrilor și vulgarilor. (36)
- Totdeauna! Iată un cuvînt spăimîntător. De cîte ori îl aud, mă cutremur. Le place atît de mult femeilor. Distrug orice poveste romanțioasă străduindu-se s-o prelungească la infinit. De altminteri e și un cuvînt lipsit de înțeles. Singura deosebire între un capriciu și o pasiune de o viață întreagă e că un capriciu durează ceva m. mult (38)
- Cîte zarvă fac oamenii pe tema fidelității! De fapt însă, chiar și în dragoste e o simplă chestiune fiziologică. N-are nimic de-a face cu voința noastră. Tinerii vor să ~~fie~~ rămînă fideli, dar nu sînt; bătrînii vor să fie infideli dar nu izbutesc (46)
- ... se consacrase cu toate seriozitatea înaltei arte aristocratice de a nu face absolut nimic. (49).
- ... și clădită pe acele ample proporții arhitektonice care atunci cînd nu e vorba de ducese sînt prezentate de către cronicarii contemporani drept corpolentă. (58)
- ... sir Thomas, care dispunea de o vastă garderobă a Umorului (60).
- Dacă cineva vrea să-și redobîndească tinerețea, n-are de făcut decît să repete nebuniile de-atunci.
- Muzica lui Wagner îmi place m. mult decît a oricui altuia. E atît de puternică, încît poți vorbi tot timpul fără să audă și ceilalți ce spui. (70)
- În ziua de astăzi oamenii cunosc prețul fiecărui lucru și valoarea nici unuia (71).
- ... arătînd ca o pasăre a paradisului rămasă o noapte întreagă în bătaia ploii... (71)

- Bărbații se însoară fiindcă se plictisesc; femeile fiindcă sînt curioase; și amîndoi rămîn dezamăgiți (72)
- .. nici o femeie nu e geniu. Femeile sînt o tagmă decorativă. Niciodată n-au nimic de spus, dar o spun încîntător. Femeile reprezintă triumful materiei asupra inteligenței, la fel cum bărbații reprezintă triumful inteligenței asupra moralei (72).
- Atîta vreme cît poate să pară cu 10 ani m. tînără decît propria ei fiică, o femeie este pe deplin mulțumită. În ceea ce privește conversația, în toată Londra nu sînt decît cinci femei cu care merită să stai de vorba, iar două dintre ele nu pot fi primite într o societate cuviincioasă. (73).
- ... faptul că adevărata taină a vieții este căutarea frumosului (74).
- Ceea ce ei numesc credință, sau fidelitate, eu consider a fi ori lîncezeala obișnuinții, ori lipsă de imaginație (75)
- Cînd omul e îndrăgostit, începe totdeauna prin a se înșela pe sine însuși, și întotdeauna sfîrșește prin a-i înșela pe alții. (79)
- Artiștii mari există numai în ceea ce fac, și prin urmare rămîn cu totul neinteresanți în ceea ce sînt. (85).
- Este sufletul o umbră al cărui sălaș se află în casa păcatului (88).
- Eu am o teorie conform căreia femeile ne iau pe noi în căsătorie, și nu noi pe ele. (116).
- De cîte ori sîntem fericiți, sîntem și buni, dar nu de cîte ori sîntem buni sînten și fericiți (117
- .. că femeile dau bărbaților însuși aurul vieții lor.
  - Se prea poate, dar totdeauna ni-l cer înapoi în cea m. mărunta monedă posibilă (119).
- Totdeauna există ceva ridicol în simțămintele celor pe care am încetat să-i mai iubim (133)
- Spovedania, și nu preotul ne acordă iertarea păcatelor (142)
- Și ce intelect statul scoate la iveală... (150)

- Femeile însă nu observă niciodată că a căzut cortina. Totdeauna așteaptă actul al șaselea, și, îndată ce interesul piesei a fost în întregime epuizat, propun ca spectacolul să continue. (151)
- ... că femeilor le place ~~...~~ cruzimea, dar cruzimea veritabilă, m. mult decît orice altceva. Au instincte uimitor de primitive (152)
- A deveni spectatorul propriei tale vieți, așa cum spune Harry, înseamnă a scăpa de durerile vieții (165)
- Arta este totdeauna mult m. abstractă decît ne închipuim noi. Deseori am impresia că arta îl ascunde pe artist într-o măsură mult m. mare decît îl dezvăluie (170)
- Nici un om n-a întîlnit în viața două lucruri ideale. Foarte puțini au întîlnit doar unul (172)
- ... care ca orice negustor adevărat nu poate suferi să vadă un gentlemen făcînd o treabă folositoare (179)
- ... un nou stil de viață, bazat pe o filozofie raționaliste și pe principii temeinice, care să-și găsească suprema împlinire în spiritualizarea simțurilor. Închinarea la simțuri a fost adesea, și pe bună dreptate osîndită, fiindcă, datorită unui instinct firesc, oamenilor le e groază de pasiunile și senzațiile ce par a fi m. tari decît ei și pe care sînt conștienți că le împart cu vietăți ce reprezintă forme m. puțin înalte organizate ale existenței. (191)
- Deoarece canoanele societății alese sînt, ori ar trebui să fie, identice cu canoanele artei. În amîndouă forma e un element esențial (211)
- Clasele de mijloc își flutură prejudecățile morale pe deasupra meselor cu bucate grosolane și vorbesc în soaptă despre ceea ce numesc desfrîul celor de neam m. ales decît ei, numai pt a încerca să-și dea aere părînd că au acces în lumea bună și sînt în legături de prietenie strînsă cu oamenii pe care îi bîrfesc (226)
- „Roșii ca sîngele de-ți vor fi păcatele, pleca-~~vă~~-voi asupra ta și ca zăpada te voi albi"
- Există păcate a căror forță de fascinație se dovedește m. puternică în amintire decît în însăși ~~amintirea~~ săvîrșirea faptelor, triumfuri

ameţitoare sortite să măgulească m. mult trufia decît pa-
-siunile şi să ofere intelectului un năvalnic simţămînt
de bucurie, m. copleşilor decît orice bucurie pe care ar adu-
ce-o, ori ar putea s-o aducă vreodată simţurilor (242)
- Mult m. deşteaptă decît se cuvine să fie o femeie (270)
- A defini înseamnă a limita (281)
- ..(despre femei) - Sfinxi fără enigme (294)
- Suferinţele neînsemnate, ca şi iubirile superficiale trăiesc
multă vreme. Dar iubirile adînci şi suferinţele sfîşietoare
sînt măcinate de propria lor plenitudine (299)
- Parcă ar fi Artemis într-un taior de comandă (305)
- Civilizaţia e departe de a fi un lucru uşor de dobîndit.
Oamenii nu pot ajunge la ea decît pe două căi: Una se
cheamă cultură, cealaltă se cheamă corupţie. (311)
- Cărţile pe care lumea le numeşte imorale sînt cărţile care
arată lumii propria ei ocară. (324).
- -- aristocrate pline de morgă, --- primadone plan-
turoase (337)

CRIMA LORDULUI ARTHUR SAVILE

- Femeia care nu-i în stare să facă din greşelile ei ceva
fermecător nu-i decît o simplă fiinţă de gen feminin (343)

UN OM SFÎRŞIT

GIOVANNI PAPINI

- tristeţea mi-a strîns inima şi mi-a ascuţit mintea (8)
- ... convingerea profundă că oamenii sînt canalii, atunci cînd nu
sînt imbecili (14).
- Deplinătate şi totalitate - şi nimic de dorit, după aceea! adică
sfîrşitul, imobilitatea, moartea!
- .. ori de cîte ori eram pe punctul de a mă dărui unei dragoste
unice, don-juanismul meu cerebral mă trăgea îndărăt (23)
- al IIIlea verset. Şi Dumnezeu a zis: să fie lumină. Şi a fost lumină
- — viaţa mea întreagă a fost un neistovit avînt spre univers, pt a
recădea apoi în neant sau în dosul unei grădini de zarzavat (34)
- Totuşi nu mă plîng de mizeria aceea şi nu mi-e ruşine de u-
milinţele din trecut. O viaţă uşoară mi-ar fi făcut, poate, m. laş

[illegible] nu vrea niciodată autoritate, lasă-le să doarmă, căci e
singur[illegible] mai ereu să le adormi pe ele.
[illegible] o fată civilizată, dacă ți-la pieptul tău, trebuie să afli cele care și
despre alții [illegible] nu știe să-și descopere mitraliera de pronție
La fel ca la cinematograf: locurile bune sunt cele din spate. În fața te
orbește

— m. puțin pesimist, și, la urma urmei, mai sărac. Amărăciunea
contrând a celui ce n-are și nu poate avea m-a făcut departe
de alții, și a trecut spiritul meu prin laminorul durerii care
l-a făcut m. curat, m. fin - și m. demn (43).
- ... viețe înguste provinciale, egiptulite -- (51)
- ... oare viață asta ce demnă de a fi trăită? (52)
- ... acceptării animalice a vieții (51).
- Viața îmi promitea puțin și nu-mi dădea nimic (pg 52).
- Gândirea deja bine utilată s-a izbit asupra de această viață
fără carnavaluri și fără strălucire (vorbește despre contactul
cu teoria filozofiei), și i-a descoperit curând deșarta durere
excentrică. Asta e totul? Pentru orice dorință un refuz, pt orice
aspirație o dezamăgire, pt orice sforțare o palmă - pt toată
aspirația spre fericire care ne năpădește pe la cei-prezece-
opt-spre-zece ani, prozaismul neantului. Nimicul îmbrăcat în fel și chip. pg (53).
- Viața, pt a fi suportabilă, trebuie trăită din plin. Sensibilitatea o umple de la o clipă la alta, și chiar dacă se schimbă, asemeni apei care curge, ne poartă măcar cu ea ca un curent care ne dă impresia de a fi egal și etern. Dar dacă viața e analizată, descusută și jupuită de către gândire, rațiune, logică și filozofie, atunci golul se dovedește fără fund, nimicul recunoaște fățiș că e nimic, iar disperarea se cuibărește în suflet, cum o-a așezat imperul pe mormântul gol al Fiului lui Dzeu. pg 53
- ... viață - insulă efemeră și albă luminată în nemărginitul videj al neantului pg 54.
- Ce departe eram de orașul strâmt și zgomotos și de legile sfinte ale umilinței catolicene pg 67. (era la munte)
- ... se stingeau copacii liniștiți fără milă de o pală de cleiuri pg 67.
- ... eram la câteva sute de metri deasupra mării și deasupra lumii pg 68.

Scanned with OKEN Scanner

- Esse est percipi. Realitatea imediata e senzația. Senzația e un fapt al nostru, al sufletului. pg 76.
- Lumea e așadar reprezentarea mea, lumea e sufletul meu, lumea sînt eu (pg 78).
- Și oamenii! Umbre trecătoare pe ecranul sensibilității mele, fantasme evocate de voința mea, marionete pretențioase ale teatrului meu interior; ce distracție grozavă! pg 79.
- ... deprins a gîndi că sînt osie a universului... pg 81.
- Totul e relativ. Adevărul de aici e greșeală dincolo. Adevăr dintr-un punct de vedere și falsitate din altul. Toate principiile contradictorii în ele însele. pg 82.
- ... fiecare să-și trăiască prezentul său și să dea dracului formulele și credințele. Trebuie să ne eliberăm de aceste cruste ale unor boli învechite; fiecare să se elibereze pe sine însuși, și să creadă în sine însuși și în clipa ce trece, care e frumoasă tocmai pentru că trece. pg 83.
- E singura vîrstă fudulă a vieții; în care omul are viciul viril de a lua de coarne toți taurii. pg 87
- Vrem să ne eliberăm de toți și de toate. Vrem să redevenim goi la suflet, așa cum nevinovatul Adam era gol la trup. Vrem să aruncăm de pe noi pelerinele religiei, jiletca filozofiei, cămașa prejudecăților, cravatele înnodate ale ideaturilor, ghetele logicei și izmenele moralei. Trebuie să ne răzuim pielea, să ne curățim sufletul, să ne dezinfectăm creerul, să ne aruncăm în apa curgătoare, să redevenim copii, inocenți, naturali, cum am ieșit din uterul mamei. Nu m. vrem ca morții să poruncească celor vii, ca viața să fie inspirată din cărți, ca Rațiunea și Istoria să continue, cu atîta autoritate, să ne țină încătușați și înghesuiți, în băncile școlilor, încremeniți cu gura căscată, pt a primi, bucătură cu bucătură, pîinea mestecată de alte guri. Rațiunea trebuie să fie rațiunea noastră; iar istoria să înceapă azi. Anul nol al erei noastre. Incipit vita nuova (Începe viața nouă - Dante, pg 89.
- Se zice că tinerilor le e caracteristică seninătatea plină de

speranțe. Nu e adevărat - sau cel puțin nu-i adevărat pt. toți. Pt că tînărul, înainte de a se apropia de viață ca să pună stăpînire pe ea, poartă în sine, dacă sufletul lui nu este cu totul animalic, așteptări și năzuințe atît de mărețe și încrederi atît de puternice într-un sublim la îndemîna lui și într-o putere divină, încît realul așa cum e, viața așa cum se scurge nu pot fi pt el decît palmele unor neîncetate dezmințiri. Aștepta paradisul și se trezește în cele m. împuțite bolgii ale infernului; credea că va întîlni frați cu mîinile întinse, și dă peste o haită de bestii lihnite care rînjesc și se reped asupra lui; își închipuia că viața i se oferă ca o piatră aleasă sau ca o marmură fină pt a-și sculpta în ea chipul propriu cu dalta dură a voinței, și în schimb ține în mîini o cocă de noroi și murdărie care nu se poate modela, iar modelată nu rezistă. Prea mult idealism, spun înțelepții care s-au învățat cu bălegarul. ----. Dar, adevăr grăiesc vouă, nu există semn m. sigur al micimii de suflet decît să fii mulțumit. Seninătatea e la loculei abia spre sfîrșitul tinereții, după ce ți-ai împlinit ocolul în jurul și în inima lucrurilor, și te consolezi de nimicul fără de margini, gustind clipa care nu se m. întoarce. (116).

- Ce era pasiunea mea pt nebunesc și absurd, dacă nu greața de banal, de ordinar, de bunul-simț comun. (117).
- Poet și profet astăzi - D-zeu, poate, mîine! (120).
- Nu acceptam realitatea; nu există alte cuvinte m. precise pt a exprima greața de lumea fizică, umană, rațională, care mă strivea și nu lăsa destul aer și spațiu aripilor mele neliniștite (120).
- În mijlocul acestor ființe veșnic adormite și lenese care sînt oamenii, e chiar necesar ca cineva să aibă curajul de a arunca strigătul sentinelei, de a suna deșteptarea m. devreme decît la ora obișnuită, de a șterge cu o cîrpă fardul ce năclăiește chipurile pt ca fiecare să-și vadă urîtenia și bătrînețea (134)
- Nu știu să ajut decît chinuind, nu pot să iubesc decît disprețuind (134)

- ... și divina inconștientă a îmbrățișării violente, cînd cele două suflete vor parcă să se smulgă din trupurile încleștate pt a se contopi într-unul singur (137)
- -'-mi-a lipsit femeia ideală; femeia care într-adevăr pune stăpînire pe sufletul tău și ți-l transformă. Mi-a lipsit, într-un cuvînt, femeia care să-și poată afla locul în istoria spirituală a unui spirit, în romanul cerebral al unei minți. Dar, în ceea ce mă privește, trebuie să mărturisesc că eternul feminin nu m-a purtat nici spre înălțimi, nici spre abisuri, nici în sus, nici în jos - nici o dată (138)
- **Femeile ... interludii de voluptate sau furie în viața mea aspră de muncitor nemulțumit** (139)
- ... căci într-adevăr o asemenea ființă care sublimează oameni sublimi prin însăși menirea lor trebuie să fie o minune extraordinară (140)
- O națiune care nu are o conștiință de sine mesianică e sortită pieirii. (151).
- Dacă vrem să perfecționăm omul, trebuie să facem de-săvîrșit spiritul său (155)
- Pt a-mi începe misiunea, trebuie să fiu eu însumi sigur de mine, să mă curăț și să cresc în propriii mei ochi - să ating perfecțiunea morală și sublimitatea intelectuală: să devin un sfînt și un geniu. (157)
- Dar pt a deveni mare, trebuie să refaci, să chinuiești, să purifici și să dai măreție acestui suflet care ne-a fost dat sau împrumutat pt răstimpul scurt, de cîțiva ani, al trecerii sau exilului nostru pe pămînt. Pt a-ți face sufletul mare trebuie să-i cunoști toate micimile, pt a-l face pur trebuie să-i vezi toate murdăriile, pt a-l face curajos, să-i îndepărtezi toate lașitățile (159)
- Fără îndoială, și eu sînt rău, murdar, mincinos, slab, prefăcut și fără inimă! Fără îndoială, și eu păcătuiesc de de 77 de ori pe zi, și am suflet negru și duhuitor ca o cloacă. Dacă n-ar fia așa, n-aș m. fi om. (159)

- Adevărul e că nimeni nu se poate cunoaște pe sine însuși, nimeni nu poate vedea, pt a judeca cu asprime și totală necruțare, ceea ce simte, gîndește și face. Vicleanul amor propriu, mult preaiscusita vanitate, speculantul interes, temătoarea rușine, obraznica mîndrie sînt mereu gata să ascundă, să învăluie, să acopere, să scuze și să justifice (160)
- Vreau să fiu învinuit și defăimat, pt ca să mă pot înălța unde știu eu. (162).
- ... Pt mine desteptăciunea nu este altceva decît gradul cel m. înalt al mediocrității (164).
- Desteptăciunea e un amestec plăcut de facilitate, curiozitate, spirit, locuri comune înzorzonate și filistinism puțin cherchelit, care place doamnelor, profesorilor, avocaților, oamenilor de lume, într-un cuvînt tuturor celor ce se află la jumătatea drumului, între cer și pămînt, între paradis și infern, deopotriva de îndepărtați de animalitatea jomică și de marele geniu (165)
- Ce sînteți voi, ăstiălalți în fața unui tărănoi murdai care îmblătește grîul ca să vă dea mîncare, sau în fața unui poet care-și stoarce din suflet cuvințele ce cutremură și dau de gîndit la mii de generații? Ce produceți voi? (166)
- Teoriile nu-i conving decît pe puțini și-i plictisesc pe cei m. mulți (170).
- Filozofie! Dorința și speranța a unei certitudini odihnitoare; poartă sfîrșită spre adevăruri dificile; licoare de entuziasm ascetic în tebaidele pustiite ale sistemelor; dulceața superbă a unei vieți ratate (178).
- La ce bun să fie înmulțite normele, poruncile, imperativele, o dată ce oamenilor puțin le pasă de discursurile moralizatoare și continuă să fie aceleași canalii ca și m. înainte, poate m. puțin feroci, dar fără îndoială m. fătarnici? Căsiți metoda de a schimba gusturile, valorile interioare ale sufletului, și atunci faptele virtuoase vor veni de la sine, fără a m. fi nevoie de predici, de sfaturi și de reguli! (181)
- Pt a schimba realitatea nu e de-ajuns s-o cunoști din afară, prin intermediul formelor intelectului care raționează și a noțiunilor din dicționare. Se cade să pătrunzi înlăuntrul ei, să te înserezi în ea, să devii o parte a ei,

un atom din masa ei, un moment din durata ei, o scînteie din flacăra ei, o picătură din torentul ei (182)
- Puterea desăvîrșită ar putea fi atinsă numai prin renunțarea totală la eul propriu. Dar cînd această renunțare ar fi obținută, orice amintire a gîndirii, orice urmă de voință, orice stimul de dorință ar fi cu totul stinse, și fără putința de a m. reapare. Și atunci, poruncile ar fi de neconceput și imposibile. Cel ce ar atinge puterea supremă n-ar putea, tocmai din cauza aceasta, să se servească de ea (193)
- Cel ce-a vrut totul, cum poate să se mulțumească cu puțin? Cine a apucat pe calea dumnezeirii, cum poate să se resemneze cu omenescul? ... Plînsul? Dar ca să plîngi trebuie să m. ai o credință, îți trebuie un pic de speranță! Eu nu m. sînt nimic, nu m. însemnez nimic, nu m. vreau nimic; nu m. fac nici o mișcare. Sînt un obiect, nu m. sînt un om. - - -
Aici e îngropat un om care n-a putut să devină D-zeu (204)
- Să dea D-zeu să am curajul cel din urmă: acela de a mă privi pe mine însumi în față, de a citi fără întrerupere, fără scăpări din vedere și fără sovăire în cartea memoriei mele, de a zgîndări și de a scormoni rănile, pînă la fund, fără a mă teme de durere și de puroi. (205)
- Nu există înălțimi de neatins, ci numai aripi prea scurte (205)
- Drept cine mă luați? Sînt poate vreun actor plătit ca să joace seară de seară în fața mutrelor voastre vrednice de a fi pălmuite, comedia inteligenței? (212)
- Vanitatea e mare chiar la cei mari - o știu (214)
- Lucrul cel m. mare pe care-l poate face cineva este să adaoge viață vieții, spirit spiritului, și nu să roadă, să mestece și să mozolească operele altuia. (215)
- Dați jirul la porci, dacă n-aveți nestemate pt eroi (217)
- Măcar să nu fi cunoscut de loc, nici pe departe, nici o clipă, sfîșietoarea bucurie a creației! Sau să mă fi născut și să fi rămas, o dată pt totdeauna, un biet imbecil fără conștiință, un modest cretin fără remușcări, un idiot cumsecade fără pretenții. Dar nu! Știu că sînt un imbecil, simt că sînt un idiot, și a-

cest lucru mă scoate din rîndurile idioților perfecți și mulțumiți. Sînt superior atît cît să înțeleg că nu sînt destul de superior, și nimic m. mult... Și sper să devin copac sau piatră, și să zac, în sfîrșit, în beatitudinea inconștientă a totului. (223)

- Sînt asemenea unui rege care stăpînește un mare imperiu compus din hărți geografice (225).
- Umanitatea e o femeie care nu se lasă mișcată decît de către cel ce-o adoră sau o înspăimîntă (228)
- Sînt un mic Prometeu care și poarta în piept vulturul remușcării pt că, furînd focul, n-a știut să se ardă cu el decît pe sine însuși (231)
- Noi îi mîncăm pe cei bătrîni, ca sălbatecii din Pacific, și nu întotdeauna sîntem în stare să-i digerăm. Și totuși, vărsăturile care urmează unor asemenea prînzuri le recunoaștem drept ale noastre (234)
- Despre nici un lucru nimeni n-a putut să zică: e așa, și nu altfel. (246)
- Între noi doi, deci, univers, potrivnic! (274).
- M-am născut revoluționar, și nu sînt de loc sigur că atunci cînd am ieșit pe însîngerata poartă maternă n-am intonat, în loc de obișnuitele țipete de uimire, vreun crîmpei dintr-o Marseillaise stînjenitoare. (281).
- Trebuie să faci multe lucruri proaste pt a ajunge să faci cîte unul mulțumitor (289).

SPUMA ZILELOR „L'ÉCUME DES JOURS."

BORIS VIAN.

- Nu am avantajul de a-l cunoaște pe domnul Chick, spuse Nicolas în concluzie, dar, dacă nu-i va plăcea, data viitoare voi găti altceva, ceea ce-mi va îngădui să stabilesc, evasiprecis, ierarhia spațială a gusturilor și dezgusturilor domniei sale. pg 43.
- Eu sînt destul de lat în umeri, spuse Nicolas, ea, în schimb, e mai dezvoltată pe perpendiculară pg 45.
- ... zdrențe fără noimă de individualități disociate... pg 53.
- Ușa se trînti în urma-i cu zgomotul unei palme goale peste o bucă goală... (68)

- Pîntecul celui m. gras sărea în contratimp cu stăpînul lui (68)
- Foli absolut răpitoare, spuse Colin. Poți vîri mîna printre gratii fără să fii mușcat? (72)
- In vitrină era o burtă, montată pe roți cauciucate, rotundă și durdulie bine. Pe anunț se putea citi: „Nici a dumneavoastră nu va face cute dacă o veți călca cu Fierul Electric. (84)
- Chloé se lăsă în voia lui cu o anumită satisfacție, călăuzindu-l spre locurile cele m. alese. Pielea ei era chihlimbarie și gustoasă precum crema de migdale. (110)
- ... la femei, codile rufoase legate-n jurul craniului și canadiene îmbrăcate direct pe piele, cu răscroieli în formă de felii de sîni pe fundal umbros. (124).
- Soricelul își încrucișă brațele și începu să mestece cu un aer absent, dar scuipă brusc simțind gustul de chewing-gum pentru pisici. Le-ncurcase negustorul. (130).
- Il puse în buzunarul de la piept și soricelul, cu sufletul la gură și ochii mijiți.... (132).
- Nicolas tocmai isprăvise de oblojit soricelul și-i încropea o mică pereche de cîrje din bambus. (133.
- Cele mai luminoase ceasuri mi le petrec ca să le-ntunec (184).

BEL-AMI

MAUPASSANT.

- „Ce turmă de dobitoci și cînd te gîndești că toți tîmpiții ăștia au buzunarele doldora de parale!.." (G. Duroy - 5).
- Cravata, prost înnodată, nu părea să fie la prima ei ieșire în lume. (pg 25).
- E încîntător... dar și urechea dă preț bijuteriei (G. Duroy - 31)
- Pereții tapetați... aveau tot atîtea pete cîte flori (pg 39)
- ...Deschise fereastra ca să soarbă o ceașcă de aer proaspăt.. (pg 42).
- „Dragul meu prieten, pt mine un om îndrăgostit e șters din rîndul celor vii. Devine nătîng și nu numai nătîng, dar și periculos. Cu oamenii care mă iubesc, sau care susțin lucrul acesta, eu curm orice legături de prietenie, mai întîi pt că mă plictisesc, și apoi pt că trebuie să mă fe-

-tresc de ei ca de cîinii turbați care, oricînd pot să muște. Îi țin în carantină pînă le trece boala. ... Dragostea... Dumneata îi înțelegi litera iar eu, spiritul
(Madeleine Forestier - pg 123.

- „Vezi, toți oamenii aceștia sînt niște mediocri pt că au mintea închisă între două ziduri: banii și politica."
(Norbert de Varenne - pg 145).

- Viața e un povîrniș. Cît urci, îi privești vîrful și te simți fericit; dar cînd ajungi sus în creastă, zărești dintr-o dată scoborîșul și sfîrșitul, care e moartea (-"-"- pg 146).

- A respira, a dormi, a bea, a mînca, a munci, a visa, tot ce facem, înseamnă a muri. Într-un cuvînt, a trăi înseamnă a muri (-"-"- - pg 147).

- Încearcă numai o dată să te desprinzi de tot ceea ce te încătușează, fă această sforțare supraomenească de a ieși viu din corpul dumitale, din interesele și gîndurile dumitale și din omenirea întreagă, spre a privi aiurea și vei înțelege cît de puțină însemnătate certurile dintre romantici și naturaliști și dezbaterile asupra bugetului
(-"-"- pg 148)

← Dar vei îndura și groaznicul chin al celor lipsiți de nădejde. Te vei zbate, rătăcit, copleșit în nesiguranță. Vei striga: „ajutor" din toate puterile, și nu-ți va răspunde nimeni. Vei întinde brațele, vei cere să fii alinat, iubit, mîngîiat, mîntuit! Și nu va veni nimeni. Pt ce ne chinuim așa? Adevărul e că am fost, fără îndoială, făcuți să trăim m. mult cu trupul decît cu sufletul.
(-"-"- - 148).

- Uită-te la oamenii mediocri! În afară de marile nenorociri care se abat pe capul lor, se simt mulțumiți - fără să le pese de nenorocirea comună întregii omeniri
(-"-"- 149).

- „Sin ceru-n care luna-i etern rătăcitoare
Nederlegatei taine eu caut dezlegare" (-"-"- 149)

- Nu cred să fie vesel acasă la el. Zău dacă mi-aș dori măcar un fotoliu la balcon pt a asista de defilarea gîndurilor lui" (G. Duroy - pg 150).

- Eu? Acum o să mă duc să fac cronici la doi metri sub pămînt. (Charles Forestier - pg 185).
- Ei bine, iată sînt ca toate femeile, dragul meu, am și eu slăbiciunile mele, mofturile mele; îmi place tot ce lucește, tot ce sună. Aș fi fost foarte fericită să port un nume răsunător... (Madeleine Forestier - pg 211).
- Toate femeile sînt niște tîrfe; trebuie să te folosești de ele și să nu le dai nimic din tine (G. Duroy - pg 254)
- Lumea e stăpînită de cei tari. Trebuie să fiu tare (-"- 254)
- ... smulgînd vieții haina ei de poezie (pg 255).
- Erau doi profesori, doi buni profesori de mîna a doua (pg 267).
- Beau pt revanșa spiritului asupra milioanelor. (Norbert de Varenne - pg 349).

JANE EYRE

CH. BRONTE

- Convenționalismul nu înseamnă moralitate. A supraestima propria-ți valoare morală nu înseamnă a fi cuvios... ... A smulge masca de pe chipul fariseului (prefăcut, ipocrit) nu înseamnă să ridici o mînă păgînă împotriva cununii de spini... : îngustele doctrine umane care tintesc numai slăvirea și înaltarea cîtorva, nu ar trebui să ia locul crezului lui Crist, care să răscumpără păcatele întregii lumi (4)
- Socotesc veșnicia o odihnă necurmată, un lăcaș de lumină, nu o prăpastie și un loc de spaimă (90
- Cuvintele lui Crist: „Omul nu trăiește doar cu pîine, ci și cu cuvîntul lui D^zei. (97)
- Pete ca cele ale Helenei Burns se află pe discul celei mai curate planete, dar ochi ca ai domnișoarei Scatcherd nu pot zări decît aceste nimicuri și rămîn orbi în fața de vîrsitei străluciri a globului întreg (pg 104) Solomon a avut dreptate!
- Mai de preț este un blid de linte acolo unde este dragoste, decît un bou îngrășat acolo unde este ură (115)

- „Hărăzește-mi, Doamne, cel puțin o nouă robie (132)
- Cînd ești tînără, aspectul exterior al lucrurilor te impresionează adînc (151)
- Și eram atît de sătulă să tot duc o viață în care mai mult lîncezeam decît trăiam. (179)
- Nu sînt un mare iubitor de oameni, dar am putere de înțelegere. (203).
- Un trecut neîntinat e o comoară fermecătoare, un izvor nesecat de prosperitate și puritate (208)
- Să te temi de remușcări, cînd vei fi ispitit să cazi în greșeală. (209.
- Și în această clipă pavez iadul cu intenții bune (212)
- căci, după cîte cred eu, un bărbat nu înseamnă nimic dacă nu are ceva diavolesc în el (273)
- N-am nevoie să-mi vînd sufletul ca să-mi cumpăr fericirea (307)
- Viața înseamnă pt mine a sta pe craterul unui vulcan ce poate oricînd izbucni și arunca foc (330)

Vol II

- Duioșia fără judecată e sorbătura lesietică, dar judecata fără duioșie, o licoare prea amară și prea tare ca să poată fi sorbită de oameni (30)
- Cu femeile la care-mi place numai chipul sînt mai rău decît diavolul, cînd descopăr că n-au nici inimă, cînd se arată josnice, scarbede, poate chiar proaste, grosolane și rele; (68.
- Se știe cît e de greu să scoți prejudecățile din mintea unui om lipsit de educație, căci ele sînt puternic înrădăcinate acolo, ca buruienile printre pietre (192.
- O avere e o fericire mare, dar prămîntească; n-are nimic ideal (257).
- În cazul acesta nu-mi mai rămîne decît să te pomenesc în rugăciunile mele și să rog din adîncul sufletului pe D-za să nu te osîndească la chinul cel veșnic (307)
- Deie-ți Domnul tăria de a alege acea [illegible] de care nimeni nu te poate prăda (312).
- Părea un vultur regal înlănțuit, care se vede silit să ceară hrană unei vrăbii. (345)

DOAMNA DE MONSOREAU. AL. DUMAS.

- bătrîn baron scrijelit de lovituri de sabie
- maxime bahice
- Drumul vieții urcă pieziș, de vreme ce se șerpuiește atît în cer, și este și obișnuit să fie. (pg 317 (vol I))
- O cameristă care te iubește valorează mult mai mult decît o regină care nu te iubește (23 - vol II)
- Inimile bolnave iubesc obscuritatea, căci ele o populează cu năluci (23 - vol II)

CEI 45. AL. DUMAS.

- ...iar amoraşii pictaţi înăuntru pe pereţii de lemn de către zugravul firmei erau toţi mirgheliţi cu cărbune de mustăţi bănuiu, care gânsera de cuvântă a-i împodobi cu mustăţi şi cu alte adaosuri mai mult sau mai puţin cuviincioase. (pg 72 - vol I).
- Oamenii cu o inteligenţă superioară sau cu o vitalitate gălăgioasă nu pot să-şi petreacă zilnic existenţa şi caută să asocieze fiecare din simţurile sau înclinaţiile lor cu toate lucrurile ce se pot armoniza cu ele şi pe care pasiunea lor de atracţie le târăşte în vârtejul ei, aşa încât, în loc să trăiască şi să simtă ca nişte oameni obişnuiţi, ajung deîndată să-şi sporească în zece sensaţiile şi să-şi trăiască în interes viaţa. (pg 29 - vol II).
- Ai dreptate să spui, porumbito, că zvonurile acestea, purtate din gură în gură, sînt de cele mai multe ori mincinoase, şi noi, suveranii, avem tot interesul să dovedim această teoremă, făcînd din ea o axiomă.
- Capetele încoronate nu cer niciodată ceea ce cred că merită să li se dea, ci ceea ce cred că li se cuvine (298 - vol II).

CEI TREI MUȘCHETARI (LES TROIS MOUSQUETAIRES)

AL. DUMAS.

- ... speranţa e ceea din urmă scânteie care se stinge în orice inimă (pg 64 - I)
- Şi cu ton grozav de mult la capul meu, care mi se pare că-mi vine destul de bine pe umeri (pg 68 - vol I)
- Cea mai frumoasă fată din lume nu poate da decât ce are (pg 134 - I)
- ...zicală nouă.
- ...dulceaţa glasului acoperă asprimea cuvintelor pe care mi le (pg 154 - vol I).
- (tip de învelitoare) ...dar cu să am fost un nebun, un mincinos, când am crezut că Zapata şi-ar însuflei şi că marmora s-ar încălzi (pg 153)
- Tăcerea e ceea din urmă bucurie a nenorocirilor (pg 308 - vol I)
- Biata goină era piele pe os, iar pielea din ceea groasă, pe care oarele nu pot s-o străpungă cu oricât străduinţă; multă trebuie s-o fi căutat până au găsit-o în colţul unde se cuibărise ca să moară de bătrâneţe.
- „Drace! gândi Porthos, nu-i de loc vesel. Mă închin în faţa bătrâneţii, dar nici nu mă prăpădesc după ea când e fiară rău jupuită (17 - II)
- Mai totdeauna când cineva îţi cere un sfat e ca să nu-l urmezi, aşa dacă îl urmează e ca să dea peste ceea ce aruncă vina că i-a dat (33 - vol II)
- Milady nu era regină decât printre regine (pg 232 - vol II)
- Pentru o fire nepotolită şi plină de vrere ca a ei, zilele pe care nu le foloseşte ca să urci, sînt zile nefericite (232 - vol II)

DUPĂ 20 de ANI (VINGT ANS APRÈS)

AL. DUMAS

- Un vers latinesc pe care l-am uitat, cu m. dezgrabă nu l-am știut niciodată ca Edmea, spune: „Trăsnetul nu cade peste văi"; și eu sînt o vale, dragul meu Rochefort, ba încă dintre cele mai joase (pg 27)
- Să rezisti unui Buckingham și să coteri unui Mazarin (pg 27)
- Norocul e ca o curtezană, să nu-ți miți, dacă poartă-te cu el așa cum se cuvine (pg 102 - vol I)
- Mă tem că-mi voi petrece toată viața cutindu-mă în dreapta și-n stînga fără să văd niciodată chipul unui om pe deplin fericit. (pg 120 - vol I)
- În clipa morții - spune cărturarul - vezi neîmplinirile altora mult m. mici decît cele pe care le-ai săvîrșit tu. (pg 311 - vol I)
- Oh, femeile! Chiar dacă sînt regine, tot femei rămîn (pg 54 - vol II)
- Ține Athos - i-o întoarse gasconul - fu dacă te-ai întîlni cu dracu pe pămînt, ai face în așa fel încît să-l aduci cu tine în ceruri (pg 138 - vol II)
- ... căci în ceasul de pe urmă vezi viața mai atrăgătoare și mai frumoasă ca oricînd. (pg 183 - vol II)
- De la femei, ca și de la ani, dobîndești orice dacă le iei cu binișorul. (pg 351 - vol II)
- Sînt clipe în care dacă nu e totul bun, nu înseamnă că totul e rău pe lumea asta. (pg 380 - vol II).
- Iartă-mi slăbiciunea, ducesă, dar vine o clipă cînd omul rebegește și redevine tînăr prin copiii săi (pg 385 - vol II)
- Nu-ți atinge țelul nimănui fără ca asta să nu-ți ajungă somnul, cel puțin în prima noapte. (pg 395 - vol II)

VICONTELE DE BRAGELONE (LE VICOMTE de BRAGELONE)

AL. DUMAS.

- Dar ce altceva este așteptarea decît un fel de nebunie, și ce altceva este nebunia, dacă nu un exces de speranță? (pg 37 vol I)
- ... că poezia nu era făcută pt. burghezi cum spunea Pitt-Irino (pg 42 - vol I)
- Doamnișoara Arnoux - spunea Prințesa, prezentînd mașteralui său o femeie grasă, de 22 de ani, care la o servitoare cam țărancă ar fi fost luată drept o țărancă gătită ca de duminică. (pg 59 - vol I)
- Ofițerul, răsfățat ca un zeu ce-ar avea eternitatea înaintea și-n urma lui, mai spera încă într-o răzgîndire. (pg 107 - vol I)
- Dar, vine, maiestatea voastră exagerează mîndrele mele merite în așa măsură, că, oricît de bună părere as avea, depășește mîrșe, ajung să nu mă mai recunosc, zău. (pg 110 - vol I)
- Demoroților se ~~leagă~~ agață de cele m. mici speranțe, întocmai ca fericiții de cele m. mari bucurii; și atunci cînd nebunie să părăsească locul unde această nădejde le-a mîngîiat urma, ei încearcă vaiagătoarea mîhnire pe care o simte proscrisul în clipa cînd pășește pe vasul ce trebuie să-l ducă în sus hium (pg 121 - vol I)
- Dragul meu Planchet, vad cu multă plăcere că ai devenit nu numai matematician, ci și filozof.
- Domnule, în negoțul meu de bacanie întîlnești multă, hîrtie decît prin ți pari; asta mă îngrețoșează (pg 161)
- Athos, Athos - murmura d'Artagnan zîmbind - ți-am spus eu adesea că-n ziua cînd voi începe să îți predici, voi veni să te ascult (pg 264 - vol I)

- ...e de necrezut, oricum, că totdeauna mi-a fost dat să văd cum cade ploaia de mărire pe capetele celor ce mă înconjoară, fără ca măcar o singură picătură să mă atingă și pe mine. (pg 274 - vol I)
- Dragul meu, bucuriile cu care nu ești obișnuit stînjenesc mult decît necazurile cu care te-ai deprins în viață. (280)
- Aici învățase el arta de a încheia și socoteală, ca și arta, în privința de a o încălci (despre Colbert) ... morcau, alunci cînd are o boală, oegmană cu acelea mei din antichitate pt care nimic din fizicul și moralul ființelor sau al oamenilor nu prezintă mult ca fanteziile (pg 342 - vol I)
- Eu nu cer, zice, constat (pg 380 - vol I)
- Și d'Artagnan se bătu în piept și spuse, bătîndu-se, descoperindu-și în fața lui Colbert 32 de dinți albi și puternici, ca dinții unui om de 25 ani, dinți ce jurau să grupeze în jurul lor 32 de mici Colberți, și-i vom prețui cu mare grijă (497 - I)
- Porthos s-a îngrășat, dar Aramis a devenit un mănăstire (pg 12 - vol II)
- Am găsit bine, tot ceea ce se deosebește de ceea ce iubeam altădată, iar ceea ce-ți rămîne la spiritul vieții, se deosebește de ceea ce-ți făcea plăcere la începutul ei. (pg 16 - vol II)
- Ana sînt plăcerile - zise Mancamp.
- Cui i-o spui? De aceea, cînd voi fi rege îți jagă duc eu lucru.
- Care? Cal, ai să te numești Malcorne I (pg 82 - vol II)
- Ana de Austria se prefăcu numaidecît să asculte cu acea plăcere de cumătră, pe care cea mai cumsecade femeie, cea mai desăvîrșită mamă, le ea și regină, o simte totdeauna alunci cînd el e vorba să se amestece în micile certuri ale unei căsnicii (pg 173 - II)
- ... dumneata cîștigești piramide pe vîrfuri de ace. Ia seamă. (pg 174 - vol II)
- O nevastă învinsă nu-i totdeauna și convinsă (pg 176 - vol II)
- ... oamenii de inimă văzează mai mult la trecut sau la viitor decît la prezent (pg 178 - vol II)
- Oh, dar mă strivesc sub greutatea propriei mele bucurii (pg 278)
- Căci e plăcut, și toate femeile o spun, totdeauna o mare deosebire între puținele și amănuntele acelea a ființei (pg 327 - vol II)
- E o persoană foarte influentă, una din acele mici Dumnezeu care-l pun pe Dumnezeu în genunchi, pt a se ascunde în dosul lui.
- Titlul fără slujbă, e o pungă fără bani (pg 493 - vol II)

VOL III

- Domnul Fouquet are mulți prieteni, mai ales printre oameni de spirit. Porthos avea modestia să nu ia măgulirea ca fiind adresată lui (92)
- Domnule - răspunse Planchet mîndru - viața e un capital pe care omul trebuie să-l folosească cu cea mai mare dibăcie...
- Iar tu vrei să faci o dobîndă strașnică ... (pg 117 - vol III)
- Căci ele sînt făcute femeile, mîrnesc la ceea ce nu au și disprețuiesc ceea ce au cîștigat după multă mîrnire (pg 128 vol III)
- Fu răsplătit cu binecuvîntări în stare să înmoaie piatra și inima lui Hărpagon și să-l facă filantrop. (pg 129)
- Regele nu poate avea un Delfin fără dumneata, cît vreme dumneata poți avea fără el. (pg 231 - vol III)
- Dacă nu sînt stăpîn pe mine, voi fi sclavul celor care mă calcă în picioare. (frază devenită celebră) Louis XIV (pg 227 - vol III)
- Pungile mici, monsenior, sînt cele ce pot fi umplute (pg 282)
- Neîncrederea călăuzește numai în caracterele inferioare (314)
- Niciodată un om înțelept n-a putut înțelege o minte din-tr-un cap zăpăcit. Și cine mi-a întîrziat să-mi pierd bucata de 100 de ori în viață. Dacă mă ascultă, nu mă înțelege; dacă mai înțelege, nu mă crede; dacă mă crede nu mă urmă. (pg 445 - vol III)
- ... acea atitudine, atît de greu de menținut, a omului cu sînge în vine cărnii Evangheliei disprețuit, dar care

nu vrea să-și dea pe față acest dispreț, de teamă să nu-i facă prea multă cinste adversarului său. (pg 480)
- Onoarea e respectul pe care-l datorezi altora, și nu cel pe care îl datorezi ție însuți.

VOL. III

- O haină nu trebuie să-ți stânjenească deloc pe cel care o poartă. (pg 84)
- Verba e, sînt eu un om inteligent? E greu de presupus, dar fiind că de 45 de ani am risipit atîta înțelepciune, încît, dacă mi-a rămas de un pistol, ar fi o adevărată fericire. (pg 184)
- Sărăcia! Da, o primesc, o recunosc o îmbrățișez ca pe o soră dezmoștenită; căci sărăcia nu e singurătate, nu e surghiun, nu e închisoare. (pg 193)
- Pt. a fi bogat, domnule d'Artagnan, trebuie să fii foarte bogat (pg 194)
- Cel care moare cîștigă, cel care vede murind pierde. (pg 300)
- Niciodată un om de spirit nu simte timpul atîta vreme cît trupul îi e treaz; niciodată un om cu trupul treaz nu spune că viața e grea atîta vreme cît spiritul îi e preocupat de ceva. (pg 319)
- N-ai să-i ceri lămpii să mai ardă atunci cînd festinul n-are flacără. (pg 479)

CASTELUL (DAS SCHLOSS)

FRANZ KAFKA.

În fișierul cronologic: scrie despre faimoasa „Scrisoare către tată!"

- „Din fotoliul tău guvernai lumea. Părerea ta era cea justă, orice altă părere [...] extravagantă, aiurea. Și încrederea ta în tine era atît de mare, încît nu simțeai nevoia să rămîi consecvent pentru a avea dreptate [...]. Ai luat în ochii mei caracterul enigmatic al tiranilor [...]. Trăiam mereu resemnat [...]. Lumea mi se părea împărțită în trei: o parte în care trăiam eu sclav [...] supus unor legi pe care nu eram capabil să le respect, altă parte, îndepărtată, în care trăiai tu, ocupat să guvernezi [...] și o a treia, unde trăiau toți ceilalți, feriți, scutiți de porunci și de ascultare". XLIII
- De obicei lumea ne deosebește destul de bine, încercarea ei să se justifice
  - Vă cred răspunse K., am fost doar martor, dar eu nu pot să văd decît cu ochii mei, și cu acești ochi nu sînt în stare să vă deosebesc (pg 24)
- ... se lăsară într-o parte și căzură în așternut. Rămaseră curînd goi, dar nu mai găsiră distrugerea din noaptea trecută. Și ce-și căutau ei, nu mai găsiră distrugerea din noaptea trecută. Și ce-și căutau ei, cu furie, ochindu-se, îngropîndu-și fața unul în pieptul celuilalt. Căutau mereu, dar îmbrățișările și trupurile lor zbuciumate nu izbuteau să le aducă uitarea, din potrivă parcă le făceau aminteau de datoria de a căuta; își răvășeau trupurile, lasă cum cînii scormonesc uneori pămîntul cu disperare, și, nestînjeniți de nimeni, fac în deceptia lor și trecură limba din cînd în cînd peste fața celuilalt. Abia obosiți și liniștiți își făcu recunoscători unul altuia. (pg 62)
- Niciodată K. nu mai văzuse o asemenea împletire între slujbă și viață, cum atît de strîns legate între ele, încît, dădeau impresia că își schimbă totuși. (pg 76)
- „Deciziile oficiale sînt ființe ca o fată mare
  - E o observație f. justă, zise K. S-ar putea ca deciziile să mai aibă și alte însușiri comune cu fetele. (pg 229)
- ... nimic nu îți se datorește, ca trebuie să cucerești prin luptă fiecare cuvînt mărunt în parte, un motiv în plus să fii mîndru și nu abătut (pg 235)
- Ușa unei secretare trebuie să fie mereu deschisă, zice o vorbă din bătrîni. Dar n-ar trebui interpretată chiar așa de textual. (pg 334)
- Puterile fizice te ajută pînă la o anumită limită, cine-i de vină că această limită e și în alte privințe atît de semnificativă? Hu, nimeni nu-i vinovat de asta. Așa, lumea își corectează singură cursul și rămîne în echilibru (350)
- Tocmai asta ne-a unit, că toate trei aveam perspectivele de viitor la fel de nule (pg 398)

NOIHARA

COLETTE

- Intîmplarea, prietene si stăpîna mea, se va învrednici cu siguranță si de astă dată să-mi trimită vreunul din duhurile izbăvitoare ale haoticului său regat. Nu mai am încredere decît în ea si în mine. Mai cu seamă în ea, care mă scoate mereu la liman, ori de cîte ori simt că mă scufund si mă înstacă, si mă scutură, întocmai ca un cîine salvator, ai cărui colți, de fiecare dată, îmi străpung nitelus pielea... Astfel că ori de cîte ori mă cuprinde disperarea, în loc să-mi aștept sfîrșitul, aștept din nou, ca o vergă strălucitoare, sirtagul zilelor mele. (pg 24)
- E credința ce poate fi altceva decît credință, cu orbirea ei uneori simulată, cu renunțările sale iezuite, cu îndărătnicia ei ce te face să mai tragi încă nădejde, chiar în momentul în care strigi „Nu mi-a mai rămas nimic!"
- Numai că vezi... sînt zile în care singurătatea, pentru o ființă de rîsto mea, este ca un vin amețitor care te îmbată de libertate si alte zile în care este un tonic amar, după cum, totodată, sînt si zile în care devine o otravă ce te face să te dai cu capul de pereți (pg 33).
- Să scrii! Să poți scrie! Asta înseamnă o îndelungă visare în fața foii albe de hîrtie, pe care o mîzgălești în nestire, zbenguielile pe nițel care se tot învîrtește în jurul unei pete de cerneală, care îmușcă puțin cîte puțin din curînd, îl zgîrîie, îl zbîrcește, înconjurîndu-l delsăgeți, îl împodobește cu antene, cu labe, pînă ce își pierde forma lizibilă de cuvînt, metamorfozîndu-se într-o ~~gîngănie~~ gîngănie fantastică, cuibărindu-și zborul ca o zînă transformată în fluturi...

Ceea ce înseamnă, deopotrivă, să uiți că e ceasul, să lenevești în mijlocul divanului, să te oglendești la un adevărat dezmăț al imaginației din vîrtejul căruia, iesi frînt de oboseală, zăbrutizat, dar de la bun început răsplătit înzestrîndu-o pe care o descarci treptat-treptat pe hîrtia imaculată, în fotocolul de lumină al lămpii...

Să scrii! Să dezvălui cu o sinceritate înversunată tot ce știi despre tine pe hîrtia ademenitoare, repede repede, atît de repede încît uneori mîna lupță și se împotmolește, extenuată de zeul neîndurător care o poartă... pt că a doua zi, în locul crengii de aur, înfiptă cu pîrîn mîinile într-un ceas de străluciță înspăimîntătoare, să descoperi din măreție uscat o biată ștrengă amărîtă...

Să scrii! Deșteptare si suferință hărăzită celor ce n-au nimic de făcut! Să scrii! Simt într-adevăr dincolo în cînd pericol, stăruitoare ca setea în toiul verii, de a nota, de a descrie... Iau din nou pana în mînă, pt a începe jocul primejdios si înșelător, pt a prinde si a fixa în vîrful ei dublu si flexibil, scîlpitorul, meșteșugul, capriciul adjectivului... Nu e decît o cîrîță de scurtă durată, mîncărimea pe care ți-o ~~stîrnește~~ pricinuiește o cicatrice... (pg 34)
- ...o figură plăpîndă si blajină, o figură delicată, inteligentă, niște ochi tulburători, plini de dulceață si o inimă de cîine fără stăpîn, gata să (îmbrățișeze) pe oricine ar trece pe lîngă ei (pg 39)
- Toți le cunosc, în plus că am o mimică sugestivă, o dicțiune clară si o „plastică impecabilă". Foarte drăguț din partea lor. Mai mult chiar decît e nevoie. ~~Doar una~~ (pg 41)
- Două deprinderi m-au ajutat întotdeauna să-mi stăpînesc lacrimile: aceea de-a ascunde ce gîndesc si aceea de a-mi înnegri genele cu rîmel... (pg 41)
- Nu simt nevoie de alte modele, afară de amantele mele si de alte amante, afară de modelele mele (pg 47)
- ...un artist lipsit, în pragul bătrînelii, de si-a pierdut toate iluziile, si care tine să-si împodobească toamna vieții cu o iluzie suavă! (pg 48)
- Te obișnuiești să suferi de foame, te obișnuiești cu durerile de dinți sau de stomac, te obișnuiești chiar cu absența unei ființe dragi, dar nu te poți obișnui cu gelozia (pg 54)
- **Numai prin suferință o femeie este în stare să depășească propria ei mediocritate** (pg 55)

Scanned with OKEN Scanner

- Dar sînt zile de lucidităte, în care mă tîrăsc cu aspirine și mă
din scurt: „Bagă de seamă! Fii mereu cu ochii în patru! Toți cei
care vii în contact sînt suspecți, dar să știi de la mine că dintre toți
dușmanii pe care-i ai cei mai primejdioși ești tu însuți" pg 95
- ... cîțiva dinți sori albi împotriva pieziș, ca ostrețele unui
gard răvășit de vînt. (pg 99)
- ... că prezența băiatului ăsta la mine în casă este tot atît de
bizară ca un pian într-o bucătărie (pg 114)
- Cît privește pe acrobați zvelți și mușchiuloși, al căror maiou și ele-
giu scoate în relief cele mai avantajoase particularități ale anato-
miei lor... ei bine nu sînt decît niște acrobați (pg 119)
- ...slăbiciunea ei răzvrătită pare nespus de gingașă, mulată în rochia strîm-
tă de mătase liberty roz, cumpărată la „marsanda". Desi o seară generoa-
să de februarie, e îmbrăcată pe deasupra doar cu un mantou tot de mătase
un fel de capă ușoară, gri, brodată cu fir de argint și cam decolorată...
E răbegită, înnebunită de frig și ochii ei cenușii, exasperați, cer să orice mărtu-
rie de compătimire; e gata să insulte sau să zgîrie pe oricine ar îndrăzni
s-o cîlnească, mîrîind: „Piarză-te!"
Specia aceasta de prostituate, care crapă de mizerie și de foame, cu atît
mai frumoase în bătaia lor lucie, nu este chiar atît de rară pe meleagu-
rile Montmartrului. Le întîlnesc peici, pe colo, tîrîndu-și hainele uzate de la o
masă la alta, la supeurile din cartier, vesele, bete ale dragostei, nicicînd blînde, nicicînd dragostoase, scîrbite de înseși pe care o fac și
totuși continuînd să „lucreze". Bărbații le numesc putoriile dracului și țîșnind cu
dispreț complezent, deoarece sînt din stirpea celor ce nu se dau niciodată bătute,
care nu vor să mărturisească nici că li-e foame, nici că li-e frig, nici că sînt în-
drăgostite, care mai spun încă „N-am nimic", care sîngerează sub lovituri, dar
care știu să se răzbune la timpul lor...
Da, le cunosc cît de cît pe femeile de soiul acesta și la de mă gîndesc
privindu-o pe Jeff scăldată în frig și care a intrat, tăcută, să aline
la Olympe. (pg 127)
- O ceață burdușită, portocalie, mai-mai să plesnească, sufocă din greu pe coro-
tul locului, cu pîlpîielile aerului, presărat cu puțuroaie ca bătut în țintă. (pg 135)
- Trebuie să fii bătrînă, mi-a mărturisit într-o zi Margot, ca să te bu-
curi la vechitatea de a trăi sub ochii cuiva! (pg 155)
- Libertatea nu este cu adevărat fermecătoare decît de la începutul dra-
tei, al dragostei dintîi, în ziua cînd prietenul să spui, oftînd-o celui pe
care-l iubești: „Ia-o! As vrea să-ți dau mult..." (pg 167)
- ...prima dragoste. Era ea și niciodată n-o să mai fie așa cum a fost!
Naivitatea ta fecioarică a recunoscut-o fără nici o șovăială și nu i-a pre-
cupeți nici trupul tău, nici inima ta de copil. Era ea, dragostea, care vine
tot deauna pe neașteptate, pe care nu ți-e îngăduit s-o alegi și cu care
nu te poți juca. Și niciodată n-o să mai fie așa cum a fost! Ai luat ceea
ce nu poți da decît o singură dată: încrederea, uimirea sfîntă în fa-
ța primei dezmierdări, prospețimea lacrimilor tale, floarea primei tale
suferințe!...
- În orice moment să îndeplinești poruncile la care te supun amintirile, chinu
cumplit al comparațiilor pe care ești silită să le faci! Chiar cînd vei
spune: O, acum e mai bine! vei pătimi înțelegînd că nimic pe lum
nu poate fi bun, decît dacă este unic! Există un Dumnezeu care-i spune pa
catosului: Nu m-ai căutat cu atîta stăruință acum, dacă nu mă-ai
fi cunoscut mai înainte...
...bea pînă la fund, la fiecare grișat al nopții fale reci, otrava pe
care ți-o va turna amintirea lăsată de prima, de singura ta iubire!... (pg 181)
- ...și tot pe basturi acela de dacă, de dincă, de dar, de totuși, pe
- Îmi amînteste-a amintire de care roșesc - de cuvintele unei fetițe de
măritate, colegă cu mine la santan, care-mi lăuda iscusința noului său
amant: „Ce să-ți spun, draga mea, nici eu n-aș face mai bine!" (pg 181)
- Viitorul... O, Margot, nu-mi place să mă gîndesc la el: să spunem la ca
viitorul! Brr... Ți-aș veghea grija, se pune la cale și singur: totdeauna sosește
mai curînd decît trebuie... (pg 187)
- Sînt sigur că din cap pînă-n picioare ești sfîșiată ca o stridie, nu-i așa?..
- O să mai cufundăm decît crezi. Hai să dăm. (pg 191)
- N-am fost decît o biată femeie și-mi dau seama că am
rămas tot femeie, spre amărăciunea și bucuria mea... (pg 214)
- ...dar dacă ai știi în ce măsură soarta ne-a stăpînit pe amîndoi!
depinde, în furtună, de culoarea cerului! Cînd plouă afară, e secetă în Libia
mare spune Brague.
Zilele joi le ciută cu privirea nălingă și dinsasă. (pg 243)

- Voluptatea ocupă, în nemărginitul pustiu al dragostei, un loc foarte mic, aproape neînsemnat, dar încandescent, a cărui văpaie este atît de puternică încît la început nu vezi nimic altceva. pg 261
- Ma apropii - știi foarte bine, doar - de virsta pasiunii care e fetoolată și virsta celor mai cumplite nesăbuințe... pg 267.
- Să nu te poți bucura de ceea ce dorești e osînda cea mai grea pe lîngă și unii o poartă cu ei pînă la capătul vieții... (pag 268)
- Pămîntul aparține celui ce se oprește locului o clipă, se uită și pleacă; soarele este zestrea sopîrlei goale care se încălzește la răsărit pg 271
- Ce mai înversunată vrăjmășie a fost ea între tine și tine însuți!... Și tu Max, adversarul meu, nespus de drag, cum am să izbutesc oare să te răpun în mine sîngerîndu-mi sufletul sfîșiat? (pg 272)
- Ne mutăm din sanțan în sanțan, din cabină în cabină, dintr-un hotel într-altul, dintr-o odaie într-alta, cu nepăsarea unor soldați în focul manevrelor... (pg 273)
- Mizera dar să cunosc una din acele clipe desăvîrșite, încercam o fericire de bolnav nestiutor de ceea ce se petrece cu el, cînd o memorie subită, o imagine, un nume, au reușit să facă iar din mine ființa obișnuită, așa cum fusesem în ajun și-n zilele precedente... (pg 276)
- Ce strămoș mitocan latră în mine cu o asemenea vehemență, nu numai verbală, dar și sentimentală?... (pg 281)
- ...am impresia că mie scris să nu te mai vad niciodată... Ce îngrozitor ar fi! Și ce înțelept!... (pg 283)
- Da, însă de acolo voi vedea trecînd stăpînii pămîntului, hoinarii!... (pg 286)
- ...în pagoda gîndurilor mele... (pg 295)
- Fericirea? Ești sigur că n-as putea mulțumi numai cu fericirea pe viitor?... Mai sînt și alte lucruri pe lume, afară de fericire, care dau preț vieții (pg 296)
- Pe crenelele dogilor, aurul, arama frunzelor dinere uzurpau încă suprematia verdelui. (pg 304)
- ...recrudescențe aproape... (pg 309)

D/O

- ...» tu nu ești delicat decît atunci cînd te simți nefericit pg 310.
- ...deoarece Michel își păstra, într-un fel aproape demențial, sîngele rece, întocmai ca naufragiații care dădeau de apă sătulă, continuă să-și spună în gînd: „Ce păcat că n-am apucat să port decît de două ori butonii aceștia de mansete!" (pg 316)
- O pitoreasca, cea mai apropiată dintre toate cele care, zi și noapte, se mișcau într-o reverberare melodioasă, în șuvul cuiburilor pline, acoperi toate celelalte glasuri și Michel urmări cu interes arabescurile pe care le desena cîntecul (pg 337)
- O femeie simte mai bine decît un bărbat dinspre ce bate vîntul... (pg 347)
- „Toată ființa lui e că-și închipuie într-adevăr că știe ce înseamnă dorința unei femei... (pg 356)
- Michel trăsese după el uso stradă veche și grea, tinuită într-o constelație de pîrbane... (pg 363)
- ...Alice nu găsi o expresie echivocă de femeie cu constiința ~~împăcată~~ împovărată... (pg 366)
- Dar ce să-i faci, munca e întocmai ca femeile frumoase: nu-i obișnuită să aștepte (pg 376)
- Simt cum începe să se clatine credința ca administratorul tău ar putea fi rodul dragostei unui ofițer de husari de pe vremuri cu o căpiță de grîu... (pg 378)
- - Știu, i-o retează scurt Alice. Așa cum spunea, pe lumea cealaltă cineva, care murise călcat de un autobuz! Dacă cel puțin ar fi fost un „Rolls"... Uitați-vă cum s-a căscat.
- Tapetul e rupt acolo, uitați-vă cum s-a căscat.
- Se poate, dar tapetul nu e chiar așa nou. Cască pe semnele de plictiseală... (pg 389)
- pledul aținat de molii... (pg 423)
- Am cunoscut multe femei în viața mea, dar nici una dintre ele pînă acum nu mi-a aruncat ochiade cu pînteceie. (pg 441)

Scanned with OKEN Scanner

Condiția umană

André Malraux

„La condition humaine"

- ...o îmbulzeală de mașini (mai există îmbulzeală de mașini, acolo, în lumea oamenilor) .... nemișcate în această noapte în care timpul încetase de a mai exista. (pg 3.)
- ...noaptea această sugrumată de neliniște (pg 4)
- Cuvintele nu erau bune la altceva decît să tulbure, în sufletul său, comuniunea inefabilă cu moartea. (pg 13).
- Ca toate senzațiile intense, cea a primejdiei, părăsindu-l, îl lăsa cu sufletul pustiu; dorea s-o regăsească. (pg 13)
- Viermuiala cotidiană a milioanelor de vieți mărunte (pg 18)
- De ce își toacă toți banii într-o noapte, dacă nu pt a gusta iluzia, că e bogat? (pg 40)
- Mitomia lui reprezintă un mijloc de a nega viața, nu-i așa, de a o nega, și nu de a o uita. (pg 40)
- Nimic nu există. Totul e vis. Nu uita alcoolul care îl ajută... (pg 41)
- Nu trăiești prea bine negînd viața... Omul simte nevoia de a trăi rău. (pg 41)
- Orice om seamănă cu propria sa durere (pg 41)
- Mulți oameni nu găsesc viciul care le-ar putea salva viața (pg 42)
- Dragostea lor, uneori încordată, care-i unea ca un copil bolnav, comuniunea în fața vieții și a morții, iubirea lor carnală - totul pălea în fața fatalității, care decolorează formele de care privirile noastre sînt saturate. (pg 47)
- Oare gelozia nu apare decît cînd bănuiești gîndurile celuilalt. (pg 49)
- Hotărîtor, ceea ce îl tulbura pînă la obsesie, era faptul că se simtea deodată despărțit de May, nu din cauza urii - deși ura lăsase urme în sufletul său - nu din cauza geloziei (sau gelozia era tocmai sentimentul care-l stăpînea?), ci datorită unui simțămînt ~~care-l stăpînea~~ fără nume, tot atît de nimicitor ca și timpul sau moartea. (pg 50)
- Nu e ușor să uiți ceea ce ai vrea să uiți (pg 50)
- Însă pt mine, pt gîrlej, ce sînt? Un soi de afirmație absolută, afirmarea unui nebun; o intensitate mai mare decît a tuturor. Pt ceilalți, sînt cea ce am făptuit. (pg 53)
- E bine că există supunerea absolută a femeii, concubinajul și instituția curtezanelor. (pg 54)
- Femeia e supusă bărbatului, după cum bărbatul e supus Statului. E mai ușor să slujești bărbatului decît Statului. Trăim pt noi? Noi nu sîntem nimic. Pt Stat trăim în prezent, și de-a lungul secolelor pt sirul morților... (pg 54)
- Se aruncase în universul morții și nu va mai putea evada din el: cu îndîrjirea-i caracteristică, pătrundea în lumea teroristă ca într-o închisoare. (pg 60)
- Ideile dădeau subțiantă vieții sale; acum îl vor ucide. (pg 61)
- ... cît de mult te însingurează omorul ....: Cunoașterea sufletului omenesc nu e cu putință. (pg 61)
- ...dar omul, datorită păcatului, este atît de decăzut, este întinat fără putință de îndreptare, încît a te apropia de Dzeu înseamnă să-l pîngărești. (pg 61)
- ideile nu trebuiau numai gîndite, ci și trăite. pg 63
- (despre Kio). Simțul eroismului îi fusese însuflat ca un soi de disciplină, nu ca o justificare a vieții. Nu era neliniștit. Viața sa avea un sens pe care-l cunoștea; să dea fiecăruia din acești oameni pe care chiar în această clipă, foametea îi ucidea; ca o ciumă blajină, sentimentul propriei demnități (pg 64)
- Că în orice ființă, și într-o sa în primul rînd; sătăsluiește un paranoic era sigur de mult timp. (pg 66)

- Dar dacă nu știa să fugă de sine într-altă ființă, știa în schimb să se elibereze; prin opiu.
- Chiar dacă e neplăcut pt un directoctor de poliție să nu știe ce face, e și mai neplăcut să-și piardă postul.
- Orice fel de luptă pârea absurdă, în contrast cu viața; (pg 94)
- Nu există nimic mai atrăgător la un bărbat decît amestecul dintre putere și slăbiciune. (pg 116)
- Ferral iubea animalele ca toți acei al căror orgoliu e prea mare pt a se împăca cu oamenii mai ales pisicile. (pg 117)
- Nu crezi, dragul meu, că femeile nu se dau niciodată (sau aproape niciodată) și că bărbații nu posedă nimic? E de fapt un jor: „Cred că o posed, așadar și ea crede că e posedată"... Da? Într-adevăr? Ceea ce fi-am spus, e foarte neloacul lui, nu crezi însă că e povestea dopului isteț care se credea mai important? (pg 119)
- Se așeză lîngă ea în pat. Mîngîierile dădeau Valériei o expresie ermetică pe care el ar fi vrut s-o vadă schimbîndu-se. Căuta cealaltă expresie cu prea multă patimă, ca să nu spere că voluptatea se va fixa pe fața Valériei, crezînd că distruge o mască și că ceea ce era în ea mai profund, mai tainic reprezenta în mod necesar și ceea ce prefera la ea; nu se culcase cu ea decît pe întuneric. Dar abia de-i desfăcu ușor, cu mîna, picioarele, că ea și stinse lumina. El o aprinse din nou. Cum căutase dibuind întrerupătorul, ea își închipuie că greșise; stinse din nou. Imediat el aprinse din nou. Cu nervii încordați la maximum, fu cuprinsă totodată de un rîs interior și de mînie; dar îi întîlni privirea. Dăduse la o parte întrerupătorul și dînsa era sigură că el aștepta cea mai mare plăcere din schimbarea senzuală a trăsăturilor ei. Valérie știa că nu era cu adevărat dominată de sexualitate decît la începutul unei legături, și atunci cînd era luată prin surprindere; cînd își dădu seama că nu nimerea întrerupătorul, toropeala cunoscută o cuprinse, urcă de-a lungul trupului pînă la sfîrcurile sînilor, pînă la buzele sale de care își dădu seama, după privirea lui Ferral, că se umflau pe nesimțite. Se lăsă cuprinsă de această moleșeală plăcută și, tinîndu-l strîns lipit de ea, cu coapsele și cu prațele, se cufundă, prin lungi mișcări ritmice, departe de tărmul unde știa că va fi părăsită în scurt timp, și odată cu ea și hotărîrea de a nu ierta. (pg 120)
- „E stupid: ea se simte subjugată de propriul ei sex, „după cum eu de al meu, nici mai mult, nici mai puțin. Ea se simte un cuib de dorinți, de tristețe, de orgoliu. (pg 120)
- Nu-și putea dezlipi ochii din acest univers al mișcării acelor de ceasornic, indiferente față de revoluție. (pg 124)
- el simțea însă, ca orice mistic, că nu putea apuca absolutul decît trăind clipa. (pg 150)
- ...Nu mă număr printre acei de care are grijă fericirea (pg 166)
- ...fiecare dintre noi nu cunoaște decît propria sa durere! (pg 167)
- Lucrurile, nici măcar faptele nu existau; toate erau niște închipuiri care ne sugrumă pt că le atribuim putere, după cum putem tot atît de bine să le o negăm... (pg 174)
- ...mutre constipate (pg 177)
- Tinerețe, tîrfă înșelătoare (pg 179)
- Își trădase tineretea, dorințele și visele sale. Cum să nu le trădeze?.. „Cel mai important lucru e să vrei ceea ce poți... Iar el voia ceea ce nu putea. pg 179
- E posibilă o comuniune intimă chiar cu moartea... E cel mai greu, poate însă că acesta e sensul vieții... (pg 191)
- E mai ușor să-i consolezi pe alții decît să te consolezi pe tine însuți. (pg 208)
- Mă compar doar cu un felinar unde oricine are dreptul să

se pise. (pg 209)
- Insă un trup cuceriț avea pt el de la început mai mult farmec decît un trup ce se oferă - mai multă farmec decît orice trup. (pg 214)
- „Știi, dragul meu, că femeile persane, cînd le apucă frica, își bat joc de bătăi cu papucii lor cu cuie? Sînt responsabile. Iar apoi, nu-i așa, se întorc înapoi la viață obișnuită, cea în care a plînge împreună cu bărbatul nu te angajează, ci în care a te culca cu el te eliberează - crezi? - de viață în care femeile sînt posedate. Nu sînt o femeie pe care o poseți, un trup de imbecilă lîngă care îți afli plăcerea mîntuindu-mă ca pe copii sau pe bolnavi. Știi multe, Lucrum Dragule, dar poate nu știi cît ai să mori fără să-ți dai seama că o femeie este și o ființă omenească. Am întîlnit întotdeauna (poate că nu voi întîlni vreodată) decît dintre acestea, însă, atîta păpușă, nu-ți poți da seama cît de convinsă spun: atîta papușă) bărbați care m-au găsit încîntătoare, care-au ostenit, atît de înduioșător, să-mi atîte simțurile, care știau însă atît de bine să se întoarcă la prietenii lor înșelați ce era vorba de adevărate treburi omenești (în afară, bineînțeles, de cazurile cînd trebuiau să fie consolați). Am nevoie de capriciile mele, nu numai că să-ți plac, ci ca să mă și asculți cînd vorbesc; dermecătoarea mea nebunie afară că se aseamănă cu dragostea. Dacă duterea s-ar fi născut din sentimentul de posesiune pe care voiai să-l ai asupra mea, nu nu ai fi recunoscut-o măcar...
Am întîlnit felestui bărbați, ca să știu ce trebuie să cred despre aventurile trecătoare; nu există ceva care să nu aibă importanță pentru bărbat atunci cînd își pune la păstrare orgoliul, iar plăcerea e un cuvînt care îngăduie să-l satisfacă mai iute și mai ales. Nu admit să fiu doar un trup, așa cum tu nu admiți să fii un carnet de cecuri. Te porți cu mine ca prostituatele cu tine: „Pală vrăjește cît vrei, dar plătește...". Sînt și trupul pe care tu doar singur îl vrei: ostiu. Nu mi-e întotdeauna ușor să mă apăr împotriva ideii care există despre mine. Prezența ta mă face să fiu degustată de trupul meu în timpo ce-l primăvăram bucăți de el. Apropo, de primăvară, îți urez o călătorie plăcută pe țărmurile Sicilei. Totuși, data viitoare, lasă în pace întrerupătoarele de electricitate.
- Nu te poți răbuna iute decît asupra ființei. (pg 217)
- Cînd te gîndești că tînăra care tînde să descifreze o femeie are ceva erotic în ea... A vrea să cunoști o femeie presupune întotdeauna putința de a o poseda sau de a te răzbuna pe ea... (pg 255)
- Nu cunoști niciodată o ființă, încerci însă cîteodată să simți că nu cunoști (mă gîndesc la fiul meu desigur, și la... un alt băiat). A cunoaște cu ajutorul inteligenței e o ispită zadarnică de a știa timpul... (pg 225)
- Se întîmplă foarte rar ca un om să poată suporta, cum să-i spun oare?, condiția sa umană... (pg 227)
- Se pare că e întotdeauna nevoie de o ființă: țara asta are opiul, Isla mulți hașișul, Occidentul, femeia... Poate că amorul e mai ales felul prin care cei din Occident încearcă să se elibereze de condiția lor de om... (pg 228)
- Mult mai puține femei s-ar culca, (Feroal), dacă ar obține în poziție verticală, fragile decolorările de care au nevoie (pute) și care reclamă patul. (pg 228)
- acțiunea, numai acțiunea justifică viața și o face. (pg 228)
- Însă omul n-are putința să guverneze: el are putința să constrîngă. De a fi mai mult decît un om, într-o lume de oameni. A scăpa de condiția umană. Nu puternic; atotputernic. Himera, căreia secta de putere nu-i este decît o justificare intelectuală, o reprezintă dorința de a deveni zeități: orice om visează să fie un zeu. (pg 229)
- Dumnezeu simți nevoia să pui în joc ceea ce e esențial din propriuți ființă violent existență, spuse Cioran. (pg 229)
- Un zeu poate poseda, continuă bărbatul cu un tîmpet plin de potențe, dar nu poate cuceri. Idealul unui zeu, nu-i așa, e de a deveni om, știind că-și va redobîndi puterea: iar visul omului e de a deveni zeu fără a-și pierde personalitatea... (pg 229)
- Nu se pune aici problema de a sări în sînul clasei lor, pt a o elibera, pe cei mai buni dintre oamenii săraci, a le da un sens înseși înfrîngerii lor. (pg 233)
- Hiță din nou ~~60~~ de pelați pe cîrlige cu sol. Bila asta, a cărei mișcare se încetinea, era ca o ursită și în primul rînd ursita sa. Nu hyala împotriva unei fapturi, ci împotriva unui soi de zeu; iar acest zeu era el

Scanned with OKEN Scanner

Insusi. Bila porni din nou.
Regasi indata tulburarea pasind pe care o cauta; din nou isi pierdu
ca-si apuca viata, ca o atirna de bila asta neinsemnata. Gratie ei, ii pru-
rea inultumi pt intiia oara, laolalta, pe cei doi Clappique din care era
alcatuit, cel care voia sa traiasca si cel care voia sa fie distrus. (pg 243)
- Omenire furioasa, pe care nimic n-o poate elibera de ea insasi (pg 246)
- o strada cu baluri mici cu borduri minuscule, avind firmele scrise
- in limbile tuturor patiuniilor maritime. (pg 247)
- --- o bruna slabuta cu ochii f. mari, acoperindu-si sinii cu minile de
parca ar fi vrut sa-i apere, contempla noaptea. Clappique o privi fara
sa se miste. „ Sintea o femeie care nu stie ce va mai starni sfortare de
la ea un'nou amant... Hai sa ne sinucidem cu femeia asta!" (pg 250)
- ... romanele nu sint seriooase, seriooasa e mitomania. (pg 266)
- S-ar zice ca nimeni nu stie cit de placut e sa apari in ochii unei
fiinte diferite decit esti in realitate (pg 263.)
- Opiul nu te invata decit un lucru, ca in afara suferintei fizice
nu exista altceva real. (pg 264)
- Dincolo de comportare, exista in fiecare om adincuri ce pot fi atinse
si a le gindi, fa suferinta sa inseamne a-i intui firea. (pg 264)
- ... cumpsaube desfrine epave ale razboaielor civile din China si
din Siberia, ca sa-si dea seama ce puternica negare a lumii re-
clama o umilire atit de acuta; numai singele varsat sistematic,
drogurile si nevroza pot hrani asemenea tipi singuratici (pg 270)
- Un destul ca tasa asta de privilegiati ii asasina, trebuia sa
creada ca mai are si alte pofte. (pg 277)
- ... tasaturile sale nu erau totusi grosolane: regulate, anemice. (pg 286)
- descoperise ca e cumplit sa fii silit sa te refugiezi in intregime in
tine insuti. (pg 289)
- Trebuie introduse in viata metodele artei, nu pt a face arta, ah!
ci pt a scoate mai mult de la viata. Fara ironie. (pg 297)
- Vazuse multi oameni murind si, influentat de educatia sa japone
za, se gindise intotdeauna ca e frumos sa ai o moarte potrivita
asemanatoare victii pe care ai ucis-o. **A muri inseamna pasiv-
tate, dar a se omori inseamna act.** --- Remuscarea de a
muri, gindi el cu o ironie crispata. (pg 304)
- O, inchisoare, locul unde timpul se opreste - continuind in
alta parte... (pg 305)
- ... moartea ... incepu ca dadu se un sens vietii lui. **Ce pret putea
avea o viata pt care n-ar fi acceptat sa moara.** Moartea
strabatuta de o vibratie fraterna, adunare de intinsi in
care rapitorii isi vor recunoaste martirii, lependa insinge-
rata din care se pasc lepedele de aur. (pg 305)
- ... moartea, cu intreaga ei greutate ireversibila, ii va stivui
gindirea (pg 308)
- Dumnea nu intr-un sens, nu mai exista; nemiscarea fara in-
toarcere, acolo, alaturi de trupul acesta care? legase de univers, era
ca o sinucidere a lui Dumnezeu. Hu asteptase de la Kio nici reusita, nici
fericire; dar ca lumea sa existe fara Kio... Sint aruncat inafara tim-
pului: copilul reprezenta suprapunerea fata de timp, fata de scurge
rea lucrurilor ... Si totusi tot ce il distruge ii e intrinsec o
potrivire lacoma; „ Exista ceva frumos in a fi mort". Simtea Chu-
ciu mindu-se in el suferinta fundamentala, nu cea care vine de
la fiinte sau de la lucruri, ci cea care tisneste dinauntrul omului
si catre care se straduieste sa ne omuge viata; putea sa scape de ea,
dar numai incetind sa se mai gindeasca la ea. Sa se cufunde din
ce in ce mai mult in ea, ca si cum contemplarea ingrozita ar fi fost sin-
gurul glas pe care l-ar fi putut intelege moartea ca si cum suferinta
de a fi om, de care se departea ea pina in adincul sufletului ei, fi
fost singura trupaciune funebra pe care ar fi putut-o auzi trupul
lui stau. (pg 315)
- ... considerata, ezitarea voastra atept intelege ciune stiteodeti ca e
de-ajuns sa fii ciuna ca sa eleri Venus din Milo -- (pg 324)
- ... fara indoiala, oamenii nu au vreo valoare decit prin ceea ce
au transforma. (pg 334)

Scanned with OKEN Scanner

- De când a murit Kio, pur mi mai pasă dacă mer. sînt în deplasi timp, eliberat (eliberat!...) și de viață și de moarte (pg 336)
- Poți înțelege mult timp viața, dar pînă la urmă ca ne face întotdeauna să (trebuie) redevenim ceea ce trebuie să fim. Orice bătrîn e o mărturisire, să nu ne ascundem, și, dacă vîrstele apter mașinăi sînt goale, e pt că ele erau și înainte goale, dar o ascundeau. (pg. At trebui ca oamenii să poată ști ca nu există o lume reală, ca există o lume a contemplării - cu sau fără opiu - unde totul e contemplație...
- Unde se contemplă ce?
- Poate că nu altceva decît această desertăciune... E mult. (pg 337)
- Nu există dezmințire care să nu se întemeieze pe adevăr. (pg 337)
- „Toți suferă, și fiecare suferă pt că înțelege" (pg 338)
- „Nu trebuie să gîndești viața ca cupolă, circu opriu. Cînd suferințe răspîndite în această lumină străfulgerătoare ar dispărea, dacă ar dispărea ea gîndirea..." (pg 338)
- Orice ~~[illegible]~~ om este ceva, mai grațios el, dar ce altceva e un destin omenesc, dacă nu o viață de eforturi pt a uni această bun cu universul... (pg 339)
- Oamenii era deasă și grea ele carne, de sînge, de suferință, veșnic poruncită de ea însăși, că fel ce e sortit morții, dar chiar simțeia, chiar carnea, chiar durerea, chiar mpărăția pe deasupra acolo sus, în lumină, ca și mușchi în noaptea tăcută. (pg 339)

Fructele pămîntului: noile fructe.

A. GIDE

- Fiecare ființă îl indică pe Dumnezeu, nici una nu-l dezvăluie. (pg 7)
- Înspăimîntătoare o libertate pe care n-o mai călăuzește o datorie (pg 8)
- Natanael - importanța să fiem în felul cum privești tu, nu în ceea ce privești. (pg 9)
- Se poate trage folos din dorințe și se poate trage folos din mulțumirea dorințelor - pt că împlinirea le spoiește. Căci, fiecare dorință m-a îmbogățit mai mult decît posesiunea, întotdeauna înșelătoare, a însuși obiectului dorinței însele. (pg 9)
- Eretic pt inte eretici, m-au atras întotdeauna părerile neconformiste extremele ocolișuri ale gîndurilor, divergențele. Fiecare spirit ni mă interesa decît prin ceea ce-l făcea să se deosebească de colectiv. Am căutat să îzgonesc din mine simpatia, nemăsurată în ea decît recunoștința unei emoții comune. (pg 10)
- Mai bine o existență patetică, Natanael, decît limitată. Nu doresc altă odihnă afară de aceea a somnului morții. Mă tem că orice dorință și orice pornire pe care nu mi le voi fi împlinit în timpul vieții, să nu mă chinuiască, prin supraviețuirea lor. Sper că după ce voi fi spus pe acest pămînt tot ce aveam de spus - să mor cu desăvîrșire dezmeticit. (pg 10)
- Melancolia, nu este decît un entuziasm căzut. (pg 11)
- Și dacă sufletul meu a prețuit cît de cît, a prețuit pt că a ars cu mult zel după altele. (pg 12)
- Sînt posibilități ciudate în fiecare ființă. Prezentul ar fi plin de toate întruchipările viitorului dacă trecutul nu ar și proiecta, asupra lui o întreagă istorie. Dar, din păcate, un trecut unic nu face posibil decît un viitor, - îl proiectează în fața noastră, ca o punte nesfîrșită peste spațiu. (pg 13)
- Sînt convins că am cunoscut toate pămînturile și toate viețile, sau cel puțin, le-am favorizat. Ființa mea întreagă s-a năpustit spre toate chemările. (pg 13)
- Frigurile zilelor trecute, ani fost o văpaie udigătoare pt carnea mea (pg 15
- Uneori îmi spuneam că vederea îmi va lăsui suferința și căutam în isteviea ființei mele trupești o eliberare a spiritului. (pg 17)
- Am purtat în mine tot ce aveam, așa cum poartă femeile un pruncul în sînt, toată averea cu ele. În fiecare scurtă clipă a vieții au dispărut simți în mine, întregul meu avut. Fără făcut nu din însumarea multor morți separate ci numai din ce aveam în ele. Mi-am pustrat fără încetare întregul avut în puterea mea. (pg 21)

- Privește scara ca și cum într-însa ar trebui să moară ziua!
  Iar dimineața, ca și cum totul s-ar naște în ea. Viziunea să-ți fie
  nouă în fiecare clipă. Intelectul e cel care se miră de orice (pg 21)
- Nu-mi ajunge să citesc că nisipurile plajelor sînt moi; vreau ca
  picioarele mele goale să le simtă. Orice cunoaștere pe care n-a
  precedat-o o senzație mi-e de prisos. (pg 23)
- Am fugit să mușc din carnea tuturor fructelor pe care crengile le-au înclinat spre mine. (pg 24)
- Ce-am cunoscut eu mai frumos pe lume
  Natanael, e foamea mea. (pg 30)
- Orice acțiune perfectă e însoțită de voluptate. (pg 31)
- De ce nu ai înțeles oare că fericirea e întîmplătoare și ți se poate
  ivi, în orice clipă, ca un corsetor în cale? (pg 32)
- Nu-mi place să-mi spui: vino, ți-am pregătit cutare bucurie; nu-mi
  plac decît bucuriile întîmplătoare, și cele pe care glasul meu le face
  să țîșnească din stînca. Vor curge astfel pt noi, năvalnic, așa cum
  gîlgîie mustul din teasc.
  Nu-mi place ca bucuria să-mi fie înzorzonată cu podoabe, nici
  ca Sulamita să străbată sprin alte săli; ca s-o sărut nu mi-am
  șters de pe gură urmele lăsate de cireșini; după sărutări, am
  băut vin dulce fără să-mi fi răcorit gura și am mîncat miere din
  stup, cu fagure cu tot.
  Natanael, nu-ți pregăti nici una dintre bucurii.
  Unde nu pot spune cu atît mai bine, spune; cu atît mai
  rău Natanael. Sînt acolo mari fagădueințe de fericire (pg 2
- Nu-i pot fi recunoscător lui Dumnezeu că m-a creat, așa cum n-aș
  putea fi supărat pe el că nu există - dacă n-aș exista. (pg 33)
- Natanael! să fi fost noi acolo cînd s-a crăpat de ziuă! - dar
  Hatî, cafei trîndăvii nu eram încă sculați? (pg 34)
- Iată deci, Natanael, eu cum am murit. Dumnezeu fie ca ia-
  besc și fot ce am vrut să iubesc. (pg 35)
- Sigur, mi-a plăcut adeseori ca o doctrină și chiar ca un sistem
  complet de gînduri ordonate să-mi justifice, mie însumi faptele
  mele; dar niciodată nu le-am putut considera decît alunecos-
  -ul senzualității mele. (pg 36)
- Natanael, neprevăzînd fiecăruia vine din faptul că fiecare privește
  înțelegerea și se consideră întotdeauna mai important decît lucru-
  rile. Nu pentru noi, ci pentru ei în sine e fiecare lucru important. În
  privirea ta să se reflecteze exact ce vezi. (pg 37)
- Și nu înțelegi oare că nici o clipă n-ar dobîndi admirabila ei strălucire
  decît detașată, ca să spun așa, pe fundalul întunecat al morții? (pg 38)
- În acest hăruz... (penumbră)... fiecare păcătuia, fiecare rană, fie-
  care existență murea de voluptate.
  Voluptate! Acest cuvînt, aș vrea să-l repet fără încetare; l-aș vrea
  sinonim cu a fi satisfăcut, și chiar să ajungă să spun a fi,
  pur și simplu. (pg 43)
- Dacă qui sti, eterna tînguire a aparenței, în ce măsură apropiata
  așteptare a morții dă preț clipei. (pg 44)
- Stăteam în grădina aceea; nu vedeam soarele, dar aerul stră-
  lucea de lumină difuză, ca și cum aburul ceților devenea lichid
  și ploua. Da, într-adevăr, eram unde, năvală de lumină; pe muchi,
  scînteia ca niște păcături; da, într-adevăr, pe aleea aceea mare, s-ar
  fi zis că se revarsă lumină și că spumegă pe ele stăruie în
  scrîșnetele crengilor, printre sîrmele de laze (pg 45)
- De atunci am simțit cum natura îmi cere un gest și n-am
  știut pe care să i-l dau... Să aștept somnul care n-are să vină (pg 46)
  ... cel jos, care uneori coboară pînă la noi în apele calde. (pg 47)
- Noaptea, bijuterii care scîrțîie în umbră. (pg 47)
- Valurile mări înaintează și se succed fără pic de răgaz.
  Se succed în fiecare clipă la rîndul lor aceeași poticnire
  de apoi așteaptă fără o-o deplasează. Numai forma lor se
  plimbă. Vîntul trece din unul în altul, și le părăsește, și nu
  le însoțește niciodată. (pg 53)

- a alege mi se părea mai degrabă a respinge ceea ce nu aleg. Înțelegeam și mă îngrozea îngustimea orelor și faptul că timpul nu are decât o singură dimensiune, era o dilectie pe care as fi dorit-o mai spațioasă, iar dorințele mele alergând pe ea se încălcau una pe alta. (pg 57)
- Greșeala ființii mele a fost că n-am avut cunoștință nici în studiu, că n-am știut să mă reținem. să renunț la alte multe. (pg 57.)
- să întru într-un târg de delicii, neglijențind (din pricina cui?) decât câteo sumă puțină. să dispui de dar să alegi, înseamnă să renunți pt totdeauna definitiv, la tot restul, iar cantitatea multiplicată a acestui fost rămâne de preferat oricărei unități alese. (pg 58)
- Bunuri! potrivii! multime de descoperiri prețioase! de ce nu vă dăruiți fără rezerve? (pg 58).
- Dar voi! voi, idei imateriale, forme de viață neîncătușate - învățături și cunoaștere ale lui Dumnezeu - poate de adevăr, poate nesecate, - de ce să vă precupețiți sufletul către puzele noastre?

Am înțeles acum că toate picăturile marelui izvor dumnezeiesc au aceeași valoare, că cea mai nesemnificată înseamnă îndestulează lacomia noastră și ne dezvăluie plinătatea și totalitatea lui Dumnezeu (58)
- Unele cărți îmi arătaseră că orice libertate e provizorie și că ea nu înseamnă niciodată altceva decât dreptul de a-ți alege robia, sau cel puțin supunerea. (pg 59)
- Cu siguranță, nici o ființă nu va prețui (precădere) cât tine, adolescentă a inimilor noastre. (pg 63)
- Aveam pretenția că nu iubesc anume pe cineva, pe bărbat, pe femeie, ci prietenia, afecțiunea sau altceva. Dintr-o anumită, n-aș fi vrut s-o răpesc altcuiva și mă mărgineam să mă împrumut. Nu voiam nici să acaparez trupul, sau inima nimănui, nomad și aici ca și față de natură, nu mă voiam închieri. Orice preferință mi se părea o neadevărată; voiam să rămân al tuturor, nu m-am dăruit nimănui. (pg 64)
- Crezi tu că poți, tocmai în clipa aceasta, să guști senzația puternică, completă, imediată a vieții — fără să uiți ceea ce nu este? Obișnuința ființei tale de stinghereșe; trăiești în trecut, ori în viitor și nu bagi de seamă nimic în mod spontan. Nu suntem nimic, Myrtil, decât în prezentul viitor. Tot trecutul moare în el, înainte să se fi născut o faimă din ceea ce va să fie. Clipe! Vei înțelege, Myrtil, ce forță are prezența lor! Căci fiecare clipă a vieții noastre este în joc de neînlocuit. să știi cândva să te concentrezi numai în tine însuți. (pg 67).
- Întâmplările, reluă Iosif, au făcut din mine altceva decât au vrut ele!
- Cu atât mai rău! reluă Menalc. Prefer să-mi spun că ceea ce nu a fost, e ceea ce nu putea să fie. (pg 71)

- Veți cânta, prieteni, mult și bine
Indepărtata fericire sufletească
- Plăcerea simțurilor, bucuria cărnii,
Vreun altul, dacă vrea, să vă condamne
- Amara bucurie-a cărnii și-a simțirii
să vă condamne el, eu nu pot!

Plăcerea cărnii, trecută ca iarbă;
ca florile din tufe delicate,
Pălite mai degrabă ca lucerna
Mai ginga decât spinarea
ce-o sfâșie și-o sfâșie

Iubirea e simțirea cea mai dezolantă;
ce nu poți să atingi te întristează,
Mai iute pornește mintea ființii,
Decât apucă mâna ce hrănește ochiul.
- Or de-ai putea dori numai ce poți atinge-
Natanael, să nu crezi că există
Posesiune mai perfectă,
cea mai subtilă bucurie.
O simt în seara potolită,
când vezi ce minunată-i bruma pe câmpie-
și cât de minunat e soarele pe ceruri-
ce minunată, când te scalzi, e apa dezlănțuită;
ce minunat mi s-a părut întâlnirea de mare;
ce minunată, când te scalzi, e apa de izvoare
ce minunat e când săruți necunoscute guri
Pe care le atinge cu buzele ta, în umbră... (pg 73)

Scanned with OKEN Scanner

- Floarea nu înseamnă pentru mine decât fapadiuala unor fructe.
- Nu-mi place zăpada! (pg 77) Zise Lotar: este o materie foarte misterioasă. Structura nu emană din pământ. Ursase insolita ei albeata, care mărgineste peisajul. E rece si lipsita de viata; stiu că o doboară si o ofileste, dar viata nu se naste din ea, decât topindu-o.
- Iubeam, zise el, o copilă de neam kabil, cu pielea neagră, cu carnea superbă, abia coaptă. Păstra în voluptatea cea mai vie, păianta si mai desgănțată, o grăvitate ului-toare. Fata aceasta era dușmanul zilelor mele si delicioll noptilor mele... (pg 84)
- să mori! si ce importă unde? - de îndată ce nu mai trăiești, e oriunde și nicăieri. Cât am trăit, am fost aici... (pg 96)
- Dintre toate bucuriile simțurilor, le doream pe cele ale pipăitului (pg 99)
- La acea vârstă, picioarele mele goale erau lacome de atingerea pământului ud, de clipocitul băltoacelor, de răcoarea norolului. (pg 99)
- Este un timp când vrei - si este un timp când îți dai seama că ai vrut. (pg 101)
- Este nesupărat de înțeles, dar vechile mituri bine... Ah! Unde e vremea când, împreună cu copiii fermierului, a căror sudoare mirosea plăcut, alergam printre picioarele vacilor; căutam oua în ungherele ieslelor; priveam cum call si bles. care baligile; puneam rămășag care vacă se va balega mai întâi; într-o zi am luat-o la fugă înnebunit, crezând că una din vaci care să fete, peste un vitel (pg
- Fiecare sedusă este însoțită de voluptate. Fructul se învăluie în savoare. (pg 105)
- Sticlă gătită; un întreg rai de beție se concentrează în fine; esența a fost ce era delicat si fată în fruct; delicios si parfumat în floare. (pg 126.
- Beau închis în această sală. Întunecoasă, si n-am să mă știu de mine - să beau atâta cât să pot reda carnii mele - si să-mi eliberez spiritul - viziunea întregului alt-unde de care mă-e dor... (pg 166) Ah! Înconjurat cu.
- Porunci ale Domnului, mi-ați îmbolnăvit sufletul. (pg 111)
Zidului singurele ape care-mi potolesc setea!
- Cele mai bucurii ale simțurilor mele
Au fost înșelări potolite...
Vai! Încă n-am numărat toate stelele cerului, toate mărgăritarele mării, toți fulgii albi de pe malurile golfurilor.
Nici toate soaptele frunzelor; nici toate zâmbetele zorilor; nici toate nohotele vetii. Si acum, ce-aș mai spune? - Pt că gura îmi face, crezi că inima mi se calmeste (pg 116)
- Noaptea am văzut cum pleacă nenumărate galioane (vapoare), înfingându-se în beznă, către lumina zilei. (pg 117)
- Vea pole, ca o femeie lasciră care se scaldă (pg 123
- Inertie; ce sînt eu pe linșa mare? - Un dop - biet dop pe valuri. (pg 134)
- Apus de soare-n care ființa moare (pg 135)
- Izvoru-n care noaptea o să se coboare
Cu apa înghețată si din care
O dimineață tremurândă va apare pg 137
Învesmântată-n alb. Izvor de puritate!
- senzualul extaz pe care ți-l dă această stăruitoare călătură. (pg 137)
- am adesea senzația că înot, într-atâta aerul luminos si cald mă învăluie, si mă face să plutesc. (pg 138) (pg 140)
- cerul jos se agață de copaci
- Am văzut sub rară oblică a dimineții bum munții Amar Khadu devin trandafirii si par o materie aprinsă.
Am văzut cum vântul stârnește din fundul zării nisipul si face oaza să gâfâie. Părea că nu mai e decât o corabie înspăimântată de furtună. Era răvășită de vânt. Iar pe străzile satucului, stări, oamenii goi se zvârcoleau de sete cumplită, de febră.
Am văzut de-a lungul drumurilor poustiite, cum se înșiră schelete de cămile; cămile părăsite de caravane, prea obosite si care nu mai puteau să se târască, care putrezeau acoperite de muște, respingând duhori înspăimântătoare. (pg 147)
- Te voi fi iubit cu patimă, deșert de nisip. Ah! Cel mai mărunt fir de nisip să rodea pe locul său o totalitate a universului! - de care viață îți aduci aminte, pulbere de nisip? (pg 149)
Părăsită de care dragoste? - Pulberea se cuvine lăudată.
- Faptele noastre se leagă de noi, precum se leagă sclipirea de fosfor ele ne fauresc materia, e drept, dar numai pentru o clipă noastră. (pg 151)

- cea mai frumoasă amintire nu-mi pare decît o epavă a fericirii. (pg 153)
- Poftele mi-au depășit posibilitățile. Desigur, dacă îmi pare rău astăzi după ceva, este că am lăsat, fără să mișc din ele, atîtea fructe să se strice, să-mi scape atîtea fructe pe care tu mi le-ai oferit Dumnezeu al dragostei, care ne hrănești. (pg 154)
- Sa spus cîndva că m-am pocăit dar ce să fac cu căința. (Saadi)
- Care vin va fi, de ajuns acum ca să mă îmbete?
  Natanael, ah! împlinește-ți bucuria cînd sufletul ți-e mulțumit — și dorința de dragoste cînd brațele îți sînt încă frumoase pentru sărutat și cînd îmbrățișarea ta e plăcută. (pg 155)
- **Înțelepciune a oamenilor**, nu ai inepuizabilă prospețimea fiilor. (pg 156)
- Și uneori căutam, dincolo de voluptatea cărnii, un fel de a doua voluptate, mai ascunsă.
  Simțurile mi se focusează pînă la transparență (pg 157)
- ...toată omenirea se istovește între sete de semn și sete de voluptate. ... Și omenirea întreagă se frămîntă ca un bolnav care se răsucește în pat ca să sufere mai puțin (pg 158)
- Nu crede că adevărul tău ar putea fi găsit de vreun altul, de asta să-ți fie rușine mult mai mult decît de orice.
  Ceea ce un altul ar fi făcut la fel de bine ca tine, să nu faci. Ceea ce un altul ar fi spus la fel de bine ca tine, să nu spui. Să scrie la fel de bine ca tine, să nu scrii. Nu te atașa în singurătatea ta de cît de ceea ce simți că nu există nicăieri în altă parte decît în tine însuți și e creat de tine cu neprihănire sau cu răbdare, ah! tu ceea mai mult de neînlocuit dintre ființe. (pg 166)

Prefață la ediția din 1927. (autorul)

- Fructele pămîntului este cărțile, dacă nu a unui bolnav, cel puțin a unui convalescent, a unui fămădaut, a unuia care a suferit. În însuși lirismul ei se află excesul celui ce îmbrățișează viața ca pe un bun pe care era gata să-l piardă. (pg 167)
- Pentru mine, cînd ne deschidem cărțile, văd tot mai mult în ce o apologie a renunțării. Asta am reținut din ea, părăsind tot restul și focmai acestui lucru îi rămîn credincios. Pt că lui i-am datorat, cum am să povestesc în cele ce urmează, faptul că m-am rătăcit mai tîrziu pe înțelesurile Evangheliei ca să găsesc în urîțenia de sine cea mai desăvîrșită înfăptuire de sine dar mai înaltă exigență a cea mai nemărginită îngăduire la fericire. (pg 168)
- Mă minunez cînd văd în ce măsură dorința sălbatică de îndată se preface în dragoste. Dragostea mea în valpurgia atît de difuză și dezordonată întregul său corp, încît, dacă aș fi fost Jupiter m-aș fi prefăcut în ner, fără măcar să bag de seamă. (pg 175)
- Ea se naște. (pg 176)
- O, tu copil iubit! Vreau să te trag după mine în fuga mea. Ajută-mă să sfîșii această rază; uite astrul! Atîrnă ce e de jos! Nu lăsa nici o dogoare celui mai puțin apăsător. Trecut să te robească (pg 178)
- Nu prea sînt în contact cu epoca, iar poeții contemporani mei nu m-au distrat niciodată prea mult. Mă aplec spre prezent. Trec dincolo de el. Presimt o vreme în care nu vom mai înțelege decît cu greu ceea ce mi se pare azi vital. (pg 181)
- **Nu știu dacă cream viața înainte de a exista, dar acum, cînd trăiesc, totul mi se cuvine.** (pg 185)
- Rațiunea mă ispitește, dar excesul de logică mă istovește. Există cei care raționează și există cei care îi lasă pe ceilalți să aibă cale raționează. (pg 186)
- Și mă plec peste genunea viitorului (pg 187)
- Posesiunea desăvîrșită nu se dăruiește decît prin dăruire. Tot ce nu știi să dai te subjugă. Fără jertfă nu există înviere. Nimic nu se desăvîrșește decît prin dăruire. Ceea ce pretinzi că cucerești în fine, se atrofiază. După cum știi că poama e coaptă? — După faptul că pățășește creanga. Totul se coace în dăruire și se desăvîrșește în dăruire. (pg 188)
- Adevărata elocință renunță la elocință, individul nu se afirmă niciodată mai mult decît atunci cînd se uită pe sine. Cînd se pierde la zare

Scanned with OKEN Scanner

se împiedică. Nu admir niciodată frumusețea mai mult ca atunci când nu știe că e frumoasă. (pg 189)

- Ar siguranță, vrea să arate și să-și dovedească sieși că pot a consimți să se umilească, nu e de ajuns să fii rege. (pg 190)
- Trebuie să pornești de la premisa că cele mai însemnate invenții rămân încă de descoperit. Ele vor fi scoaterea la lumină a unei constatări dintre cele mai simple, căci toate tainele naturii zac la vedere și ne izbesc privirile în fiecare zi. Iată să le dăm atenție. (pg 192)
- Cei mai mari, reluă el, nu sînt domnule, cei mai cunoscuți: ce este un Pasteur, ce este un Lavoisier, un Puskin, pe lîngă inventatorul roții, al acului, al fîrezului, sau pe lîngă cel care a descoperit primul că cerul pe care-l vedem deasupra noastră se ține drept. (pg 193)
- Dacă resemnării mei despoaie pe cineva, măcar omului îi pielea goală. (pg 199)

Există pe pămînt asemenea imensități de bîlciuri, de jale, de strîmtorare și de groază, încît omul fericit nu se poate gîndi la toate acestea fără să se rușineze de fericirea lui.

- ... dacă aș fi pierdut să contemplu singur o operă de artă, cu cît ar fi ea mai frumoasă, cu atît mai mult tristețea mi-ar întrece bucuria. Fericirea mea este să o sporesc pe a celorlalți. Am nevoie de fericirea tuturor pentru a fi fericit! (pg 200)
- Cel care e fericit știe că aceasta va fi numit cu adevărat puternic. (200)
- Căci dacă nu poți cugeta fără a fi, poți foarte bine să fii fără a cugeta... - - -

floare trebuie să se vestejească pt rod, că aceasta, dacă nu cade și moare, n-ar putea asigura noi înmuguriri, așa încât însăși primăvara se sprijină pe gerurile iernii (pg 214)

- Nimic care să fie neomenesc în afară de omul însuși (pg 215)
- Prea multe stele, prea multe lumi, își zice X..., care consideră că poate ar crede, dacă n-ar descoperi în cer decât haosul atâtea astre câte ar fi nevoie în jurul pământului, ca să-l suspende, să-i motiveze gravitația, să-l încălzească, să-l lumineze și să dea de visat poeților. Dar el știe că nu poate considera globul nostru drept centrul Universului. Prin urmare, nici mântuirea, zise el. Iar Christos nu mai reprezintă pentru mine nimic, dacă nu mai e centrul, dacă nu e totul. Și totuși e una sau alta, dar n-am putut hotărî nicicând ce mi-e mai cu neputință să concep: un spațiu infinit populat de o infinitate de lumi, o lume limitată la atâția aștri și nici unul mai mult, în care, dincolo de spațiul în care gravitează, ce găsești? O limită de care mintea mi se izbește. un vid în care ea nu mai poate zbura. O prezență-obstacol, sau o absență prohibitivă - o absență în același timp la subiectului și a obiectului - o absență progresivă, sau care începe undeva? o absență care arăți o lentă diminuare de prezență, sau o instantanee și totală suprimare?

M-am lipsit foarte bine de certitudine de când am definit-o pe aceea că mintea omului nu poate cunoaște certitudinea. O dată recunoscut acest lucru, ce-ți rămâne de făcut? Să-ți crezi una, sau să accepți unele certitudini artificiale și să te silești să nu le socotești minciuni? ... sau să înveți să te lipsești de ele. (pg 217)

- Spre voluptatea de a trăi tinde întreaga natură. Ea face să crească fiicelul de iarbă, să se împlinească mugurul, să se deschidă boboul. Ea predispune corola la sărutările razelor, invită la nuntă tot ceea ce trăiește, pe inconștienta larvă la nimfoză și face ca din închisoarea crisalidă, să-și ia zborul fluturele. Călăuzit de ea, totul năzuiește spre cât mai bine, spre mai multă conștiință, spre progres... De aceea am găsit mai multă învățătură în voluptate decât în cărți; de aceea am găsit în cărți mai multă întunecime decât lumină. (221)
- Căutarea unei morale nu mi se părea lucru prea inteligent, nici măcar posibil, atâta vreme cât nu știam cine sînt. (pg 222)
- ... Știind bine că pregătirea unei plăceri nu o asigură decât luându-i noutatea și că încântarea cea mai adîncă cuprinde întreaga ființă prin surprindere. (pg 223)
- Cunoaște-te, joe bine însuți! Maximă pe atât de dăunătoare, pe cât de urâtă. Oricine se observă își oprește dezvoltarea. Omidă, care ar căuta să se cunoască, n-ar deveni fluture niciodată. (pg 225)
- ... tristețea ... un fel de stare sufletească flegmatică, care se numea melancolie. (pg 227)
- ... sau mai degrabă că această cunoaștere, pe care o realizezi despre tine însuți, mărginește ființa, dezvoltarea ei. (230)
- Ceea ce numeai, ceea ce numeam împreună ispite, pe cele le regret, și dacă mă căiesc azi, nu mă căiesc că am cedat unora, ci că am rezistat altora după care am alergat mai târziu, când deveniseră mai puțin fermecătoare, și de mai puțin folos pt înțelegerea mea. (pg 232)
- Tot ce ar fi trebuit să facem și totuși n-am făcut ... Pt că n-am speculat fiecare zi, de neîntrecut, fiecare clipă de neregăsit. Pt că am ~~brațișat~~ amânat tot mai târziu hotărîrea, efortul, îmbrățișarea...

Eu sînt efect; voi fi cauză. Cauză determinantă ... Exist; dar vreau să găsesc rațiunea de a trăi. Vreau să știu pt ce trăiesc. Fricii de ridicol îi datorăm cele mai urâte ipocrizii, cîte ființei veleități, care se credeau poline de curaj, n-au fost dezrădăcinate deodată de acest singur cuvînt „Utopie" aplicat convingerilor lor; și de frica de a trece drept himerice în ochii oamenilor cu șeaun la cap. Ca și cum orice progres important al omenirii nu s-ar datora unei utopii înfăptuite (ca și cum realitatea de mîine n-ar trebui să fie făcută de utopia de ieri și de azi... (pg 233)

- Foarte puțini monștri merită frica pe care ne-o provoacă. (pg 234)
- În statutele (ale bătrînilor) e întotdeauna un nu știu ce, stătut, înțepenit. (pg 236)
- ... ce sfâșietor Dante pe care veșnicia lui imobilitate îl dezaspera și care exclamă: „Dacă puteam să înaintez măcar un pas la fiecare e mie de ani, aș fi pornit la drum. (pg 242)
- Nu numai lumea trebuie schimbată, ci și omul. (243)

Scanned with OKEN Scanner

- Există posibilități minunate în fiecare ființă (pg 243)
- Atunci îmi zic că n-o fi prea greu să mori, deoarece, la urmă urmei, toți ajung acolo. Și n-ar fi, poate, până la sfârșit, decât o chestiune de obișnuință. Dacă n-ai muri decât o singură dată!
Dar moartea e cumplită pt cel ce nu și-a împlinit viața. (247)
- Animalul trăiește în prezent și omul de ex. cel ca ~~o~~ mină își pătează din gândurile sale mult și cărora începe să ciugulească grăunțe, la fel de nepăsătoare ca și înainte) așa încât este bruiat de cele mai multe ~~ele~~ din rețele noastre, imaginare, existente în ochiurile amintirii de frică, remușcări sau teamă de viitor. (249)
- Omul e falsificator: istoria lui e aceea a propriilor sale subterfugii, a prefăcătoriilor lui. ~~~~ Atunci ai să bagi de seamă că, tot ce e fină e gingaș; și cu cât ființa nu se înfășoară orice mușchi! Dar tot ceea ce la început ocrotea gingașul germen, îl stinghereste de îndată ce începe să crească; și nici o creștere nu e cu putință decât fără ca să poleiască aceste ființe, care mai înainte îl înfășau.
Amintirea ține la sufletele ei; dar nu va putea să crească mare dacă nu va ști să se elibereze de ele. ~~~~ Nu căuta să mănânci din nou ceea ce au mistuit strămoșii tăi. (251)
- Ceea ce a fost mă interesează mai puțin decât ceea ce este; ceea ce ~~este~~ este mai puțin decât ceea ce poate fi și va fi. (253)
- Fără îndoială nu se poate reuși să profiți de răul care domnește între oameni. (254)

Cîntăreața chelă (la cantatrice chauve) - anti-pièce

E. IONESCU

- Interior burghez englezesc, cu fotolii englezești. Seară englezească. Domnul Smith, englez, în fotoliul său englezesc și în papuci săi englezești, își fumează pipa sa englezească și citește un ziar englezesc. În fața unui foc englezesc. Poartă ochelari englezești, o mustăcioară cenușie, englezească. Alături de el într-un fotoliu englezesc, doamna Smith, englezoaică, cârpește ciorapi englezești. Undeva, ceasornic lung de perete englezesc. Pendula englezească bate 17 lovituri englezești. (pg 69)
- Dna Smith. ... E mare specialist în iaurt. E diplomat al școlii de fabricanți de iaurt din Adrianopole. (pg 70)
- D-na Smith (citind ziarul) Iată un lucru pe care nu-l înțeleg. Pt ce la rubrica stării civile în ziar, se precizează întotdeauna etatea persoanelor decedate și nicidecând a noilor-născuți? E un nonsens? (pg 70)
- D-nul Smith (el) (citind ziarul): Poftim, scrie că Bobby Watson a murit.
D-na Smith (ea). Dumnezeule, sărmanul, când a murit?
El De ce te arăți așa uimită? Doar o știai. A murit acum 2 ani. Adu-ți aminte, am fost la înmormântarea lui acum un an și jumătate.
Ea Bineînțeles că-mi aduc aminte. Mi-am reamintit imediat, dar nu înțeleg de ce tu însuți ai fost atât de uimit văzând asta în ziar.
El Asta m-a făcut să mă gândesc. E mai bine de 3 ani de când s-a vorbit de decesul său. Mi-am reamintit asta printr-o asociație de idei.
Ea Păcat! Era atât de bine conservat.
El Era cel mai frumos cadavru din Marea Britanie! Nu-și trădă vârsta. Bietul Bobby, trecuseră 4 ani de când murise și totuși era cald. Un adevărat cadavru viu. Și cât era de vesel.
Ea Sărmana Bobby.
El Vrei să spui sărmanul Bobby.
Ea Hu, mă gândesc la nevasta lui. O chema ca pe el, Bobby, Bobby Watson. Cum aveau același nume, nu-i puteai deosebi pe unul de altul când îi vedeai împreună. Numai după moartea lui s-a putut ști cu adevărat care era unul și care era celălalt. Totuși și astăzi, mai sînt unii care o confundă cu mortul și-i prezintă lui condoleanțe. Tu o cunoști?
El Am văzut-o decât o singură dată, din întâmplare, la înmormântarea lui Bobby. Văzut-o niciodată. E frumoasă?
Ea Eu n-am văzut trăsături regulate și totuși nu se poate spune că e frumoasă. E prea înaltă și prea voinică. Are trăsături regulate și totuși se poate spune că e frumoasă. E cam micuță și cam slăbuță.
Pendula bate de 5 ori. O lungă pauză.

Ea Și cînd au de gînd să se căsătorească amîndoi? (pg 73)
El Primăvara viitoare, cel mai tîrziu.
- D-nul Smith Oh! puișorul meu fript, de ce scuipi foc? (pg 74)
- — " — Am călătorit în clasa a doua, doamnă. Nu există clasa a doua în Anglia, dar eu călătoresc totuși în clasa a doua. (pg 76)
- El Această încăpere, cu acest pat și cu pilota lui verde, se găsește în fundul coridorului, între W.C., dragă domnule, și bibliotecă. (pg 78)
- Ea Am o fetiță, fetița mea locuiește cu mine scumpă doamnă. Are 2 ani e blondă, are un ochi alb, și un ochi rosu, e f. frumoasă, se numește Alice. (79)
- El Să uităm, darling, tot ce nu s-a întîmplat între noi --- (pg 81)
- El O, dragă, dar nu-i nimic prea grav. Căpitanul este un vechi prieten al casei. Maică-sa îmi făcea curte, pe taică-său îl cunosteam. Îmi ceruse să i-o dau pe fiica mea de nevastă, cînd voi avea una. Tot așteptînd, a murit. (pg 86)
- Pompierul. Ei bine iată (Tușește din nou, apoi începe cu un glas pe care emoția îl face să tremure.) „Cîinele și boul", fabulă experimentală: odată, un alt bou îl întreba pe un alt cîine: de ce nu ți-ai înghițit trompa? S-avem iertare, răspunse cîinele, din cauză c-am crezut că sînt elefant. (pg 91)
- Pompierul (altă poamă). Un vițelus mîncase prea multă sticlă pisată. În consecință, a fost obligat să nască. Aduse pe lume o vacă. Cu toate acestea, cum vițelul era băiat, vaca nu-i putea spune „mamă". Nici „tată" nu-i putea spune, fiindcă vițelul era prea mic. Vițelul a fost silit atunci să se însoare cu cineva și primăria a luat atunci toate măsurile dictate la modă. (pg 92)
- Domnul Smith Am să vă spun și eu una: „Șarpele și vulpea! Odată, un șarpe apropiindu-se de-o vulpe i-a spus: „Mi se pare că te cunosc!" Vulpea i-a răspuns: „Și eu! Atunci, spuse șarpele, dă-mi bani!". O vulpe nu dă bani" răspunse siretul animal care, pt a se salva, sări într-o vale adîncă plină de ~~acolo~~ fragi și de miere de găină. Dar șarpele o și aștepta acolo rîzînd ~~cu~~ un rîs mefistofelic. Vulpea își scoase cutitul urlînd: „Te-nvăț eu minte!", apoi o luă la fugă întorcînd spatele. Cu o lovitură de pumn bine plasată, pocni (Șarpele a fost mai iute) vulpea drept în mijlocul frunții, care se sfărîmă în mii de bucăți, în timp ce strigă: „Hu! Hu! De 4 ori nu! Nu sînt fiica ta." pg (92)
- Pompierul: „Guturaiul" Cumnatul meu avea, pe linie paternă, un văr primar, al cărui unchi pe linie maternă avea un socru, al cărui bunic pe linie paternă se-nsurase în a doua căsătorie cu o tînără băștinașă, al cărei frate întîlnise într-una din călătoriile sale o fată de care se îndrăgostise și cu care a avut un fiu, care s-a căsătorit cu o farmacistă curajoasă care nu era altcineva decît nepoata unui subofițer de marină din marina britanică și al cărui tată adoptiv avea o mătușă care vorbea curgător spaniola și care era, poate, una din nepoatele unui inginer, mort de tînăr, nepot, la rîndul lui, al unui proprietar de vie dincare se obținea un vin modest, dar care avea un văr de-al doilea, casnic, plutonier, al cărui fiu se-nsurase cu o fată tînără foarte frumoasă, divorțată, al cărei prim soț era fiul unui patriot sincer, care s-a priceput să-și crească una din fete în dorința de-a face avere și care a reușit să se mărite cu un vînător, care-l cunoscu se pe Rothschild și al cărui frate, după ce-și schimbase de mai multe ori meseria, s-a căsătorit și a avut o fiică, al cărei străbunic, pirpiriu, purta niște ochelari pe care-i primise de la un văr al lui, cumnatul unui portughez, fiu natural al unui morar, nu prea sărac, al cărui frate de lapte luase de nevastă pe fiica unui fost medic de țară, el însuși frate de lapte al unui alt medic de țară, însurat de trei ori la rînd, a cărui a treia soție... (pg 94)
- Pompierul (se îndreaptă spre ieșire, apoi se oprește): A! bine că mi-am adus aminte, și cîntăreala cheală?
Tăcere generală, stînjenire. (pg 98)
Ea Tot în același fel se piaptănă!
- Pompierul Ea este aceea care mi-a stins primele focuri.
Mary Sînt mica lui vînă de apă (pg 96)
- Ea Luați un cerc, mîngîiați-l, va deveni vicios! (pg 99)
- Ea Prefer o pasăre într-un ogor, decît un ciorap într-o roabă (pg 100

- El Hîrtia e pt scris, pisica e pt soarece. Bătrîna e pt zgîriat.
  Ea Automobilul aleargă f. repede, dar haicalâreasă întrece pe bine locatele
- El Se poate dovedi că progresul social e mult mai bun cu zahăr. (pg 100
- El Ochelarii nu se lustruiesc cu cremă de ghete. (pg 101)
- El Prefer să dorească un ou decât să fur un bou. (pg 101)
- Ea Soarecii au gene, genele n-au soricenii. (pg 101)

Lecția (la leçon - drame comique)

E. IONESCU

- Profesorul: Tăcere! (Se scoală în picioare, se plimbă prin cameră, cu mîinile la spate; din când în când, se oprește în mijlocul încăperii sau lîngă Elevă, și-și sprijină ușor pe umăr în timpul unor gesturi; vorbește, fără prea multă tărăgeală. Elevă îl urmărește cu privirea și ungerii îi este greu, căci trebuie să întoarcă prea mult capul; o dată sau de 2 ori; se așează complet) Așadar domnișoară, spaniola este limba-mamă din care s-au născut toate limbile neospaniole, printre care spaniola, latina, italiana, franceza noastră, portugheză, română, limba sarda și sardanapalică, spaniola și neospaniola. — și, de asemenea, pt anumite aspecte ale ei, limba turcă, mai apropiată însă de limba greacă, ceea ce e f. logic, dat fiind că Turcia e vecină cu Grecia, și Grecia e mai aproape de Turcia decât este dumneata sau eu; aceasta nu e decât o ilustrare a unei legi lingvistice foarte importante conform căreia geografia și filologia sînt două surori gemene... Ar fi bine să nu te mai domnișoare. (pg 123)
- Prof .. frunzele tîrii bunicii sînt tot atît de galbene precum era bunicul care era asiatic. pg 128
- Prof Să-ți dau un exemplu: expresia neospaniolă rostită la Madrid „patria mea e neoSpania", devine în italiană „patria mea e...
  Elevă: Neo-Spania!
  Prof: Hu! „Patria mea e Italia."
- Prof: Ai avut noroc!... Sînt oameni din popor care presară spaniola cu cuvinte neospaniole de care habar n-au și cred că vorbesc latinește... sau, vorbesc latina presărînd-o cu cuvinte orientale și-și închipuie că vorbesc românește.. (pg 132)

Les Chaises (farce tragique)

E. IONESCU

- Bătrînul Vreau să privesc; bărcile pe apă fac pete în lumină
  Bătrîna Nu le poți vedea, puișorule, e noapte, stumpule, nu e soare.
  Bătrînul A rămas umbra lui. (pg 145)
- Bătrînul ... să trăiți vărîndu-l pe Colonelul invizibil, stă drepți, cu respect) ... (Strînge
  Să trăiți, domnule Colonel! Bună ziua, domnule Colonel... ... mîna invizibilă pe care Colonelul invizibil i-o întinde; se apleacă ceremonios, apoi se îndreaptă.) Fără falsă modestie, îmi îngăduiți, totuși, să vă mărturisesc că nu mă simt nedemn nedemn de vizita dumneavoastră! Mîndru da... nedemn nu!.. (157
- Vremea a trecut tot atît de repede ca frenul. A lăsat sine pe piele. (pg 162)
- Bătrîna (Soției) (Fotografiei). Îți place juponul meu? Prefer fusta? pg 166.
- Bătrînul (Colonelului) Domnule Colonel, v-am spus întotdeauna, să adevărul de unde-l găsești. (pg 163)
- Bătrîna: Spune-o! Voi ucideți păsărelele! de ce ucideți păsărelele?... Noi nu, ucidem păsărelele... (Spune copilul) Străzile sînt pline de păsărele uciși, de copilași care-și dau pumnetul. E cîntecul păsărilor ucise. Ba nu, sînt gemete. Cerul s-a înroșit de atîta sînge... Nu băieții mei, e albăstriu... Și mai strigă: Mamă înșelat, vă oglindeam, vă credeam lumi... străzile sînt pline de păsărele moarte, le-ați scos ochii

Tăticule, mămico, sînteți tari!... Nu vreau să mai rămîn cu voi. (pg 164)
- Bătrînul Mi-am lăsat mama să moară singură într-un sanț! Mă chema gemînd încet: Copilașul meu, băiatul meu iubit, nu mă lăsa să mor singură... Stai cu mine. Nu mai am mult. Nu te necăji, mamă, i-am spus eu, viu îndată... eram grăbit... mă duceam la bal, să dansez. Viu îndată. Cînd m-am întors, mutise, era în propată agonie... Știu, știu, bătrînii își părăsesc fără cruțare mamele, își ucid într-un fel ființa, al tău tată... Așa e viața... dar eu sufăr... Ah, nu... (pg 165)
- Bătrînul: Vă rog, luați loc, luați loc, doamnele cu doamnele, domnii cu domnii, sau viceversa, dacă vreți... pg (167)
- Bătrîna Aimpărați programul! Așteptați un pic, Doamnă, nu pot servi pe toată lumea deodată, ~~nu~~ Q-am 35 de mîini că nu-s vacă (pg 171)
- Bătrînul Pt a pune capăt exploatării omului de către om avem nevoie de bani, de bani, și iar de bani! (pg 174)
- Bătrîna Ei, ce să mai vorbim, există și oameni fericiți. Dimineața iau micul dejun în avion, prînzul în vapor restaurant, seara cinează pe transatlantic. Noaptea dorm în camioane care merg, merg, merg...
Bătrînul Vorbiți de demnitatea omului? Să încercăm să salvăm măcar fața. Demnitatea nu e decît alesul. (pg 174)
- Bătrînul Cîteodată mă trezesc într-o tăcere absolută. E sfera. Mi-i lipsește nimic. Și totuși trebuie să bagă de seamă. Forma ei poate să dispară dintr-o dată. Sînt găuri pe unde scapă. (pg 174)
- Bătrîna Să-ți mîntui sufletul mîntuind lumea. (pg 175)
- Bătrînul ... "Strîngeam bezeroviile grămadă, eram părătrăsnetul catastrofelor... (pg 179)

Ucigaș fără simbrie. (Tueur-sans gages)

E. IONESCU.

- Berenger - ... Cu aur curat... Cel de acum, nu-i asa, e aur devalorizat, ca altfel altă. Lucruri odată cu scurgerea timpului, aur de hîrtie... (pg 195)
- Berenger ...(Rîde apoi rușinat) Scuzați neîndemînaticul joc de cuvinte, nu e prea spiritual.
Arhitectul - Nu vă necăjiți. Am auzit și mai proaste. Le pun pe seama euforiei dumneavoastră... (pg (201)
- Berenger Ba da, ba da, sînteți prea politicos... Un decor nu-i decît ceva superficial, estetism pur, dacă nu e vorba de, cum să spun, de-un decor, de-o ambianță care să corespundă unei necesități interioare, care ar fi într-un fel...
Arhitectul Înțeleg, înțeleg...
Berenger ... trăirea, prelungirea universului interior. Numai că, pt a putea trăi, universul acesta interior are nevoie de ajutorul exterior al unei anumite lumini existente, fizice, a unei lumi obiectiv noi. Cîndva, un cer albastru, o primăvară care să corespundă universului interior, în care să se poată recunoaște, care să fie ca o tălmăcire sau ca o anticipare a lui, sau ca niște oglinzi în care propriul nu îmbet să se poată reflecta... în care să se poată recunoaște, să spună: iată ce sînt în realitate și uitasem, o lichită zîmbitoare într-o lume, zîmbitoare... În definitiv, lume interioară, lume exterioară, sînt niște expresii nepotrivite, nu există granițe între aceste 2 lumi, există un singur primar, evident, care vine dinaintea, și cînd nu se poate realiza obiectiv, cînd nu există un acord desăvîrșit între eul dinaintea și eu dinafară, se produce catastrofa, contradicția universală, spaima.
Nu mai puteam trăi fără a putea totuși muri.
De ani și ani de zile, pămîntul mundan, vînt fără, o climă neîndurătoare față de așteptările omenești... străzi, case, cartiere întregi cu oameni care nu sînt propriu-zis nefericiți, ci mai rău, cărora nici fericirea, nici nefericirea, hîdoși așa că nu sînt nici oameni nici fericire, nici nefericire, hîdoși fără de sfîrșit, nostalgice fără urmă de frumos, niște ființe jalnice de sfîrșit, nostalgice fără nostalgie, inconștiente parcă suferind inconștiență de pe urma faptului că există. Dar eram conștient de starea lăsată.

Scanned with OKEN Scanner

toare în care mă aflam. Poate că sînt mai inteligent, sau dimpotrivă, mai puțin inteligent, mai puțin [illegible], mai puțin resemnat, mai puțin răbdător. E un defect? E o calitate? (pg 203)

- Berenger: Uite, vedeți: aveam odinioară în mine acel focar puternic de căldură interioară, împotriva căreia frigul n-avea nici o putere, o tinerețe, o primăvară pe care toamnele n-o puteau vătămă, o lumină radioasă, izvoare scînteietoare de bucurie pe care le credeam nesecate. Nu fericirea ci, așa cum am spus: bucuria, încîntare care mă ajutau să pot trăi... Un elan... trebuie să fi fost elanul vital, nu-i așa. (pg 204)
- Berenjer: Deodată, bucuria a devenit și mai mare, rupînd toate zăgăzurile! O, euforia aceea de nespus m-a cuprins, lumina a devenit și mai strălucitoare, fără a pierde nimic din dulceață, era atît de densă că o puteai respira, devinise ca aerul în-suni sau o puteai bea, ca pe-o apă limpede... Cum să vă descriu strălucirea ei incomparabilă?... Era ca și cum pe cer ar fi fost patru sori...

Casele de-a lungul cărora treceam părea niște pete imateriale gata să se dizolve în lumina mai intensă care domina totul (pg 206)

- Berenger: Dumneavoastră, care cupoasteți sufletul omenesc, cînd o femeie nu răspunde nici da, nici nu, înseamnă „da", nu-i așa. (pg 212)
- Zgomotul măturii care lovește ușa, apoi, din nou, cîntecul Portăresei:

Cînd e rece, nu e cald,
Cînd e cald, ce frig mai e!
Cînd e rece, oare-i cald?
Cînd e cald e oare rece?
Ce e oare cînd e rece? pg 228.

- Vocea Portăresei: În ziua de azi e prea multă învățătură, de-aceea merg lucrurile prost. Nici măturatul nu mai e așa ușor ca înainte.
Vocea unui bărbat: Cu toate astea, trebuie să-ți cîștigi existența, să plătești impozitele. (pg 229)
- Vocea Portăresei: Bogatu, dacă au mai rămas în [illegible] astea, zău așa, sînt poate la fel de săraci ca noi! (pg 229)
- Vocea Portăresei = Uite ce-nseamnă să fii om cu carte ca dumneavoastră. Filozofia-i bună numai pt eprubete. Ca să le coloreze, și nici atît. 230.
- Al doilea bătrîn = Am cunoscut oameni străluciți, nu glumă.
Primul bătrîn = Ce făceau oamenii ăia străluciți?
Al doilea bătrîn = Străluceau grozav! (pg 233)
- Vocea învățătorului: Ei strigau: „Nu mai avem cozonac, maiestate, mai dați-ne". „S-a terminat, răspunse regina." „S-a terminat, n-aveți decît să mîncați pîine." Atunci poporul s-a supărat. Reginei i s-a tăiat capul. Cînd regina s-a văzut fără cap, a fost atît de mîhnită, că i s-a urcat sîngele la cap. Ha putut scăpa cu viață, cu toate îngrijirile medicilor, care, pe vremea aceea, nu erau prea savanți. (235)
- Altă voce din stradă: Cei 58 de comisionari pierd prea mult timp cînd se duc să-și facă nevoile. De 5 ori pe zi, în medie, întrerup comisionele ca să-și satisfată necesitățile personale. Timpul acesta nu li se scade din salariu. Și ei profită, trebuie introdusă disciplina: să facă pipi o singură dată pe lună, prin rotație, timp de patru ore și jumătate fără întrupere. Asta ar economisi tot acel du-te vino care e atît de costisitor. Și cămilele pot înmagazina apa. (pg 235)
- Primul bătrîn: M-au invitat la nuntă, firește!... N-am fost mulțumit, pt ca mie nu-mi place decît cocoș în sos de vin.
Al II-lea bătrîn: Și nu v-au servit cocoș în sos de vin?
I bătrîn: Ba da. Dar nu mi-au spus că e cocoș în sos de vin, așa că nu mi-a plăcut. pg 236.
- Eduard: Nu-i poți împiedica pe scriitori să scrie, nici pe poeți să viseze. 23
- Vocea mulțimii: Trăiască mistificarea demistificatorilor! (pg 261)
- Coana Pipa: Vom perfecționa minciuna. (pg 261)
- Bărbatul: Eroul își combate timpul, el creează un alt timp. (264)
- Bărbatul: Vrea să vadă ce aveți în servietă.

Bătrînul Asta nu privește pe nimeni. Nici eu nu știu. Sînt ai sc... cu mine însumi. (pg 266)
- Edouard: Să gîndești împotriva timpului tău e-un eroism. Dar s-o spui, e-o nebunie. (pg 268)
- Berenger ... - totuși iubesc omenirea, dar de la distanță. (pg 281)
- Berenger - ... Se poate ca viața speței umane să-mi fie total indiferentă, deci nici dispariția ei... poate că universul e inutil și poate că ai dreptate când vrînd să-l arunci în aer, sau să-l vîndut măcar, fărîmătură cu fărîmătură, bucată cu bucată... Dumneata ucizi de poman, crută-i de poman! Lasă oamenii în pace să trăiască în prostie, lasă-i pe toți, și pe proști, și pe... (pg 291)

RINOCERII (RHINOCÉROS) E. IONESCO

- Jean: Sînt lucruri care trec chiar prin mintea celor ce nu o au (pg 21)
- Bătrînul: ... vor sfîrși trăsnit de mîndria lor de a fi ce-o fi lume, sau de [illegible] ... Nu știu dacă sînt eu. Cum beau un pic, povara dispare și mă recunosc, devin eu. (23)
- Berenger (lui Jean): E un lucru enorm să trăiești.
Jean: Dimpotrivă. Nimic mai firesc. Dovadă: toată lumea trăiește
Berenger: Morții sînt mai numeroși decît cei vii. Și numărul lor crește. Cei vii sînt rari. (pg 24)
- Logicianul (Gospodinei): Ce să facem, doamnă? Toate pisicile sînt muritoare! Trebuie să ne resemnăm. (32)
- Botard: E vorba de o pisică sau de un cotoi? Și de ce culoare? De ce rasă? Eu nu sînt rasist, sînt chiar antirasist. (45)
- Botard: Psihoză colectivă, domnule Dudard, psihoză colectivă! Așa e și cu religia, care este opiul popoarelor. (60)
- Dudard: Nu-i judeca pe alții, dacă nu vrei să fii judecat (84)
- Dudard: Rață! Rață! Un cuvînt ca ăsta poți să știi unde e rău, unde e bine? Evident, avem prejudecăți. (85)
- Dudard: Am renunțat la căsătorie, pentru mărea familie universală a celor mici. (98)

Regele moare (Le roi se meurt) E. IONESCO

- Margareta: Mulți oameni suferă de nebunia măririlor. Dumneata suferi de nebunia micimii. (123)
- Regele: Am să mor, da am să mor. Peste 45 de ani, peste 50 de ani, peste 300 de ani. Mai fîrziu. Cînd oi vrea eu, cînd voi avea vreme, cînd mi-oi hotărî. (127)
- Regele: Regii ar trebui să fie nemuritori.
Margareta: Au o nemurire vremelnică.
Regele: Mi se făgăduise că n-am să mor decît atunci cînd am să hotărăsc eu însumi.
Margareta: Fiindcă s-a crezut că ai să te hotărăști mai curînd. A început să-ți placă puterea, trebuie să te hotărăști cu sila. Te-ai cufundat în mlaștina călduță a celor vii. Acum ai să înghești (136)

Julieta Ar vrea să mai trăgă la fir (să trăiască) timp de câteva secole.
Regele Mi-ar plăcea să repet.
Margareta Ai să treci examenul. Nu există repetenți. (pg 138)
- Regele Nici n-am avut răgaz să-mi trag sufletul! Nici n-am avut vreme să cunosc viața.
Matia A fost decât o scurtă plimbare pe-o alee înfloritâ, o fântână arteziană care n-a fost decât o țâșnire, un zâmbet care a pierit. (142)
- Regele Ce păcate nu sînt prezent decât în ~~prezent~~ trecut
Matia A exista nu e decât o vorbă, a muri altă vorbă, formule, ființe pe care le faci. Dacă înțelegi asta nimic nu te poate răpune. Stăpânește-te bine, supraveghează-te, cufundă-te în nestiința viitorului celorlalte lucruri. Există acum ajevea să nu mai fii decât o întrebare fără sfârșit: ce poate să fie, ce oare...? Nepuința de a răspunde e răspunsul însuși. Ființa ta însăși caută să destrame, care se risipește în natură. Zăbrelele temniței sunt-o pereche dezbărate de definiții vei răsufla în voie (146)
- Regele Poți trăi în imensitatea stărezie a viitorului. (147)
- Regele Mă văd pe mine. ~~Eu sînt pământul, sînt cerul~~ Dincolo de orice lucru sînt eu. Nu mai sînt decât eu. Eu sînt pământul, sînt cerul, sînt vîntul, sînt focul. Sînt care toate oglinzile, sau eu însumi sînt oglinda a tot ce există? (170)
- Margareta Pe mine ai să mă uiți, ai să mă uiți mai bine. Se întîmplă uneori să visezi, le lași furat dreți în vis, îl îndrăgești. Dimineața, când deschizi ochii, două lumi se contopesc încă. Chipurile nopții se sting în lumină. Aș vrea să-ți amintesc ai vrea să le ai în joc, îți lunecă printre degete, realitatea nemiloasa a zilei le destramă. (172)

Pietonul văzduhului (le piéton de l'air)

E. Ionesco.

- Ecoul ...vom vedea niște ruine trandafirii, acoperite cu flori, hotarul neantului, un pod de argint, un tren cu roți dințate pe deal de pește vale etc.
- Zidristul Himic nu are rațiune și asta o știm cu toții.
Bérenger Bineînțeles. Numai că oamenii fac o sumedenie de lucruri, deși n-au nici o rațiune să le facă. Totuși, ființe slabe născocesc rațiuni ~~să le facă~~ aparente pt a-și justifica activitățile. (180)
- Bérenger Ani de zile am găsit o aerecare mîngîiere în faptul de a spune că nu e nimic de spus. ~~(180)~~ Acum sînt mult prea convins de acest lucru, și convingerea asta nu mai este nici intelectuală, nici psihologică; a ajuns o convingere adîncă, filozofică, care mi-a pătruns în carne, în sînge, în oase. Mă paralizează. Activitatea literară nu mai este un joc, nu mai poate fi pt mine un joc. Ar trebui să fie o trecere spre altceva. Dar iată că nu este.
Zidristul Spre ce altceva?
Bérenger Ei, dacă aș putea ști, problema ar fi rezolvată. (185)
- Bérenger Cu toate astea, în chiar momentul în care se instalează și triumfă, o ideologie începe să grescească. (pg 186)
Toți literații, aproape toți, și aproape toți autorii dramatici demască relele, neadevărurile, alienările stările de nemulțumire de descumpănire de ieri. Dar închid ochii asupra relelor de azi. O rachiu veche nu mai e nevoie să fie denunțată. (186)
- Bérenger Am putea, însă, suporta totul dacă am fi nemuritori. Eu sînt paralizat de gîndul că într-o zi am să mor. Nu este, desigur, un adevăr nou. E un adevăr pe care-l uităm... ca să putem întreprinde totuși ceva. Eu unul nu mai pot face nimic, vreau să mă vindec de moarte. (187)

- Băietasul trage de coadele Fetitei, care se vede astfel că este cheala
- Eng 1 Mi-am irosit viata tot încercînd să mă hotărăsc s-o schimb. (198)
- Marthe Tată, ce este anti-lumea?
Bérenger: Anti-lumea, cum să ți explic eu ție? Nu e nici o dovadă că
există, dar, dacă te gîndești bine, o afli chiar în gîndul tău. Este o
evidentă a minții. Nu există, de altfel, o singură anti-lume. Există mai
multe universuri, îmbucate unele într-altele. (204)
- Bérenger Nu se poate spune că neantul există, fiindcă, dacă ar exis-
ta, n-ar mai fi neant. (209)
- Bérenger: Neantul nu este nici alb, nici negru, nu există; se află pretu-
tindeni. (211) Sînt îmbătat de certitudine. (213) ... Pt mine, o cer-
- Bérenger: titudine limitată nu mai este certitudine, din moment ce
are hotare, din moment ce se afla amenințată de ceea ce o neagă.
De altfel, nimic nu este mai ~~precis~~ imprecis decît precizia.
- Bérenger: Chiar dacă nici eu nu mă înțeleg pe mine ce importan-
ță are? Aș fi mai puțin fericit dacă aș înțelege. (214)
- Bérenger Să zbori este o nevoie de care omul nu se poate lipsi.
... Dacă nu zburăm înseamnă că sîntem infirmi. (223)
- John Bull În măsura în care politetea o îngăduie, îngădui să ne în-
găduim să rîdem. (226)
- Marthe Dacă nu ți-e frică de oameni, ei încetează să mai fie monstri.
În carapacea lor, și lor le e frică. (236)
- Asesorul Dacă dreptatea vă pare nedreaptă, e tocmai prin faptul că
este dreaptă. (240)

Setea și foamea (la soif et la faim)

E. IONESCO.

Judecătorul

I

- Ține minte, fiibăiat bun; poartă-te frumos cu animalele și cu păsările și citește cât poți mai mult. (pg 10)
- În tufișurile ce despart cel ogorul de o altă plantație, fete-ge dăruiseră unor iubiți, care la secerișul următor nici nu mai întrerupeau capul să se uite la ele. (pg 16)
- Chemarea mută a femeii către bărbat... (pg 61)
- Avea senzația vagă și nelămurită că ceva e strâmb într-un ritual social care te silește să zădărnicești planuri bine chibzuite, întemeiate pe ani de cugetare și de muncă, un sistem care te silește să pierzi singurul prilej hărăzit unui om de a se ridica deasupra animalelor înfricoșătoare și de a contribui, prin sforțarea lui de muncă, la progresul generației sale (pg 92)
- Beția era evadarea obișnuită, tipică a celor nevrednici (pg 113) când îi cuprindea deznădejdea.
- Învață-mă cum să trăiesc ca să nu mă tem de groapă, mai mult decât de pat. Învață-mă să mor... (pg 134)
- ...un bărbat nu poate trăi numai din muncă; sau, în orice caz, ca bărbatul ce purta numele de Jude simțea nevoia să și iubească. (pg 159)
- Când o-a înțelos n-a mai avut timp decât să moară (pg 243)
- Lucrurile par atât de deosebite când le privești la lumina rece a dimineții (pg 254)
- Jude privea linia gingașă a profilului ei și rotunjimile mici ale sânilor, ca niște mere ascunse în pieptarul rochiei, atât de deosebiți de bogățiile revărsate ale Arabellei. (pg 311)

II

- ...că tiparele sociale în care ne vină (~~societatea~~) civilizația nu au mai multă legătură cu forma noastră adevărată decât cu desenele convenționale ale constelațiilor cu înfățișarea reală a stelelor (pg 20)
- Legile casnice ar trebui întocmite după temperamente, și acestea ar trebui clasificate. Dacă oamenii sînt cât de cât deosebiți la caracter, înseamnă că unii suferă chiar din pricina legilor care le asigură altora tihna!... (pg 49)
- S-ar putea să fiu de părere că, într-o ~~asemenea~~ societate bine întocmită, talia copilului unei femei este pe cât o chestiune tot atât de intimă ca și croiala longjerului ei de corp, o chestiune cu privire la care nimeni n-are dreptul să-i pună întrebări. (pg 77)
- Uneori pasiunea unei femei de a fi iubită cu pasiune îi stăpînește într-atât cugetul, încât, chiar dacă o înspăimîntă gîndul de a fi crudă cu un bărbat, îi încurajează totuși pe acesta să-o iubească, măcar că ea nu-l iubește. (pg 81)
- ...și un efor al bisericii fu în stare să-i scoată cu hartă Palestinei, încât capul îi ieși prin Samaria (pg 93)
- Dar nu mă mai închin la toți cum mă-nchinam pe-atunci. Lutrea Hu mai crea nici în jumătate din ei. Teologii, apologeții și aliații lor, metafizicienii, etc. nu mă mai interesează. Toată asta eu post-o iubească, măcar că ea nu-l iubește. (pg 330)
- Ciudată e deosebirea asta dintre sexe! Timpul și împrejurările nimicesc în mine de cînd realitatea aspră (pg 344)
- care deschid mintea celor mulți bărbați) femeilor le îngustează orizontul - aproape în toate cazurile.

Oameni

- În mijlocul focurilor de artificii ale gîndirii... / pag 10.
- Ne spînzea că melancolia este esența unui suflet / înalt, pag 11
- Pe pămîntul acesta spinii, în lume, printre oameni, unde e stăpînă meschinăria și vulgaritatea, afli totuși un infinit de frumusețe, dacă privești cu oarecare atenție, ca să zic așa, preconcepută. / 12
- Trebuie să ne înpotrivim morții pînă la moarte. 13

Gautier.
Quand je mourrai que l'on me mette,
Avant de clouer mon cercueil,
Un peu de rouge à la pommette,
Un peu de noir au bout de l'oeil...

clouer = a bate un cui; fig = a fintui, a fine pironit
cercueil = sicriu.

- ...vesnic călăuzită de lanterna magică a inteligenței cotidianului nostru. 16.

Laforgue
Et pour tuer le temps, en attendant la mort,
Je fume aux nez des dieux de fines cigarettes... 16.

- ...pentru că mă-nfrupt din esența cărții celei pline de experiență și viață. Ființă lenească, nu numai meșteșugărească. 18.
- Să închinăm un pahar în cinstea printilor gîndirii eterne 22
(Fiindcă de viață și iubire..., cei vii în moarte și cei de două ori vii în viață) : viforul sufletesc.
- ...Nu e vorbă, de convingeri ci de voluptate. 30.
- Sufletul artistului, ca și al pgcului are afinități și de cele mai multe ori coincide cu sufletul copilului. 31 Je regarde toujours les choses avec mes yeux d'enfant => V. Eminescu.
- Erau logodnicii unei iluzii comune și vîne asupra măreției propriului lor spirit. 41
- Pictura nu-i o fată cu zoaște pe care orișicine dezmerdă dinintrea Pt. pictor, a picta este cecate e a cînta pe pian
- Pasiunea omului care nu mai așteaptă nimic: lentă, discretă, în surîsul Apoi zîmbi ironic. 45.
- ...au rupt contractul cu melancolia - 60.
- În vîltoarea vieții de afară, în mijlocul oamenilor, omul se vede silit să pozeze. 65
- Ne înțelegeți omul serilor de toamnă, sfătos și domol, pornit pe confesiuni, fără rezerve, sincer și naiv ca inima unei fecioare în clipa primei cedări. 65
- Și se înțelege: nu facem nimic. Ne înălțăm ca să ne prăbușim. Prevedem nu facem nimic. 67.
- Ne înțelegem și totuși încercăm urcușul.
- Și că în definiția poetului nu intră numai o desăvîrșită operă poetică ci și un gest în special, prost călăuzit în cele sociale și practice. 97
- Poetul adevărat, poetul adevărat, acela care-i poet pînă-n măduva oaselor, nu-i bun la nimic. Poetu e un neom care se dpreste să mîngîie. Stupizeniile mici și mari ale lumii, pt plăcerea simplă de a le mîngîia. Înțelepciunea sau nemurirea și ecce-l față de zîmbetele ieftine ale imbecilității umane. 98
- Inteligența conștientă cu ea însăși duce departe, la melancolii și la mărturisiri, la frămîntată consumare spirituală și la senzonala extaze. Nu le înalță pe culmile insolite de creațiunii, ci le afundă în abisuri. Hic si nopțatice ale ființelor neînțelesuri. Nu sui-consori. Și uneori dai piept, nepăsător, cu tăcerea 108. sociale. 109.
- ...ferfiții unei sinistre construcții
- Ne luptăm cu viața și visul, și compendiem visul nostru cu viața, cu visul vieții și viața visului. 109.
- Aceste maniere elegante, după care mor englezii, strălucită reprezentare a mîncărilor demonstrative, sînt mai nimica toată. 123.
- Liber în spiritul și gîndirea lui, el nu precupețește libertatea în gest și expresie. 123.
- Dar, iată nu-i o modalitate de a mișca penelul, pana sau arcușul. Nu-i un procedeu tehnic secret; e mai întîi de toate **une façon de vivre**" Dubnam
- În mîinile mici, ale lupului vibrează infinitul. 165.
- Adică unul din discipolii - nu aderenții principiali, ci discipolii temperamentali - ar aceea liberă atitudine ... 180.

Scanned with OKEN Scanner

- Astfel epicureul este un luptător social, un revoluționar, întrucât se luptă să-și libereze gândirea de prejudecăți, de superstiții și de o serie infinită de contingențe materiale. Epicureul se luptă cu superstiția religioasă, dar nu cu credința, se luptă cu absurdităților imbecilizante ale judecăților prejudecate, dar nu cu judecata omenească însăși. 180.
- Prin urmare nici o revoluție nu aduce nici un rezultat definitiv. 181.
- ... a celor apăsați de cruzimea destinului social. 192
- - Îmi dau seama că Natalie (știceam că e vorba de femeia pe care o întâlnisem la el acum o oră) nu prezintă nici o ispită. E urâtă; e mică. Nu e nici inteligentă. De multeori e chiar proastă. Proastă fără eleganță, fără naivitate, fără dragălășenie. O femeie - atât. 203.
- - - vagabondă printre stâlpi printre flori și iubiți ... 205.
- Sau după maxima lui La Rochefoucauld: „Absența diminuează pasiunile mediocre și le mărește mai mult pe cele mari, așa cum vântul stinge lumânarea și aprinde focul." Una e erotica și alta e ceea ce se desprinde dintr-însa ca o rază, sentimentul pentru de iubire. Mecanismul sensibilității noastre, deși în strânsă legătură cu mecanismul iubirii impenetrabile — acea iubire care primenește ființa și înnobilează sufletul — este totuși cu totul altceva. 205.

GOETHE

Suferințele tânărului Werther

... vreau să mă bucur de clipa de față, și tot ce e trecut să rămână trecut.
... durerile oamenilor ar fi mai mici dacă ei nu s-ar ocupa cu un atât de mare zel al închipuirii de amintirea relelor trecute și ar aduce un prezent nepăsător — 4.
- Îmi socot inima un copil bolnav; orice capriciu îi este îngăduit. 7
- As spune atunci „Ești nebun! Caută ceea ce nu se poate găsi în lumea asta. Și totuși am avut o asemenea prietenă, i-am simțit inima, sufletul mare înaintea căruia mi se părea că sînt mai mult decât eram, fiindcă eram tot ce puteam fi. O, doamne! A rămas oare atunci, o clipă de mică energie a sufletului meu care să nu fie folosită? — 9
- ... orice activitate are drept scop să procure satisfacerea nevoilor, care, și ele, la rîndul lor, n-au alt scop decât să prelungească viața noastră existență. 11
- Toți profesorii și savanții sînt de acord că nevinovații nu știu ce anume vor ceva. Dar cînd e așa, cînd și copiii, mereu dornici prin lumea asta, fără să știe pînă departe vin să ne întrebe unde se duc, că se pricep atît de puțin de adevăratele scopuri și sînt cîrmuiți la fel cu piscoteii și prăjiturile și verzi de mere, asta nu vrea s-o creadă nimeni, deși eu socot că e un lucru evident. 12
- Dragă Wilhelm, iubesc copiii mai mult decît orice pe lume. Cînd îi privesc și văd în ei germenii tuturor virtuților și ai tuturor forțelor care vor fi cîndva atît de folositoare cînd întrezăresc în încăpățînarea, capriciile și relele de mai tîrziu ale caracterului, iar în șiretenia, umorul sănătos și usturimea care le sînt date pentru prima oară lumii, cînd văd totul atît de neclintit atît de întreg, atunci repet mereu vorbele de aur ale învățătorului oamenilor: „Nimănui să nu pricinuiți supărare!" Și nouă, dragul meu, ni trăiește în interior, pe care ne sînt egali și pe care ar trebui să-i privim la pensionatele noastre. 34.
- E mai ușor să mori decît să îndur neclintit grijile vieții." I - 58.
- O, frate!... putem noi oare să părăsim trupul cînd ne disprețuim, să le lăsăm să putrezească fără să le ajutăm?" 68
- Desigur, din pricină că simțim astfel alcătuim mai compărăm întîmplările cu noi înșine și pe noi înșine cu ele, fericirea sau nenorocirea stă în luptele cu care venim în atingere și, prin urmare, nimic nu ne mai primejduiește decît ignoranța. 76.
- Deseori simțim că ne lipsesc multe și ni se pare că altul are tocmai ceea ce ne lipsește; acestuia îi atribuim și ce avem noi și pe lîngă asta, și pe anumite ființe ideale. Astfel fericirea a luat pe de-a-ntregul ființă, creația noastră proprie. 77
- ... comunică astă seară într-un strop oarecare ... 91

- Sufăr mult fiindcă am pierdut singura bucurie a vieții mele, vlaga sfîntă cu care plăsmuiam lumi în jurul meu. - III
- Și de ce să-mi fie rușine în clipa înspăimîntătoare, cînd tremur tot între ființă și neființă, cînd trecutul scîlpește ca un fulger peste prăpastia întunecoasă a viitorului, cînd totul în jurul meu ce prăbușește și lumea piere o dată cu mine?... 113

premier examen. Ma chérie, je ne veux pas te déranger trop pour moi. Si tu ne peut pas, ou si tu faut beaucoup du temps pour les trouver je renonce. Je suis très heureux de pouvoir correspondre avec toi et ça me suffit, et me fait beaucoup de plaisir.

J'ai attendu ta réponse pour ma dernière lettre (2 ou 3 septembre) mais en vain. Ecrits-moi beaucoup sur toi. Ecrit-moi si ma „poesie" t'a provoqué le rire ou non.

Enfin je t'embrasse et j'attends ta réponse.

M. T. Pc. 3-10

cd. 3925/1966

Scanned with OKEN Scanner

Mister Moonlight

You came to me one sum
And from your LO been(m) you mad
And from the world you said
And from (the bird) you send
ə b ə v

I know see is [main] LO
Mi think you find
Cause we love you
M M.

M M come and get please
Here I am on my niece back
And the night you know on
Mi
I pray pray more it's
Cause we love you
bis
bis

Let it be

When I find my self in times of
Mather Mary comes to me
Speaking words of wisdom

Numele și adresa | Nr. telefon

Let it be

And in my arm of darkness
She is standing right in front of me
Speaking words of wisdom
R Let it be, let it
Wisps words of wisdom
Let it be
And when the broken hearted people
Living in a world agree (of greed)
Than will be an answer
Let it be
- For those it may be part
- There ~~is still~~ a chance a day
Than will be an answer
Let it be
R Let it be

I3.II

Wisps words of wisdom ? ?
Let it be orchestral
Wisps
For those a night is [flaudid]
There is still a [Right] alive a
Ciain until tomorrow.

I wake up to the sound of mu
Mather Mary comes to me
Wisps words of wisdom
Let it be
R

We would be want [warn]
He Knows the stove
In a little hide-away
besids the ways
Resting a [her]
Under see bed
In an OG
here OK

R. We were sing and dance around ~~around~~
Because we Know we ??

I. Sd l. ??? m. sle.

(3) Here comes the sun (H.)

I say, it's O.R
Little darling ~~the smiles~~ come? lovely
it's been a long winter
Little darling it's ~~seems~~ feels like you

H.C.T.S., H
And I say it's OR
Little da the smiles returning to
the faces
L.D it's seems like you [her]
[sinnsids] be here
HCTS

Eqion

I'm down Fa major

You tell lions thinking I can't see
You can (g'st) cause you laughing of
I'm down I'm realy down
How can you laugh
Wen you
- Say most think but enought for
R

We are alone and (is) nobody
Cinsting more give you

R

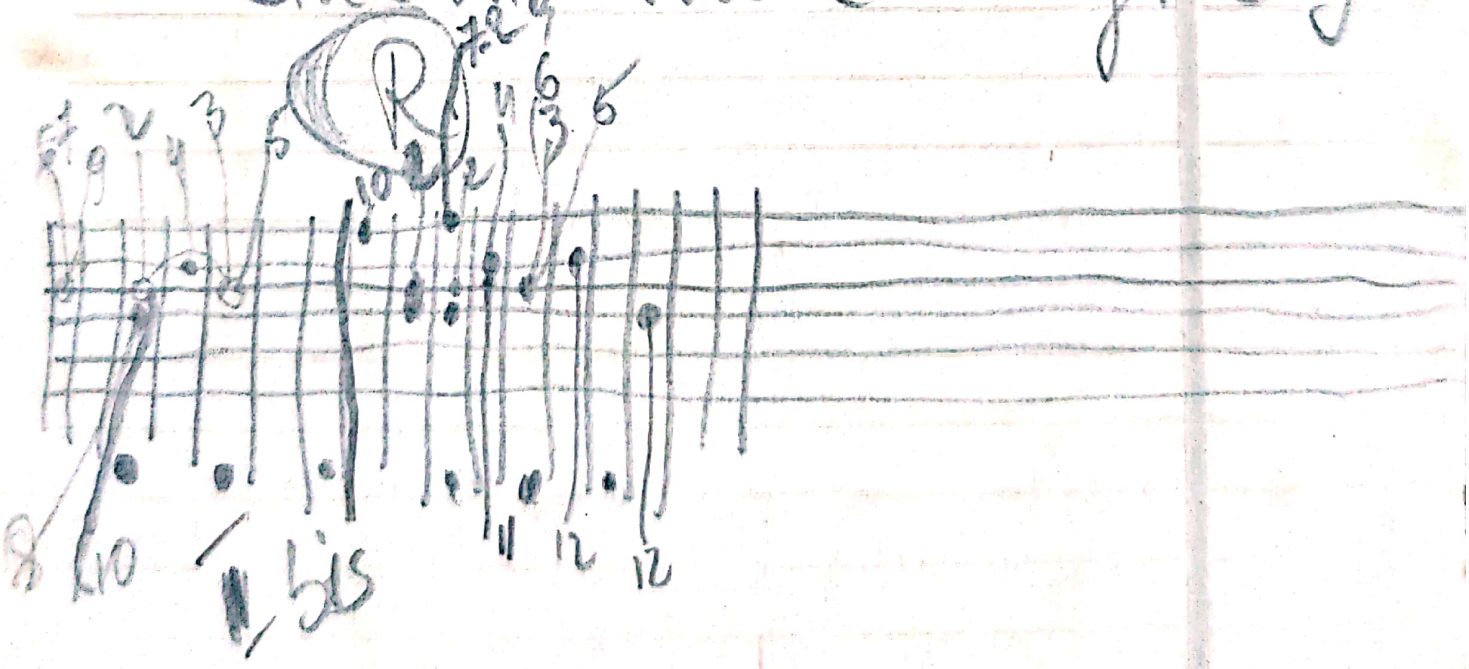

Cel m. mult entuziasm îl vom găsi în istorie. Dragostea ceea m. multă în rel
"Adevărul și înțelepciunea în două ființe diferite și frumoase." Schopenhauer
„Încă în lume nu s-a născut om până astăzi ca acela să nu-i placă
vorovă cu sine" Miron. Costin.
Bucuția nu e acela care face să râsune un zadarnic țărmit de
cuvinte, ci acela care face să răsune o idee. Fed. Thiaudière
Educația este descoperirea de a te folosi în viață de cunoștințele
dobândite" Dumitrescu-Iași
Tinerețea este totdeauna o enigmă: viața matură este dezlegarea
enigmei T. Maiorescu
Nimic nu-i mai pașnic ca acești 2 bătători: valoarea și timpul:
Împiedică mândrie un salut de mândrie Clemenceau L. Tolstoi
Dacă ne-am mărgini numai la viciile noastre, puțini oameni
ar fi așa de vicioși pe cât sunt
Numai educația morală deosebește omul ni-i constituie m.
rețea Thomas Chesterfield
Sfântul mare prin pildele și folositori prin acțiune
Istoria dă tinerețe, mintea bătrânețe C. C. Dissescu
Durerile unei țări le simte cu adevărat Diodor
Timid i-a căzut arma din mână; ceilalți numai cei a căruia exp-
lică numai rușinile ei
Maternitatea este patriotismul femeilor N. Iorga
Forța trebuie să fie în serviciul dreptului și nu dreptul în
~~servitiul~~ dispoziția forței Alex. Dumas-fiul
....mizerie!... această zeiță să poporului a Europei
neînfrânat Victor Cousin
Ap vie nu duce la nimic, mai este sigur și eficace Maurice Donnay
Cea mai înaltă înțelepciune este o rezolută fermă Vinet
Ideile unei națiuni nu valorează decât atât cât de să fie
zbir Napoleon I
Cei care nu simt întunericul nu vor căuta niciodată lumina Maurice Barrès
Mai multă civilizație prin influență decât prin violență Buckle
Când trăiești fără prescală poți muri fără teamă La Fontaine
Fericirea ne îndeplinește rar în momentele spontane ei Voltaire
Morala nu poate fi decât ceiași societăți care are de scop de a puri-
fica atmosfera înconjurată de viciile și prejudecățile societății. Ignotus
Dreptatea fără forță este neputincioasă, forța fără dreptate este V. Conta
tirania Pascal
...m. mult valorează niște suflete mari locuind în case modeste,
decât oameni josnici, meschini, în luxoase mărgele Epictet
Fericirea este a acelora ce-și știu viața de ajuns Aristotel
Un cuvânt de spirit dezarmează în urechea unui negustor. Shakespeare
Vorbele celui m. frumoase ajung de batjocură, când cel ce le laudă
este un cap rucit Goethe
O înfrângere e numai mijlocul unic pe care mi l-a dat soarta că să
vadă în ce ființă încă pot a învinge. Ionel
Speranța e o mască dată de ființă, că o poată arăta și cel m.
sărac muritor. M. Petőfi
Nu deosebirea fericirea în unii oameni ca pulbere ferită ca Ecc.
Pitagora

Nu te plînge de suferinţă căci înveţi să-i ajuţi pe alţii
Carmen Sylva

- Fericirea nu-i lucru uşor, ea este greu de găsit în noi şi imposibil de găsit aiurea Chamfort
- Chiar la cei înţelepţi, pofta de blavă este cea din urmă care-i părăseşte. Tacit
- Aşteptarea unei plăceri este însăşi o plăcere Lessing
- Totomul e darnic cînd e vorba de sfaturi
La Rochefoucauld
- Fericirea e ca o minge: alergăm după dînsa şi cum am ajuns-o îi dăm cu piciorul. Duisseux
- Egoistul împarte cu alţii numai grijile şi supărările lui
H. de Balzac
- Invidioşii suferă de succesul altora ca de o umilinţă, ca de o ofensă neiertată adusă slăbiciunii lor Vlahuţă
- Nu există femeie, care, chiar în mijlocul celei m. crude dureri, să nu simtă cîteodată ispita de-a fi cochetă. H. Sienkiewicz.
- In vetrele familiare se formează sentimentele şi obiceiurile care hotărăsc asupra fericirii publice Mirabeau
- In statul cel m. corupt sînt cele m. multe legi. Tacit
- Precum este cercelul de aur în urechea porcului, aşa este frumuseţea femeii înărăvite Solomon
- A dori să uţi, este a dori să fii m. bun decît eşti Schopenhauer
- O voinţă fermă şi independentă; este primul element al unei valori morale Kant
- Nu există ochi care să privească părinteşte în afară de ochii tatălui şi ai mamei. J. J. Rousseau.
- In propriile noastre defecte, putem găsi adese ori cauza şi explicaţia greşelilor altora. Lublock
- Cea m. plăcută viaţă este a celora ce nu cugetă nimic Sofocle
- Dacă vrei să-ţi supui toate, supunete pe tine însuţi raţiunii
50 Unii oameni sînt celebri alţii merită să fie Seneca
Lessing
- Unde este multă libertate este multă rătăcire Schiller
- Un zîmbet sau o vorbă bună spusă unui bătrîn este a-i dărui o zi m. mult de viaţă V. Conta
- Există un ceva m. rău decît corupţia. Este suportarea indulgentă a corupţiei Lecky
- Cenuşa morţilor creează patria Lamartine
- Prin răbdare se învinge orice greutate Virgiliu
- Lingusitorii cei m. primejdioşi nu-s acei care ne atribuie calităţi pe care nu le avem, ci acei care neagă cusuriurile pe care le avem.
Raskolnicov
- Să învăţăm a respecta curajul şi credinţa la adversari Bismark
- Fără războaie lumea s-ar îngloda în materialism Moltke
- Un război universal ar transforma oamenii în fiare; o pace universală-n vile. Hume.
- O victorie fără primejdie, este un triumf fără glorie
Corneille

- În cartea oamenilor precauți se găsește o mașoritate înțeleaptă / individuală, care, însă precauți de teamă Von Clausewitz
- Trebuie să chemăm în fiecare zi sufletul nostru să-și dea socoteală
- Experiența este o școală costisitoare, însă puțini învață numai în școala aceasta Franklin
- Cel ce pune o mânăușă, nu știe ce mare sarcină își impune; pe a pasibă această mânăușă, va fi nevoit să înventeze încă alte 20 Seneca
- Slănina e aripa care ne face să ne înălțăm la cer Shakespeare Pope
- E bine să ai bani dar să-ți pese numai cu cât nu și înima Swift
- Din toate comorile omenirii cea mai prețioasă, fiindcă nu poate fi, nici furată, nici înstrăinată, nici distrusă Nicopedesa
- Cu banii pe care îi cheltuești pe-un singur viciu, înmulțești 2 copii Franklin
- Între viață și moarte nu-i nimic comun, una fiind negarea celeilalte Epicur.
- Din nimic, nimic nu se face Titus Livius
- Câteodată, numai pierzând pe cei care-i iubim, simțim cât ne sunt de dragi. Al. de Musset
- Societatea în teză generală, omenirea se poate împărți în 2 categorii: în cei care merită puțin, însă au mult, și în cei care merită mult dar au puțin H. Spencer
- Natura păstrează faptele de care atârnă viața pe pământ G. Benedek
- Minte să mănânci mâncare-un corp sănătos Seneca
- Totul se schimbă, dar nimic nu piere Cicerone
- Norocul e ca sticla, se sparge repede Publiu
- Unele se grămădesc banii, vin și grijile. Horațiu
- Nu-s vremurile rele cât firea omului ci bietul om rău cât e vremea
- Din vultur, vultur naște, din șoim șoimul răsare. V. Alecsandri H. Coslin
- Serbatoare, radiamagii, invalizii, n-au trecut dacă pe lume n-ar fi atâți mâini și încrezători. Cherbuliez
- Decât un rău cunoscut e bine nimic Eminescu
- Cine-și servește bine țara n-are nevoie de steaguri Voltaire
- Omul de geniu și nebunul se aseamănă, pentrucă amândoi trăiesc în altă lume decât a celor ce muritorilor de rând Schopenhauer
- O fericire care a costat doi oameni pe viață, e ca un sfârșit prematur care a fost ciupit de grădinar: rămân semințele Paul Bourget
- Cea mai rea dintre fiarele sălbatice este tiranul și între cele domestice Inchizitorul Plutarc
- Omul cuminte caută ceea ce este bun de durere, nu ceea ce este plăcut
- Să ne bucurăm de ale noastre fără comparare cu altul: nici odată nu vei fi fericit, dacă te vei mulțumi fiindcă cineva e mai fericit. Cine vrea cât sunt mai mulți ca el, gândește-te câți sunt în urma lui. Seneca
- Mulți oameni își pierdu viața fiindcă nu știu să se poată oprește după ce au băut Schiller
- Nimic nu ne face atât de mărinimoși ca o durere mare. Al. de Musset
- Lumea râde de lacrimile pe care ar vrea să le admire și calomniază ca vulpea lui Esop, pe cele ce le invidiază LEONARDI
- Nici un drum prea cu flori nu duce la glorie La Fontaine
- Vorba e de argint, tăcerea e de aur Rivarol
- A se lăsa prădă durerii fără a rezista, a se sinucide pt a scăpa, cale mișelie tot atât de mare, ca de a părăsi câmpul de luptă fără a fi biruit Napoleon I

Scanned with OKEN Scanner

- Pt a împerți mintea, trebuie să ne hărnurim pofțele Lessing
- Intelectul va asculta și astfel că va putea înțelepciunea Solomon
- Sănătății îi împosc multe, bogăției îi împosc toate Seneca
- Chiar prin natura noastră simțim ca facultă încât nu putem fi fericiți. Căci chiar dacă am reuși să ne satisfacem dorințele pe care le avem într-un moment dat, această stare de satisfacție deplină va lăsa numai o clipă, fiindcă în locul dorințelor satisfăcute se vor naște altele și toți astfel se vor urma până la sfârșit. Blaise Pascal
- Fericirea nu există în prezent niciodată. Numim fericiți o stare prin care am trecut sau prin care n'am trecut încă Alphonse Karr
- Oamenii rămânem de altfel, mult ca și ei au mult. Justiniu
- Economia este un venit mare Ciceron
- Omul nu poate prevede niciodată îndeajuns ce primejdii îl amenință în fiecare clipă Horațiu
- Nu te încrede niciodată aceluia care și-a călcat odată cuvântul
- Cât timp vei fi fericit vei avea o mulțime de prieteni, dar în zilele de restriște vei fi părăsit Shakespeare
- Lung e drumul prin învățături, scurt și ostenitor prin pilde Ovidiu
- Nu trăim ca să mâncăm ci mâncăm ca să trăim Seneca
- Prin unire sporesc lucrurile mici, prin vrajbă se prăpădesc cele mari Socrate
- Ca să faci o prostie destul ca să reperi H. Sienkiewicz
- În oricare este destul de adesea o scânteie și-o iubire nepătrunsă într-un suflet de femeie Sallustiu
- Orice cugetare cinstită, chiar când omul se înșală e sfântă. Veronica Micle
- Să nu iubești decât femeia pe care o vei putea iubi totdeauna. Să nu părăsești pe nici una Romain Rolland
- Trebuie să devii mic în propriii tăi ochi, ți-a concepe și a simți ceea ce este mare H. de Balzac
- Nu există decât o singură grijă: munca Fauchtersleben
- Nu există nici un jurnal, să poată lugubrii ce gâzdrăvie se ascunde sub aur și pietre Schopenhauer
- Toate sunt primejdioase în lume, dar toate sunt trebuincioase H. de Balzac
- Viața, amară, filozofie, trăită se topesc în căldura unei săruturi Voltaire
- Numai durerea dă aripi gândirii - iubirii mai decât cântecul Leopardi
- Inimile nu trăiesc, nu se frâng ca-n mașine, cerând pietrelor iubirea și focul Zeului de ghiață Ada Negri
- Viața este un cerc și-n mijloc în loc fix să H. Vlahuță
- Un bine caracter fără cultură decât cultură fără caracter Aristotel
- De oameni nu-i, mică lucrurile ci părerea lor despre lucruri Rembrandt als Erzieher
- Ca un mare fericire pe pământ este numai propria personalitate Epictet
- Patriot înainte de toate Gambetta
- Jalnic mare poporul întotdeauna din suflete mari Goethe
- Luminează-te și vei fi V. Conta
- Este mare lucru să ai o bibliotecă, dar este și mai mare lucru să știi să te folosești de ea. C.A. Roberti
- Pică cineva să-și iubească patria, trebuie să cunoască bine Sir John Lubok
- Poporele vor fi fericite atunci când educația integrală a cetățenilor se va răzima pe adevăr și dreptate. Când învățătorii vor fi pregătiți astfel încât lumina ageliului lor să înțeleagă nu numai știința ci, chiar și mintea tinerului elevilor Jules Ferry
- Revolta contra tată și contra mamă este un păcat și suflet și o nenorocire și familie V. Conta
- Progresul e realizat în cea mai mare parte de individualitățile alese ale fiecărei epoci Platon

Goethe.

- Genul nu e altceva decât imaginea reflectată a unui popor în limba ~~sa~~ individualităţii, care ocupă geamul său din sfera nestatornicei a momentului ~~și~~ ieşea cu vezniciu. Însă toate acestea nu le poate ~~face~~ să vorbească nici geniu dacă e hrănit până ajunge la maturitate în umbra de ~~stejar~~ mamă a educaţiei poporului său. Fără această patrie grotitoare și dătătoare de căldură ~~nu~~ nu-și poate destinde aripile spre Eforul său vesnic, ci se târăşte în depărtare ca un prizonier într-un public.
- Cine își hrăneşte prea mult corpul își hrăneşte prea puțin sufletul Nietzsche
- Cugetare fără poezie și viaţă fără ~~poezie~~ un ideal e ca un peisagiu fără de verdeaţă! Te iubesc! Amiel
- Afi cinstit ~~cu~~ simplu dar cinstit, preţuieşte-te mult deasupra oricărui om pomenit, de necinstit. Balzac
- Mama bine ~~și~~ pentru mult cuvânt copilul, îl duce pe braţe până în mormânt și îl ține cât timp trăieşte mama pe pământ Logan
- Există numai o fericire: datoria! numai o mângâiere: munca; numai o plăcere: frumosul Carmen Sylva
- Morala de azi se ascunde în niște maxime de dascăl care ne-ar da modele foarte frumoase de imitat, dar nu ne-ar învăţa cum să le urcăm G. Toparceanu
- Tăcerea și bate cinstea este o bună educaţie Plutarch
- Nu trebuie să judeci pe cineva după bunele sale însuşiri, ci după modul cinstit în care le întrebuinţează La Rochefoucauld
- Arta de a plăcea e mai mult decât o ştiinţă de a fi iubit Dubois Bernard
- Talentul bucură invidia în nu puține ~~în~~ împrejurări, admiraţia în nu puține alte. Al. Petöfi
- Invidia nu-i decât urâta de superioritatea altuia Montesquieu
- Nu ieși niciodată neîncălțat din două vorbe; în morală ca și-n artă, verbăria nu înseamnă nimic, fapta e totul *
- Sentimentele conduc lumea Spencer
- Plăcerile din lume sunt cele mai dulci sentimente pe lume Balzac
- Fericit acela care a putut afla cauzele lucrurilor Virgiliu
- (e nu vrei să știe dușmanul nu spune prietenului (maximă arabă).
- Inteligenţa convinge pe puțini deși întotdeauna Anna de Noailles
- Trecem prin viață frumoasă fără a ne simți: numai când vin cele rele am dori să le aducem înapoi *
- Este necesar ca cineva să cunoască până la un punct care i-ar fi chemarea și în viață.
- Se poate vorbi de un grav simptom de decadență, când moralitatea claselor conducătoare face un preţios de aceea a claselor conduse *.
- Între caractere și inteligențe n-ar trebui să existe alegere. Inteligențele se găsesc foarte adesea, caracterele foarte rare. M. Eminescu
- Omul care nu cunoaște durerea, nu cunoaște nici mângâierea, nici bucuria compătimirii J.J. Rousseau
- Ceea ce nu oprește legea de a se face, oprește simțul de rușine Seneca
- Boala ceea ce îmi gravă de care suferă omenirea este lipsa de cugetare morală Marcus Aurelius
- Natura este eternă, nu imprejurările Aristotel
- Folosește-te de bună dispoziție a momentului pe pământ Goethe
- E greu a iubi pe cei ce nu-i plac decât; dar nu-i nu puțin greu a iubi pe cei care îi plac mult ca pe noi La Rochefoucauld
- În mormânt, oamenii dorm să se găsească pe veci curați, pe când putrezi în putreziciune veșnică *
- Cei oameni inculți în minte nu trebuie să facă teorii generale, fundată e le aplică numai decât la persoana lor și nicio adevăruri să fie găsească pe ceea din semin. *
- Fericirea nu-i decât un vis, dureros e realul Voltaire
- Omul artist ca să poarte în trebuie un înger protector: talentul. V. Conta
- E mult mai important a cultiva spiritul decât a preţuiona memoria. Studiul e un mijloc nu un scop. Cubleș
- Dacă prostul s'ar cunoaște, înțeleptul n-ar mai avea nici un merit
- Au drept copiii când râd și când vorbesc tot timpul. Vor fi triști și vor plânge destul de vreme când vor fi mari Emil Faguet Victor Hugo

Ideile mari n-au nevoie de vorbe mari; ideile înalță auzitul
Revoluțiune. Sfîrșitul unei mizerii și începutul alteia Adina Gr. Odăneanu Chimotte
- Să ne asociem cu cei care ne sînt egali. La Fontaine
- Multe din bărbile noastre ascund urechi, fugim de curățenia femeilor noas-
-tre ca să ne murdărim în toate mizeriile de pe ulițe Sfinx
- Toate se dinge repede, trupul în sînul pămîntului, amintirea în si-
-nul zeului. Marcus Aurelius
- Omul este numai o prefăcătorie, minciună, ipocrizie și către el însuși și către
celelalți. Nu-i place să-i spui adevărul și se ferește de a-l spune altora, ia
toate aceste dispoziții, adăl de departe de nimburea dreptă și de dreptă
judecată, au o rădăcină firească - în inima lui Blaise Pascal
- Ce-i politica? Să faci să moară de foame pe acei care ți-au dat putința
să trăiască Voltaire
- Așa e lumea ca un teatru și noi sîntem actorii. Da, dar pe cînd în celelalte teatre
cînd ieși pe scenă știi ce vrei. Pe acest teatru realul lumei îl joci cu rolul neînvă-
tat, și nu e nici măcar suflerul să-ți șoptească cînd te-ai încurcat Radu Rosetti
- De cînd există lumea, multe mode s-au schimbat, femeile au rămas aceleași
16 Judecă pe om după fapta ne fapta după om Arsène Houssaye
- Memoria inimei e recunoștința Balzac Adina Gr. Odăneanu
- Vin al morții eterne, e viața lumii întregi M. Eminescu
- Cine e cruzi? Acela care nu știe să prefacă pe dușmanul său în prieten. J.J. Rousseau
- Noi doctori, țărani, noi nu cunoaștem ce-i frumusețea, decît cînd plouă amenzile,
și pedepsitele pe capetele noastre. Brieux
- Arta nu se potrivește cu mediocritatea; ea dă aripi nu dă V. Hugo
- Ceea ce dă preț vieții e prietenia, frumusețea eterne Platon
- Fericit e acela care are un ideal căruia se supune Pasteur
- Arta vieții este de a face din viață o operă de artă Emil Faguet
- Toți oamenii vor să trăiască cît lumea, nimeni însă nu vrea să fie bătrîn Swift
- Sărăcia e cea mai frumoasă moștenire pe un tînăr Garfield
- Devotamentul are vocație întreagă către nemuritate și nu își împlă-
-tește de aplausele mulțimii François Garnier
- Mulți oameni sînt bun pînă nu au curajul să fie răi Regis.
- Înțelepciunea va fi în pași: calul va trage trăsura (poporul), iar bizarul va
călări bacșișul Massel
- Prima condiție pentru a fi cîrmuit pe altul este a te cîrmui pe tine
- Caracterul omului e descoperit în fapta lui. Eminescu A. Meziéres
- Bunele păreri fac fericirea de mîine Le Bailly
- Viața nu are decît un sinonim: curajul sacrificiu Ricipeau Stéphanie
- Pedeapsa bărbie e ca o doctorie bărbie. *
- Munca le scapă de 3 rele: plictiseala, viciul și mizeria Voltaire
- Vai de neamul acela cînd cu cei mai puternici vor străpuni pe cei mai în-
-țelepți.
- Nici o avere nu face atîta cît înțelepciunea J. Goleșcu
- Dacă dau înapoi omoară-mă, dacă înaintez urmează-mă, dacă mă mor
răzbunați-mă Roche Jaqueleine
- Numai optimiștii au darul de a convinge și cîrmui oamenii A. Burdeau
- Femeile n-au niciodată prea mult ideal, ci bărbații niciodată inde-
-ajuns L. de Tinseau
200 **Pasiunile înjosesc, pasiunea înalță** M. Eminescu
- Un om deștept cunoaște pe un nerod, căci nerod a fost ficare în viață, dar un nerod nu
cunoaște pe-un inteleptt căci n-a fost niciodată înțelept *
- Mizeriile ascunse și pasiunile rămînde se trădează. Joubert
- Nici un gînd nu e mai schimbător ca inima omului. N. Petőfi
- Ca să fii servit de cei mari, trebuie să le servești ambițiile ori plăcerile
- Mîncînma stă cu regele la masă Al. Vlahuță B. de St. Pierre
- Cine nu lucrează după ce o-a gîndit gîndește pe jumătate Guyau
- Prima femeie au adevărat femeie, de care se-namorează un bărbat,
adică aceea care i se înfățișează în toată splendoarea, aceea n-are

niciodată tiranii — H. de Balzac
- Nu e bine împăcat Europa decât două femei — Ludovic al XIV
- Gândirea e ca femeia: dacă o pe nefiţi te părăseşte — Virgil
- Dacă am cinstit trebuie să-i respectă cuvântul de onare dat, chiar dacă el a fost dat unui bandit — Hannibal Turenne
- Ideile preconcepute, împiedică asimilarea altor noui — Schopenhauer
- Nimic m. simplu şi nimic m. complicat decât sufletul de femeie — Dubois Berna
- Vecinul de multe ori poate te supără, dar fără vecin omul nu poate trăi. — Baudelaire
- Educatorul nu face altceva decât îndreaptă ceea ce natura a creat. — V. Conta
- Inima unei mame este o prăpastie în fundul căreia se găseşte totdeauna iertare — Balzac
- Pe pomul tăcerii rodeşte liniştea (Maximă arabă).
- Nu discuta părerea nimănui, ci gândeşte-te că dacă ai vrea să-i scoţi din cap absurditatile ce le crede ai ajunge la vârsta lui Matusalem şi n-ai isbuti. — Schopenhauer
- Iubim întotdeauna pe cei ce ne admiră, dar nu totdeauna iubim pe cei ce îi admirăm. — La Rochefoucauld
- Nimic din cele omeneşti nu-i vrednic de prea multă frământare — Platon
- La primejdiile mari se văd curajoşii — Voltaire
- Bărbatul devenit adevăraţi lipsa de pricepere; ea se chiamă ajutor, atunci când îi puse argumentele — La Rochefoucauld
- Nu face din durerea altuia veselia ta — Seneca
- O armată trebuie să aibă 2 principii ca normă: disciplina şi să nu facă politică — von Blumental
- Păzindu-te cu prea multă grijă adeseori nu vezi primejdia şi te prăpădeşti — La Fontaine
225 - Aghiasmă sfântă nu poate decât pe omul cinstit — Lamartine
- Fericirea-i mult mai dulce după ţările de durere — N. Nicolaescu.
- În poezie adeseori se sacrifică ideea pt rimă, în viaţă inima pt interesul — V. Micle
- Sântem născuţi legilor ca să putem fi liberi — Cicerone
- Numai virtutea ne dă o mulţumire m. durabilă — Seneca
- Patria ne pustoneşte este bârzgunarul lui — Ghinchelle
- Scoperile mari nu se urmăresc fără pericole — Herodot
- Cartea vieţii se citeşte în lampa amintirilor — Traian Demetrescu
- Geniul poate respira liber numai în atmosfera libertăţii — Mill
- Multe feluri de sentimente intră în compoziţia lacrimilor — D-na de Serigné
- Pt fiecare nenorocire e o mângâiere să aibă tovarăşi în nenorocire — Spinoza
- Este bine servit numai când se serveşte singur — Etienne
- Treapta dinţii pe care ne înălţăm, e un altar de jertfă — Titu Maiorescu
- A trăi fără ideal! Dar asta înseamnă a nu trăi deloc — C. Dimitrescu-Iaşi
- Orice plăcere din lume e numai un vis scurt — Petrarca
- Amintirea e unicul rai din care nu putem fi izgoniţi — Jean Paul
- Sfătuieşte-te cu toţi dar hotărăşte-te hotărâtor — Shakespeare
- A trăi este a lupta — Seneca
- Noi cei mari uităm adesea că am fost copii. Uităm ce eram, ce simţeam şi cum judecam când eram copii. Şi totuşi acesta ar trebui să ni-l aducem aminte, oricând când ne găsim în faţa copiilor — M. Eminescu
- Omul e adesea cel m. mare duşman al său — Cicerone
- Bolile sufletului ca şi cele ale corpului, nu se pot vindeca decât atunci când se vorbeşte pe faţă de ele — John Stuart Mill
- Adesea o zi furtunoasă se sfârşeşte cu furtună — Haumont
- A fugi că n-ai scăpa de înfrângere, că mergi la moarte ajută şi totuşi a merge e dovadă de cel m. mare eroism [Concept grecesc]
- Oamenii se împart în două: unii care caută şi nu găsesc, iar alţii care găsesc şi nu-s mulţumiţi — M. Eminescu
- Iubirea are margini numai atunci când femeia le găseşte — V. Conta
250 - E m. bine să nu ceri nimănui nici două decât să-i ceri — Schopenhauer

Până furtuna cade din pom puțin în pară unde o duce vântul Al. Potâr
Plăcerea de-a iubi și de-a fi iubit se datorează printr-o mulțime de
lucruri și forțe B. de St Pierre
- Bogăția cu/celui este singura bogăție; celelalte bunuri sînt trecătoare
durere! Lucian
- Adevărul, aur? După aur dlergă lut, de adorăt fug toți M. Eminescu
- Chipul adorării al femeii nu trece de regulă de 30 ani. Până la această
vârstă, pictorul mai găsește pe față, deși rar și alb, trandafir și roșeață care apoi
același, când, când Dumnezeu și al drăgostei, vopsiseră când fără adăugire; dar
după această, totul a voalat în femeie, și-a mâhnit o-au îmbătrânit pe față-i, a fost
amanta, soție, mamă; frumusețile cele mai interne de mucenice și durere, au
pârât prin a se întipări pe față în mii de creșteri și care toate vorbesc acum
limbă Balzac
- Dacă îmi ascund secretul îl știu eu pe el, dacă-l spun mă știu el pe oricine
- A afecta o calitate, a te păli prea mult cu ea, înseamnă să n-o ai (maximă arabă)
Schopenhauer
- Viața e o comedie pt cei care gândesc și o tragedie pt cei care simt. Walpoles
- Sufletele mari nu pot să tacă Schiller
- Pictura trebuie să fie o poezie tăcută, iar poezia o pictură vorbitoare Plutarch
- Cu cât conștiința de sine e mai luminată și inteligența dezvoltată, cu atât durerea
se mărește. Ea atinge culmea la om, în raport cu inteligența sa; de aceea
omul de genii nu poate uneori până la sinucidere.
- Pe mâine îl conduci cu vorba, zice, pe calul de lemn cu pistoale nu crapă, iar pe om cu vorba Carlo Corsi
- Amorul și ura ne strică cu totul judecata; nu vedem decât greșelile
inamicii noștri, iar la persoanele care ne sînt simpatice o mulțime
de calități, chiar defectele ne par plăcute Schopenhauer
- Secretul adânc simțit și exprimat cu frumusețe! calea artei. Castellar
- Unii traiesc fără nici o bază, trec doar prin lume ca niște fire de pai
pe un râu și nu merg ei, ci duce curentul Seneca
- Trăim între două mări tăceri. Stelele tăcute ale cerului nostru, mai-
mintele tăcute ale oceanului Carlyle
- Omul care a apus până acolo, încât să culeagă toată frumusețea, toată măreția, bu-
tată perfecțiunea în mic și în mare a naturii și care a întuit să găsească
pentru ea unitatea facetă diversității, omul acela o-a apropiat de Dumnezeire.
Întreaga creațiune e absorbită în personalitatea lui. Dacă ființa ar
iubi pe lângă oameni deasupra ființe ar putea lumea Schiller
- Vorbele sînt umbrele faptelor Plutarch
- Istoria este testamentul ultra mortis către strănepoții lor, ce să trăiască
drept la mâncare vremii de față și de povățuire viitorii ce vine N. Karazine
- Patria nu este numai pământul din care sîntem născuți. Patria e față
și limba și istoria și tradițiile Spiru Haret
- Protecțiunea străinului, este ca umbra acelor arbori care omoară tot ceea
ce acoperă. Filip rege al Macedoniei
- A fi civis Romanus, e a fi „barbat de fier". Așa ziceau romanii și nu în-
deșeau nici cer V. Alecsandri
- Tatăl și mama noastră, copiii noștri, rudele noastre, amicii noștri, ne
sînt scumpi; totuși dragostea către ei se confundă și se amestecă în dra-
gostea de patrie! Cicero
- Nu e om al cărui suflet să nu bată pt cerul dulce și senin al țării lui
pt locul unde m. inimi a iubit și a fost iubit V. Bâlcescu
- Spiritele mediocre condamnă de regulă tot ceea ce trece de priceperea
lor La Rochefoucauld.
276 - Mai puternic mișcă exemplele decât cuvintele Seneca
- Nu cele idei folosite ai adunat în memoria ta, ale lucrul cel mai impor-
tant, ci importanța este legătura între idei V. Maiorescu
- Domnia pusă cu bani e de regulă domnia negustori
- Tot ce mi-a luat o spadă sigură decât Rembrand als Ertzicher
o mână dezarmată Shakespeare

- Mobilele se mobilează, virtuțile însă se câștigă și virtuțile sînt pure și
- Viitorul unui copil este totdeauna opera mamei sale. Cervantes
- Cel ce fură pe un cetățean își termină zilele în temniță, cel ce fură statul ajunge Napoleon
- Bogat sau sărac, puternic sau rău, orice cetățean fără teamă este un mișel Caton
- Nu fi ce ți-a simplat înainte de a te fi născut este fortuna ce a fi mers Rousseau
pune; căci ce este viața omului, dacă memoria faptelor nostre nu s-ar uni cu trecutele celor m. dinainte Cicero
- Zece porunci
1) Ce poți face azi nu lăsa pe mâine.
2) Nu încredința niciodată altuia ce poți face tu însuți.
3) Nu dispune de acei bani ai tăi pe care nu-i ai încă.
4) Nu cumpăra lucruri fără de lipsă, oricât ar fi de ieftine.
5) Mândria e mai rea decât foamea, setea, frigul.
6) Să nu ne pară niciodată rău că am mâncat mai puțin decât am fi putut mânca.
7) Nici o mândră nu-i deosebită dacă o facem cu prăcate.
8) Să nu te mâhnească de o nenorocire ce poate să nu se întâmple.
9) Privește toate lucrurile din partea lor cea bună.
10) Când te superi, numără până la zece, înainte de a vorbi; iar când te mânii foc numără până la 100. Jefferson Președintele SUA între 1801-1809.
- Fiecare poate fi domn mare, însă nu fiecare e în stare să fie om
- Mânia și frica sînt cei mai răi sfetnici; ele ne fac să vedem totul Rousseau în negru; iar unde totul este negru, nu se mai distinge nimic.
- Cu cât vom avea mai superiori cu atât ne vom purta mai supus Cicerone
- Un rău mare este atunci când nu face nici un bine Rousseau
Cât durează educația? Atât cât durează și viața. Michelet
Iubirea este aspirația ființă a părții celei mai electrice a sufletului nostru spre necunoscut G. Sand
- Adevărul filozof și adevărul poet sunt unul, căci o frumusețe care este adevăr și un adevăr care-i frumusețe este jocul fericit al omului. R.W. Emerson
- Nici un lucru nu-i mai bine spus decât acela de care ne-am lăsat să fim furați; cu el am cumpărat prudența. Nu căuta ce-i plăcut ci ceea ce îți este de folos.
- Din toate părțile ne înconjoară mister... și cărți mistice Pentru Schopenhauer

Calendarul lui Franklin

1) Cumpătare. Nu mânca până la îngreunare; nu bea până te amețești.
2) Tăcere. Nu vorbi decât ceea ce poate fi folositor ție și altora; ferește-te de convorbiri deșarte.
3) Ordine Fiecare lucru să aibă un loc anumit; fiecare afacere un timp hotărât.
4) Hotărâre Fii decis a face ce ți datorezi să faci; execută fără zovăire ceea ce ai hotărât.
5) Economie Nu face nici o cheltuială decât pt binele tău sau al altora, adică nu cheltui nimic fără necesitate.
6) Silință Nu pierde timpul ci ocupă-te neîncetat cu ceva folositor și abține-te de la orice faptă de prisos.
7) Sinceritate Fereștete de orice prefăcătorie vătămătoare, formează-ți cugetări drepte și comportează-te în cinstea vorbei.
8) Dreptate Nu face rău nimănui, vătămându-l în interesele lui, ori neînțelegându-i a-i face binele ce datorezi altora.
9) Moderațiune Fereștete de extreme; nu te mânia cu nedreptățile ce ți se fac, dacă crezi că nu ți se merită.
10) Curățenie Nu suferi necurățenie nici pe corp, nici pe veșminte, nici în casă
11) Liniște Nu te tulbura de nimicuri sau de întâmplările obișnuite, sau de care nu poți scăpa.
12) Castitate
13) Umilință. Imită pe Socrate și pe Christos.

Franklin.

- Mânia e copilul cel mai drag al credinței Goethe
- Toți oamenii sînt înșelători. Cei buni se înșeală singuri cei răi înșeală pe alții Wild
- Bani păcătoși! Sume păcătoase! Oamenii fac bani falși, iar banii fac pe oameni să fie falși Haug
- Dacă te întrebă cineva cum îți merge, să răspunzi că-ți merge minunat. Inimicii se vor mâhni, dușmanii vor crăpa. Radler
- Pumnul gol te apasă mai tare decât pumnul plin Blumen
- Nu-s om sincer nu-i dator nimeni să fie sărac Carlyle

Toate Teoriile sînt cenușii... verde-i numai arborele sămănat de viață — Goethe
Cu cît învățăturaje m. mul cu atît învăț m. multe — Solon
Poezie - paradis — H. Eminescu
- Poezia pe lumea viața, ea nu trăiește nici în timp, nici în spațiu, ci în sufletul omului. Viața ar fi prea o poezie prea îndelungă — Sir John Lubock
- Armonia este actul cel m. important din viață; înainte de a ți răspunde trebuie să ne gîndim cerîș. Totul în ființă armonie trebuie să fie de acord — Plutarch
ideile, principiile, gusturile
- Nu există nici zeare un singur lucru înaintea căruia trebuie să ne închinăm: Geniul. — Victor Hugo
- Să nu ceri altuia să îndure cecace nu singur nu poți îndura — Publius Syrus
- Muzica este o lege morală. Ea dă suflet universului, aripi spiritului, farmec, bucurie și tuturor lucrurilor veșnice și vieții. Ea este fiecărei ființe — Platon
- Plăcerile sînt ca modele: frumoase cînd le adoptă, urîte cînd le depozi. — Jouffroy
- Înainte de-a dăruima cuiva, trebuie să fii sigur că vei dărui. Iubește cîteva altceva m. bun — Plutarch
- Muzica ne învață să disprețuim plăcerile, iar obișnuința de a dispreț plăcerea, e învățul plăcere.
- Distracția și gloria sînt unelte și cursele de care se slujește viciul pt a subjuga virtutea. Gloria e hrana roșbei.
- Furtunile de pe mări ca și focul, nu stau nici prea aproape de ei și nici prea departe — Diogene.
- Ferește-te de prietenia acelora al căror caracter e îndoielnic — Plutarch
- Prietenie trebuie să fie nemuritoare; muritoare trebuie să fie dușmănie — Tibu-Livius
- Nu merită să fie născut decît ce numai pt vine trăiește. — Metastasio
- Nu frumusețea femeii, ci virtuțile ei sînt înșelătoare celor cumpătați. — Euripide
- Cu cît cineva are m. puțin mult în sine înșuși, cu atît are m. putin de zis altuia — Schopenhauer
- Moda e o specială care nu prinde decît pe mediocrități — Rochefoucauld
- Este cu neputință ca un stăpîn bonez să aibă servitori milostivi — Aristotel
- Nu-i m. mare durere decît a-ți aduce aminte de timpul fericit, cînd ești în mizerie. — Dante
- Nevoia ține m. puternică decît legea.
- Părul alb e lucru mare pt cine știe să știe, și a ști să-l porți poate ceva m. greu filozofie. — Al. Vlahuță
- Cu cît cultura e m. mare cu atît e m. respectată munca — Roscher
- În mizerie se înșeală m. multe minți decît în ele — La Fontaine
- Dintre toate ființele sălbatice, cea m. primejdioasă este bîrfitorul, iar printre cele domestice linguitorul!
- Starea ce m. nenorocită a vieții e cînd omul e lăturin zărac și infirm.
- Omul care nu are melodii în el însuși și pe care nu-l mișcă acordul sunetelor armonioase e capabil de tot felul de trădări și chiar de crime — Shakespeare
- Cunoaște-te pe tine însuți — Socrate
- Scopul lumii este dezvoltarea spiritului — Renan
- Scopul artei este unirea prietenească a oamenilor — Tolstoi
- Adevăratul om de bine este acemenea vieții care, după ce a adus rod nu mai cere nimic, mulțumită că a adus rodul ce-i este propriu.
- Trebuie să fim dispuși fără a aștepta răsplata — Seneca
- Frumoasă ființă este cînd privim viața ca o luptă pasională; o ființă în care inima, sentimentul, mișcarea momentului și a ideei se oglindesc în ea ca într-o frumoasă, mișcătoare poezie decît adevărul, chiar, pentru omul de bucuros realitatea în schimbul visului fericit — Horatius Aurelius.
- Amorul matern este cel m. puternic și cel m. statornic sentiment al femeii — M. Eminescu
- Amorul e tiran care nu crede pe nimeni — Bautain
- Dorințele ce se pot face oamenilor este păcătoase — Corneille
- Cuvîntul etern — Cuvier

Scanned with OKEN Scanner

- Gaca acum ce te mănânci, ți ede foame, dă-i pâine; dă-că i ede rele, [illegible]
de sânt Biblia
- Precum focul nu stinge focul, tot așa răul nu stinge un rău poate
- Fericirea e să trăiești în natură; să o vezi și să-i vorbești Tolstoi
- Materialismul și spiritualismul sînt cei doi poli ai aceleiași absurdități
se constă în a crede că am putea ști ce este materia sau spiritul Huxley
- Cea dintîi grijă a lui o să fie respectul de sine însuși Pitagora
- Acel care își bate joc de natura nu se bucură de ea Bacon
- Libertatea fiecărui celălalt face parte din libertatea publică *
- Judecăm pe alții în comparație cu noi înșine; de aceea frații sînt atît de rari
că dacă triumfurile și-ar face un Dzeu, l-ar face în trei ipostasuri *
- Ambițiunea e periculoasă într-o republică, ea este necesară într-o Montesquieu
monarhie
- Natura nu-i niciodată inferioară artei Marcus Aurelius
- Ași înțelege înșelăciunea a fi mort Goethe
- Trebuie să ne străduim a cunoaște societatea după oameni și pe oa-
meni după societate *
- Prejudecățile care sînt cauzate de greșeli, se pot distruge; acelea însă care
își au originea în viciile noastre, nu vor muri decît odată cu ele *
- Bogățiile, noblețea cuiva, sînt medalii, stima semenilor, meritele perso-
nale, sînt monede curente Montesquieu
- Fatalitatea este scrisă pe frunțile oamenilor, fără voința lor
375 Sînt ore care ne sînt luate alte ore ne sînt furate, și altele pe care
le pierdem noi însine Seneca
- Femeia este o capo d'opera. Confucius
- Femeia ne învață: repaus, bună cuviință, demnitate Voltaire
- Muzica e o revelație mai înaltă decît înțelepciunea și filozofia. Beethoven
- Amorul ca și dezinteresul este singura excelență. *
- Numai amorul intelectual poate fi etern. Spinoza
- Dacă vrei să cunoști pe adevăratele prieteni, pă-le că ai pierdut
de prisosul tău. *
- Facultatea de a discerne posibilul de imposibil, deosebește pe omul de
aventurier Th. Mommsen
- Iubește libertatea mai presus de orice, și nu renega adevărul nici chiar în
fața tronului Beethoven
- Ceea ce nu întreprindem este de prisos și prisosul ghioroșește Seneca
- Plăcerile și durerea sînt cele care dau ființei sufletul de corp Plutarch
- Perfecțiunea e facultatea unui ființări și nu-i un nimic perfecțiunea
- Desfătările îl fac pe om vulgar Goethe. Michelangelo
- Multumirea nu constă în avere, ci în puterea trebuință. Epicur
- Să nu lași să treacă nici o zi fără să citești ceva bun sau să auzi ceva
frumos Goethe
- Întreprinde ceva bine dincolo și nu lăsa să pierde oceanul întreg deoarece
nu vrei să figuri de nici o clipă Franklin
- Atacă și a lăsa numai să fie înțeleasă limpede este deseori
situațiunea dificilă Lamartine.
- Bellerul își înșeală întîi neguțătorii și apoi viața *
- Surîdul vorbește mai tare decît ce ar putea și pratul dimpotrivă mai mult decît
cel ce înțelege. *
- Ai toată viața un scolar pe care niciodată nu trebuie să-l pierzi din
ochi: tu însuți. *
- Dacă vrei avea doi bani în buzunar să știi că pe al doilea aplauzi aceea
- Este un păcătos acela care se înșeală pe sine, decît acela care N. Iorga
este înșelat
- Cea mai mică dintre trebuințe este bogăția. Cea mai mare înțelepciune Lessing
- Educația [illegible] alunci va putea fi cunoscută că răsplătitoare la
scopul ei, cînd cea familiară și cea publică se vor împleti în mod înțe-
lept Tommaseo.
- Mulți mai des blamăm ceea ce este lăudat decît ceea ce este lăudabil

400 **Nici Sărăcia nu poate înjosi sufletele mari, nici bogăția nu poate înălța** La Bruyère
pe cele josnice Vauvenargues

- Numai virtutea ne dă o mulțumire durabilă. Seneca
- Cruzimea mamei conduce cea mai mare parte din rostirea fetelor
Guerazzi

conștiința e vocea sufletului, pasămite zicea trupului J.J. Rousseau
Soarelui adesea îi fac norii umbră; judecății pasămite. Plutarch
- Castitatea trebuie să fie o deficiență virtuții și o femeie frumoasă care
vinte pentru nobilele în sufletul ei. Rousseau
- Binefacerea, întotdeauna ca și Luna, numai când e plină pare frumoasă
- Iubește și prețuiește femeia și nu abuza de slăbiciunea ei Plutarch
niciodată.
- Când nu m. judecăm, înșelăm de a ne m. mișcuri * Montesquieu
- Marele mister al tinereții de n'ar fi altul, nemărginitul, tăcutul, necunoscutul
Lucru numit timp, curgând, precipitându-se repede, tăcut, ca fluxul unui ocean
ce nu pădește fotul, deasupra căruia noi ne înfrigurul univers pluteam ca niște
aburi, ca niște arătări de vant și înecați nu m. știu! e pururea și cu adevărat o minune, un lucru care să ne amuțească, și care nu părem cunoaște
- Dacă ne aprinzi focul, nu ești sigur că-l poți și stinge *
- Sarpele își edifică nu pt. că muște a pt. că se ascunde ca șmecher. Carlyle
- Viteazul privește pericolul, curajosul îl caută, nebunul nu-l vede *
- Observația mărunță practicul - „dar plăcută" ca stratul
- Nu-i greu să pățești adevărul, e greu să ai știința de a-l spune. V. Hugo
- Cea m. rea împăcare cu un dușman e încă te împaci cu judecata lui *
- Gândirea e un covor stâmp frumos: convorbirea îl desfășoară și-l arată în
lumină. Temistocle
- Copiii trăiesc într-un continuu miracol: totul pt. ei e minune; piatra
pe care ești pocnit în ochi îți impresionează nasul și îți face lacrimi
tărâmuri decât noi Anatol France
- Prostia citește o carte dar nu înțelege adânc; spiritele mediocre cred că o în-
țeleg perfect; spiritele mari nu înțeleg niciodată pe deplin ceea ce e clar
și deci obscură, ce e obscur, cum găsește clar ce e clar; spiritele alese vo-
-iesc să găsească obscur ceea ce nu-i și nu înțeleg ceea ce este prea înțe-
-lesuri. La Bruyère
- Încetează de a face rău; învață de a face bine.
- Căutați dreptatea, ajutați pe cel apăsat. Faceți dreptate orfanului și apă-
rați dreptul văduvei. Isaia
- Și în Binefacere ca și în dragoste m. ls primejdie și cu cât este m. curând,
cu atât este m. bună și m. primită fapta. D. Cantemir
- Apar din timp în timp pe fața pământului, oameni rari, aleși, care strălucesc
prin virtuțile lor și a căror calități eminente aruncă o strălucire prodigioa-
să asemenea cu a acelor stele extraordinare a căror mișcări sînt necunoscu-
ute și despre care nu știe încă ceasce doveni după ce vor dispărea și ni-
mici străluciri, mici descoperiri, timpuri altădată întinse în rază
- Un autor caută zadarnic să fie admirat prin opera sa. Prostu admiră câteva-
lea, dar acestia sînt mărginiți. Persoanele de spirit au în ele semințele
viitoare adevăruri și a viitoare sentimente; știința și ei nu-i nou, ce
admiră pulin: aprobă. La Bruyère
- Natura a dat cerbilor și cerbilor o viață atât de lungă și atât de multă
zăr omului i-a dat o viață atât de scurtă. Teofrast
425 - Zadarnic vei arunca, aleargă după lună, fiecare moare numai
ceea ce poate prinde, și cine știe să folosească de momentul ca un om și
jumătate Goethe
- Acela care știe m. mult e mâhnit de trecerea timpului Dante
- Atunci la 50 ani, oamenii de spirit fac cu seninătate fapte care i-ar
fi făcut să pufnească în râs la 25 ani G. Flaubert
- Nu este fericit pe lume decât atunci când nici de lume Anatol France
- Istoria e ceea ce omul a săvârșit pe lumea asta, este în fond istoria oame-
nilor mari. Demonii mari și spiritele, sînt doua ființe între care condiția în-
fluența reciprocă. Toate lucrările pe care le vedem săvârșite pe lume, sînt
datorite vorbind, întru parte genialilor și realizarea practică a oamenilor mari.
În oamenii mari găsesc ființe toate genialitățile și lucrările pe care altă nu
pot să le explice, mistica Evangheliei și puterea tămăduitoare a vieții
al unei întregi epoci; el aduce la lumină, formulate clar, aspirațiile și dă
ființele confuze ale generației întregi. Omul mare (eroul) creează drumurile
pe care să pășească multă vreme omenirea, drumuri care duc din ce în
ce mai departe. Carlyle
- Lăsați oamenilor credința în Dumnezeu, căci vor supăra necazurile
vieții cu un mare neseminificație, și vor muri în mulți ani. O armată,
credem noi, în care nici o mare ființă ar avea siguranța unei alte vieți, ar fi o ar-
mată de eroi General Iarca

- Oamenii mari sînt mulți m. rari și mulți m. doi de cum se crede. Mulți m. fiindcă [illegible] mulți oameni care nu-s geniali, fac dreptgeniali. Mulți m. doi sînt gratie personalității geniale, care are simțul său ciocănesc în [illegible] ghicelor, într-o societate a cărei alcătuire nu le îngăduie să se ridice
- Toate nenorocirile oamenilor provin din foame, din lipsa celor trebuincioase traiului, din desgurajare în muncă și de altă parte din bogății și din lene, și toate celelalte vicii mănunchi din ea. N. Iorga
- A vorbi este a semăna, a asculta este a culege. Leon Tolstoi
- A-ți iubi patria este primătatea datorici; a-ți iubi omenirea este cealaltă jumătate. Confucius
- Nu te grăbi nici să faci prieteni, nici să-i părăsești pe cei care îi ai. V. Hugo
- Un singur lucru egalează bine, ăla taina întâmplării * Socrate
- Sărăcia este adesea semnul vădit al cinstei și corectitudinei * Dupăunii, cinstea, corectitudinea și modestia sînt echivalente cu inocența
- Oricînd e răbdarea celor proști. Frederic II Al. Lebrun
- Rățul are aripi și nu poate merge ca cîinele. Voltaire
- Un suflet mare vorbește cu pămîntul și cu cer. Seneca
- Viața e ca o piesă de teatru: unii sînt fericiți în decorare, alții în [illegible] sînt alții nefericiți. Euripide Virgiliu
- Pe lîngă prima intelectuală, morală, religioasă, studiul celor m. folositor este studiul. H. Spencer
- Arăți ce-ți trebuie și ești vai de tine. Arăți prea multă bogăție și va trebui să duci tu. Saadi
- Cel care nu vrea cînd poate, nu va mai putea cînd va voi (proverb englez).
- Viața este scurtă, arta e lungă, prilejul e trecător, experiența înșelătoare și judecata grea. Hipocrate
- Pămîntul patriei e scump tuturora. Cicerone
- E plăcut și glorios să mori pt patrie. Horațiu
- Despărțirea e pt drăgoste ce-i vîntul pt foc; pe cel mic îl stinge, pe cel mare îl aprinde. Buddy
- Medicul moare de mai multe ori înainte de-a muri. Cei curajoși sînt mai puțin supuși morții. Shakespeare
- Totul curge, totul se schimbă. Heraclit
- Răsplătirea omului nobil este iertarea și uitarea. Schiller
- Desfătările îl fac pe om vulgar * Sînt trei feluri de prieteni: prieteni pt desfătare, prieteni pt întrebuințare și prieteni pt toate trei. Cele 2 dinți nu-s prieteni adevărați, pt că aceștia cinstesc și pe celălalt nu pe cel pt desfătare sau interesul său și de aceea acești prieteni sînt supuși la schimbări și neplaceri
- Toate-s prea, lumea-i cum este și ca dînsa nimeni nu. M. Eminescu Aristotel
- Natura ne dă ceea ce nu ne poate da lumea: farmecul de a trăi. Traian Demetrescu
- La noi chestiunea socială e o chestie de paraziți. Plebea grecească bulgărească, jidovească... căreia îi e rușine de muncă sau care nu poate și nu poate munci din greu, s-a încuibat deasupra poporului nostru și-l storce pînă la sînge. M. Eminescu
- Pt a împiedica mintea trebuie să întărim pofțele. LESSING
- E o cruzime de a apăsa un om care cade. Shakespeare
- Plictiseala își face loc în lume prin lene. La Bruyère
- Poți este-te a 11-a și după succes. I. Maiorescu
- Numai cine e nevrednic de moarte se teme de ea. M. EMINESCU
- Înțelepciunea este întreaga apă mare pe care o rostogolim fără întrerupere și care ne cade neîncetat pe cap. În ziua cînd ne dăm seama de ea, nu mai e bine societății că am rostogolit-o mulți ani, pe cînd dimpotrivă dacă un neburn vine din întîmplare și face o faptă cuminte, întreg mulțimile. Alfred de Musset
- Opiatul dragostei e prostirea și producerea în frumusețe. Platon
- Nevoia de a crea înnăscută natura. André Chénier
- În viața curată și monotonă a țăranilor, vine o oră delicioasă cînd soarele revarsă în inimile lor razele sale, cînd floarea le dă pînduri, cînd bătăile inimii comunică creerului căldura lor fecunditate și topesc toate într-o dorință vagă; și de nenorocirile melancolie și bucurii suave; cînd copiii încep să vadă în bosc; cînd o fată întrevede sentimentul în natură și zîmbește cum a zurit ca copilă. Dacă lumina e primul amor al vieții, amorul e lumina vieții. H. de Balzac

Adevăratul bine, moral și spiritual al omenirei, constă în trei bine mate-
riale
Leon Tolstoi
- Omul s-a născut pt a fi fericit. El e ca ceasul ostean din mastere și viața sa e un
mare și o bătălie condusă de un căpitan necunoscut *
- Există un mijloc de a-ți lumina viața, este să faci bine aceluia ce-ți
face rău
Schopenhauer
- Știința este cinstea. Ea descoperă și constată. Când poate explică, explică, când
nu, face.
Quidu Tamfirescu
- Sinceritatea este o floare care crește numai în sera de inimi a copiilor; acolo
ea germenă cu prisosință tot ce i trebuește. Stă în alte parte hrănită
puțin, degenerează și cu timpul chiar moare
V. Conta
- Cosmos poate omul nu există decât în imaginație. El m. e pretextul pt
ironia și indiferentismul celor care nu cunosc alt scop în lume decât
acela de a trăi bine
M. Eminescu
175 Ideea evoluționiști duce la cunoașterea adevăratului Ernest Haeckel
Ca să cucerești lumea întreagă îmi trebuiesc trei lucruri: bani, bani
și iar bani.
Napoleon I
- E mișcat un suflet când își vede pe ai săi. G. Costin
- Jertfirea de sine e plăcerea celor puternici A. Pumnul
- Culmea ființei omenești este a recunoaște universului o în-
semnătate morală.
R. Wagner
- Principiul amorului, originea sa, nu-i după cum ne închipuim aderea, un
elan de pasiune care întunecă rațiunea, dimpotrivă e starea reflectează
cea m. luminată rațională, care excită; este starea reflectează propriu
copiilor și intelectelor
Lev Tolstoi Jules Michelet
- Lumea trăiește prin femeie
- Descălțarea micșorează palmele mijlocii și apasă pe cele mari, precum
vântul stinge lumânările și atiță focul
La Rochefoucauld
- Fiecare ceas a vieții este un pas către moarte P. Corneille
- Adevăratul curaj constă în a ști să suferi Voltaire
- Un mister nou și fermecător pe care natura l-a așezat în sânul femeii, este
echivocul Divin în care pluteste Eu ca ființă Jules Michelet
- Valoarea unei armate stă în moralitatea ofițerilor ei Colonel Marcel Olteanu
- Trebuie să fie cineva din cale afară pt a prețui dela cel persecutat până tot-
deauna drept.
M. Eminescu
- Adevăratul templu al Ființei Supreme este universul; cultul său virtutea
- În toate cazurile e m. bine să săvârșești o greșeală, decât Robespierre
să contracteți un viciu
J.J. Rousseau
- Onoarea e ca și viața: când o pierzi o pierzi pt totdeauna Pavillon
- Pt a fi virtuos e de ajuns a vrea să fii
- Cea m. mare răutăcioasă a oamenilor e dragostea ce ei o au pt viață. Molière
- Acțiunea este ficția ființării Lamartine
- Gândesc, deci sunt Descartes
- Cea m. frumoasă cărare pt un bătrân este pârâul alb și amintirea
unei vieți onorabile
Chateaubriand
- Oamenii fac legile, femeile fac moravurile Guibert
- Bărbatul spune ceea ce știe, femeia ceea ce place: unul pt a vorbi are nevoie
de cunoștință și cealaltă de gust
J.J. Rousseau
- Soțiile nu este decât umbra unui mort și acela care nu-i iubește, este
singur pretutindeni și cu toți
George Sand
- Prietenul tuturora nu-i prietenul nimănui Bourdaloue
- Iubește adevărul dar iartă greșiților
500 Sensuri scurte și prietenie lungă, este rețeta mea Voltaire
- Să plâns contra defectelor care ne fac să suferim pe noi înșine și mânjim
pe aceia ce fac să sufere numai pe alții *
- Este un esențial pt poet să fie adevărat în sentiment decât în
invenție
Carmen Sylva
- Minciunile sunt atât de fecunde că ajunge una ca să producă o mie
- Să ne temem de fericire, căci ea face mulți proști buni, dar e Goldoni
primejdioasă pt epoci și omul care are succes crede că totul îi e permis F. Coppée
- Nimeni nu-i mai mare ridicol, decât cel ce se consideră fiecare față de fi. Goethe
- Se pare că invidiem mai mult decât pe alții, pe cei care se înalță prin superioare a-
rifelor lor și se despart de mulțime în care ceilalți rămân închiși PETRARCA

- Numai în inimile noastre iubirea este eternă Guinicelli
- După ce ai minţit pe cineva o dată, mereu ai Carneille
- Apelul în favoarea protecţiei animalelor e, în ordinul moral, unul dintre Cuplu în trista instinctelor de violenţă, un îndemn la blândeţe, deci în romînește al retrăi
- Fericirea viitoare, iată cheia proprie lui nostru bine Cardinal Dubois Louis Philippe
- Există ceva mai mult pe orgoliul şi mai nobil ca vanitatea: e modestia; şi iarăşi, ceva mai rar decît modestia: simplicitatea Rivarol
- Scopul final al democraţiei este de a scoate pe oameni de sub stăpînirea absurdă a poftelor unui singur individ Spinoza
- Nu dumnezeu o jignise un muritor decît acela, de a te lăsa să ocupi în societate un loc care nu-i al tău; de a conveni să ai relaţii şi prieteni pe care nu ai dreptul, într-un cuvînt, de a face din viaţă o verificare mişcătoare Björnson
- Nimic nu-i mai lesne pe o insulă decît să i dai un caracter simbolic
- Un om privit pe dinafară e mic ... Dar privit pe dinăuntru, omule Charles Richet mare, nemărginit de mare ... e tot atît de mare ca şi Dumnezeu, căci Dumnezeu întreagă e în tine! Anatol France
- Dragă e-ar nuferimă mîngîiere, fără a cîre nuferimă nu scrinsă pămîntul ar fi un iad *
- Ai de curăţat drăgi amorul, ai de vînzare, ai de viu, el înfloreşte pe femeie deacă nu-i legitim
- Nimic nu i neîncetat pe cineva rău să observe. *
- Iubirea e roată bruscă, fără ca să intervină vre-o reflecţie. Prietenia din contră, se formează încetul cu încetul, după îndelungate relaţiuni *
- Nu iubim cu adevărat decît o singură dată; iubirile care urmează sînt mai puţin involuntare. La Bruyère Spinoza
- Dorinţa este însăşi esenţa omului
- Respectaţi femeia! Dînsa înfloreşte trandafirii cerului în viaţa pămînteană. Ea înoadă legăturile fericirii în iubire şi sub voalul pudic al ghiaţă, ea îmblînzeşte bărbaţii cu mîna sfîntă, flacăra eternă a celor mai frumoase sentimente. Schiller
- Iubirea este cel mai cald refugiu al omului împotriva singurătăţii, a singurei singurătăţi pe care i-a hărăzit-o natura ~~specia~~ specia să i legile Henri Bataille
25 La 24 ani, cel mai redutabil duşman al femeii singure este încă încă inima ei
- Iată ce trebuie să fie o femeie! Singurul om care merită François de Curel
- Iubirea este acela care a scăpat de demnă de respectul său Al. Dumas-fiul
- Iubirea nu va fi niciodată de înţeles de către civilă. Niciodată nu iubeşte o femeie fiindcă e frumoasă sau bună, pentru sau spirituală; o iubeşte fiindcă ... o iubeşte! Balzac
- Iubirea care îţi cere, este cea mai greu de înţeles La Bruyère
- După 10 ani de căsnicie, divorţul trebuie să fie imposibil Napoleon I
- Cine pune preţ pe lucruri e întotdeauna dezamăgit de bogat Voltaire
- Cei avari îngrămădesc ca şi cum n-ar muri niciodată; cei risipitori cheltuiesc ca şi cînd ar trebui să moară imediat Aristotel
- Orice faptă rea ce ai făcut, dă dreptul la alta ce ţi va face împotrivă ta *
- Pămîntul are preţul morţilor ce i-au colorat mai *
- Mîţii se plîng fiindcă şi în ei curge sînge, fiindcă au o fiinţă mîngîietoare şi de aceea sînt mai aproape de Dumnezeu decît noi *
- Preotul să nu uite niciodată că vorbeşte în numele lui Dumnezeu nu în locul lui Dumnezeu. N. Iorga
- Iubirea adevărată nu cunoaşte piedici. Shelley
- Dispreţul pe care îl arată unii iubiţi nu înseamnă altceva decît că nu pot fi iubiţi. *
- Cu cît o inimă e mai puţin cu atît se aprinde şi arde mai tare M. Donnay
- Femeile cu adevărat frumoase n-au mai multă pudoare decît le trebuie pentru a-şi valorifica frumuseţea Al. Dumas-fiul
- Omul de talent nu face bine în vederea de a-şi afişa bunătatea inimii, ceea ce face, face din iubire de bine şi faptele sale sînt singura-i răsplată Epictet
- Cine a iubit odată, n-a iubit încă prima dată Schakespeare
- Natura este templul exterior al măreţiei divine Buffon
- Nefericirea cea mai mare pe o ţară nu-i de a nu poseda încă o adevărată civilizaţie, ci de a crede că o posedă şi în realitate să n-o aibă Fr. Nietzche
- Singura biocrică între adevăr sfînt e lumea oamenilor ce unită prin iubire *
- Viaţa spirituală a omului înseamnă mai mult decît toate bucuriile epicureice
- Femeia e pierzarea sau salvarea patriei Seneca Lev Tolstoi
- Fiecare aude numai ce înţelege Goethe
- Parlamentele guvernelor dovedesc răutăcioase, parlamentele poporului arată tăria lui Börne
- A iubi e uşor, e greu a face mai bine *
- Ce e drept, propria experienţă e cea mai bună şcoală; numai că taxele acestei şcoli sînt prea scumpe; ce plăcută de regulă, sub forma unei adînci suferinţe

Te-am neglijat un timp pt că am fost plecat din Iași. Acum însă îți scriu pt că nu am primit nici o veste de la ultima scrisoare. După cum ți-am scris, aveam examen peste 2-3 zile (5-IX-1971) la Politehnică. În ultima zi însă mi-am pierdut tot curajul cînd am văzut ca eram 9,7 pe loc. Așa că am picat și de data aceasta. Eram plictisit de toate materiile pe care le învățasem, eram plictisit de examene și de atîtea insuccese încît m-am decis să plec în armată: după care aveam să dau la filozofie. Mama însă nu vroia: a spus că dacă dau la filozofie înnebunesc de tot. Deci mă visam în armată, cu pușca pe umăr, sau făcînd exercițiu. Cînd într-o zi au venit niște prieteni și m-au sfătuit să dau la facultatea de științe economice. Pt această facultate trebuia însă alte materii de-nvățat diferite de cele de la politehnică (în afara de matematică) și pînă la examen mai erau 3 zile. Deci m-au pus pe învățat. În ultima zi cînd am văzut ca eram 11,5 candidați pe loc mi-au zis că nu mai are nici un rost, că ar fi absurd să reușesc tocmai eu care nu am învățat decît 3 zile pt această facultate. După examene însă cînd m-au văzut pe lista reușiților (al 19-lea din 45) nu-au pu. putut de bucurie.

- Nu cînd ți-ai câștigat testimoniul absolutoriu, ai ajuns adeseori la sfîrșitul
- Prietin e este prea târziu să te mai folosești de el. *
- Ussard sau cruditatea a fost și va rămîne o operație necesară în viața publică a
- unui popor. Înțelegerea rațiunii este o parte a înțelepciunii vale. Titu Maiorescu
- Fericirea este un lucru minunat; cu cît împrăștii mai mult, cu atît ai mai mult
- Caritatea seamănă ca o semințe publică unde nu vine nici o recoltă. Mme Necker
- nitate și ficare în Eaidă obiectul de venire. Lev Tolstoi
- Între a dori și a voi, încape o lume întreagă *
- Cînd un om a ajuns să se admire pe sine cedează spectacolul nu-i departe *
- Democrația este poarta deschisă tuturor capacităților; să ne ferim însă de muzică des-
- chisă tuturor poftelor *
- Sinceritatea e o floare prăpădită; de o atingeți, o vătămați, o rupeți, o ucideți, dispare și niciodată
- nu reînflorește în sufletul care a pierdut-o.
- Muncește și te vei ridica.
- Voluptatea oamenilor face valoarea legilor.
- Orice schimbare nu este progres, dar nemișcarea este moarte *
- Adevărata putere a unei idei este de a dezvolta un rendement. Adina Oțetoreanu
- Ca și amorul durere pe lume e să nu te crezi iubit Nișperat
- Cea mai mică plăcere a unui poet este să se scrie; dar nu ceea ce e înscris pe fruntea Aff. de Musset
- O clipă voință din noare nu poate fi niciodată mărturisită de piatra ce întă-
- rește în drumul ei. Tot așa o idee pornită dintr-o înțelegere superioară, nu
- poate fi acoperită de colbul nemerniciei omenești V. Conta
- Limpezirea face prieteni, - adevărul stimulează ura. Terențiu
- Bijuteriile frumoase adeseori cu arta mută, cuceresc mai bine decît cuvîntul fecundează
- femeii Virgiliu
- Experiența se capătă prin străduință și ostenească. Shakespeare
- Femeile sînt ele însele sau mai bune sau mai rele decît bărbații La Bruyère
- Unica podoabă a bătrînelii este virtutea Amyot
- Să ne ferim de a întemeia fericirea vieții noastre pe prea multe pretenții, adică pe un fun-
- dament prea întins, căci foarte adesea se rupe și mai ușor, decît ne-am închipui
- accidente care apoi se și întîmplă. Căutînd fericirii e în această privință întocmai
- ca și cu celelalte căutări, care sînt cu atît mai solide pe un fundament mai îngust
- P.S. a trăi în lume este bine să avem, mare provizie de prudență și de îndulgență:
- de prudență pentru a ne păzi de păcură, de îndulgență pentru a ne feri de ceartă. *
- ~~Cînd auzi entuziasm, fii vrun fel de ironie, defăimătoare și întelepciune, în lucrurile~~
- Cele mai frumoase file din viața noastră sînt acelea pe care le întoarcem în
- ori ce împrejurări. V. Conta
- Haina nu schimbă inima *
- Nici o minciună nu poate să țină veșnic. Adevărul însuși trebuie să-și schimbe
- vremile, din timp în timp și să se mănînce cu. Lamartine
- Să fii prea de orice, nu trebuie să uităm niciodată că oamenii și faptele ne cer-
- mulțumesc nu de puterea materială, ci de cea morală. Le esprit de géométrie et l'esprit...
- După ficare răsplătire urmează o învinovățire; după ficare Carlyle
- învinovățire urmă, o căință a judecătorilor nedreptăți Rembrandt als Erzieher
- Cei ce cîntec pe morți trebuie să o facă pe veșnicie *
- În toate timpurile și la toate popoarele, cultul morților a fost religia cărei i-au în-
- chinat toți, cei mari ca și cei smeriți. *
- Dacă un popor mare o fi cinstit entuziasta, cultă și cu dor de țară, este pierdut
- pe totdeauna. Aceste vîrstare ale omenirii țin pe umerii lor victoria, precum
- odinioară Atlas lumea pământul V. Conta
- Natura a făcut cu lucruri mari: amorul și moartea. Omul a făcut unul ridi-
- gul, arta. *
- Nefericirea ca și fericirea adevărată ne îndreaptă spre visare *
- Pierdem mai multă timp urmările unei păreri de rău decît pricinile celor
- nădejdilor înșelate H. de Balzac
- Ceea ce este civilizație, este ce avem din partea femeii, ca ființă pe care noi am căutat să
- nu le aibă. Noi o hrănim cît putem și apoi ne mirăm că este ruinătoare; noi
- o împodobim cu mătăsuri și cu bijuterii și apoi ne mirăm că este luxoasă și
- prefăcută Maeterlinck
- Sînt mulți oameni nerecunoscători, care adoră pe Dumnezeu după tradițiile părinți-
- lor lor, însă al căror sentiment de datorie nu-a mișcat niciodată până
- la cultura tuturor facultăților lor Emerson
- Se găsesc în mica noastră țară suflete mari și puteri neașteptate de verificat, dar
- fiindcă țara noastră e mică oamenii ei cei mai de seamă nu capătă o reputație
- universală. Trebuie un cadru mare la un portret mare Carmen Sylva
- Numai idealul dă preț vieții Principesa Ștefania de Belgia

- Mare rău mic, fiecare om este poet, dacă vede ideea lui deseori fapteler sale. Lui
- Mijlocus de robia banului și fărâmiturilor lumea numește de obicei ateismul. Voltaire
- Hermitul este o barcă de salvare pe cei nenorociți. C. Coșbuc
- Omul are în el numai rău, fiindcă alți oameni văzuți rău. Dacă are deci
- dată neamurile ce-or veni și ce-au trecut: omul cuprinde un loc în vreme,
- Dacă e vremea însăși cu tot ce se-mplinește în ea. M. Eminescu.
- Cuvântul Domnului nu mai fie scris, numai pe piatră, ci în inima omului
- Spiritele puternice și opiniile mult. m. des decât cele Voltaire J. J. Rousseau
- Libertatea dă naștere anarhiei, anarhia duce la despotism și despotismul
- duce din nou la libertate. H. de Balzac
- Modele au făcut m. mult decât revoluțiile V. Hugo
- Mizele nenorocirii ale fiecăruia alcătuiesc nenorocirea generală Montesquieu
- Timpul este scump în amor ca și în război La Fontaine
- Amorul cere, prietenia oferă.
- Faptele rele ale regelui David, uitat de psalmii au rămas
- Prin placarea trebuie să treacă stelul, înainte de a fi o Carmen Sylva
- vatră fără Maria a Românieifoc
- Viața fără pasiuni e moarte timpurie Goethe
600 **Poporul n-are interes politic, are însă sentiment politic** Lamartine
- Sinceritatea este un omagiu pe care viciul îl aduce virtuții La Rochefoucauld
- 3 moduri are omul de a proceda corect: întâi meditând și știind el,
- al II lea imitând și făcând el, cel m. nobil; al III lea experiența, el cel
- cea m. amară. Confucius
- A lăuda limba unui popor înseamnă a-i lăuda limba Laube
- Sentimentul egalității doarme în fiecare timp îndelungat, însă odată des-
- teptat se preface în dorința de a deveni înșelătorie. Thiers
- Faceți dărnicie, însă dacă puteți, nu dați pe cărmanul de rușinea de a
- vă cere întâiul mâna. Diderot
- Cauza cea mare a revoluțiilor este că pe când popoarele progresează, constitu-
- țiile stau pe loc. Macaulay
- Sînt oameni cari, în interiorul lor se-mbrăcă după modă Auerbach
- Florile sînt hieroglife minunate de care natura se slujește pentru a se de-
- clara amorul ei. Goethe
- O, mulțe! nu te teme! Natura cunoaște taina cea mare și zâmbește! V. Hugo
- Nu în zine ne-am făcut viața scurtă, căci n-am primit-o așa. Seneca
- Dacă ar exista un bărbat om pe lume care ar trăi în bețe, trebuie
- să fie urâcios un astfel care moare de foame.
- Idealul educației este dobândirea unei complete prepoderi pentru viață
- Fie-a omenească natura, trebuie să ne identificăm cu ea. Herbert Spencer
- O femeie-fumează, place ochilor, urăște bărbații; invidă e un păcat,
- o îl a o comportă. Napoleon I
- Pe pământul tău ești străin atâta timp cât nu-l ari, dar când l-ai arat, a de-
- venit, deveni tu însuți. Nakleda Pomi
- Cine vrea să moară poate să învingă este rarori învins. Corneille
- Pacea este pânza războiului. Voltaire
- Rugăciunea se rădică numai pe scara de aur a faptelor bune V. Hugo
- O vorbă și un pește, ceață e curând generațiuni. Lamartine
- Aceasta este marea formulă modernă: muncă, muncă și iar muncă
- Bună conduită a vieții este binecuvântarea Garibaldi
- apilor Sedaine (mamei
- Arma unui monarh trebuie să fie regii; arma unui țăran să fie
- ghioc. V. Hugo
- Știința fără conștiință este ruina sufletului. Alphonse Daudet
- Adevărata știință și prima știință a omului este omul. Charron
- 625 În morală ca și în artă: a face, nu-i nimic; a face este totul Renan
- Poeții și eroii sînt de aceiași soiu. Între ei nu există altă diferență decât
- aceea a ideei faptului. Unii fac ceea ce ceilalți concep. Lamartine
- Poetul nu trebuie să aibă decât un model: natura, decât un conducător:
- adevărul. Victor Hugo.
- Lacrimile sînt în afară omului, râsul este omul însuși Buffon
- Un imperiu fondat prin arme, are nevoie să se menție prin arme
- Libertate! Libertate! Câte crime se comit în numele tău. Montesquieu
- Lumea e a aceluia ce știe s-o studieze Lamartine
- Este o mare nebunie să Abbé Delille nu vrei să fii niciun pic înțelept La Rochefoucauld
- Nu trebuie să fii laș pe de nemorgând, căci, cine poate să se acopere
- a fi totdeauna fericit. La Fontaine Louis XVIII
- Exactitatea este politețea regilor
- M. multe mode decât onoruri Merode

H. mult să fii decât să pari — Graf. Waldersee
- Patria nu-i un simplu cuvânt pe care imaginația îi place să-l înfrumusețeze
- Cel care vrea să înceapă totul dintr-odată, începe totul. Neîncrederea creează ilurii și ruine în loc de adevăruri. Decepțiile sunt adevărurile culese înainte de timp. — Roland
- Simțurile naționalității e rară; decât de rară cultă în ultima linie să reducem decât de apucători; alimpere cu rare orificale, bătrâne poate compromite ființa unui popor — Lamartine
- Scepticismul e mantia nulității. — M. Eminescu
- Poezia ba vrea de talentul, cumuna talentului e caracterul — S. Mehedinți
- Nu se poate închipui nimic, m. odios decât mediocritatea întemeiată pe autoritatea opiniei publice — Macaulay
- Norocul (ca despotul cu stat) e un cumințe, un realist, un patriot în cupetul său, decât conducătorii grupărilor organizate în partament și presă, unde conducerea cade de obicei pe mâna celor extremi din fiecare partid — Bismark
- În cer nimeni n.are voie să vieță în afară altuia, fiindcă aceasta împiedică ființa divine asupra celor alți — Schopenhauer
- Totul și rolul în fiecare întâmplare să-și facă pulimă curte. Omul vrea pe neființă. — G. Coșbuc
- Adevăratul amor nu-i cu putință decât atunci când renunțăm la satisfacerea nevoilor animalice. — Lev. Tolstoi
- Toată educația e să ne pregătească pt viață desăvârșită — H. Spencer
- Fiecare își vede lumea și lucrurile din afară, prin prisma temperamentului său; de aici enormitatea contrariilor și certurile că nu se înțeleg unii pe alții
- Firul lucru care trebuie învățat este să-l scrie căci pe dinsa omul va avea m. multă nevoie s-o știe. — Sfinx — J. J. Rousseau
- Patria vere orice jertfă. — L. Körner
- Cu cărțile se întâmplă ca și cu fecioarele. Toarnă cele m. bune, m. vrednice, dar în adevăr m. multă vreme necăutate. Dar la urma urmei vine unul care le înțelege și le scoate din întunericul unde erau ascunse, la lumina unei cerc fiumoase de activitate — Feuerbach
- Cel ce nu-și vede de datorie decât fiind înștiințat, nu-i demn de ființă. — Plaut
- Nu învățătura, nu știința, ci educația moralului de cuperare a sentimentelor și a obiceiurilor merită numele de educație — Herder
- Experiența este că stează pe lângă; ea nu luminează decât pe cei ce au în ei înșiși lumina. — La Rochefoucauld
- Cine crede că prin proferința unei serii de fraze a înțelege cuiva munca, ideea libertății și cultura, acela se prenumără, fără s-o știe, între parazitii societății omenești, între aceia care trăiesc pe pământ spre blestemul, ruinea și demoralizarea poporului. — M. Eminescu
- Adevărata știință exclude și necredința și superstiția — Versted
- Forma de guvernământ monarhică este ființează oamenilor — Schopenhauer
- Efectul discursurilor violente decât pe lângă pe cei ce au în ei înșiși lumina de bună stare și onoare statului. Politicianul nu se interesează de popor, ci numai de partizanii săi. Cetățeanul nu-i în ochii săi decât străini, dușmani, sau m. bine zis nimic. — Macaulay
- Dorința mea a fost totdeauna de a vedea pe cei care în liberă, egală între ei, prin cabale cari nu pot avea alt rezultat decât a face pe Romani să piară din deceptie în deceptie și a-i aduna într-un scepticism politic care poate avea cele m. fatale consecințe. — Jon Ghica
- Eu sunt rară și poetă, filozofie, - așa, zice plebea cea lacomă de bani
- Oricine se crede că se înșeală, este înșelăciune, multă — Petrarca
- A crede, este a ști; a voi, este a putea; a se închipui, este a avea — Danton
- Ajută-te, cerul te va ajuta — Alfred de Musset
- Prima calitate a stilului este bucuria în a supune obiectul și limpezi; valoarea nu-i decât a doua — La Fontaine
- Valoarea mea este neamul meu, și bratul meu este tatăl meu — Napoleon I
- Nimic nu-i mai umilitor ca a-ți ierta inamicii — P. Corneille
- Dușmanul meu cel mai mare se găsește în mine însuși — Lamartine
— Molière

Scanned with OKEN Scanner

- Izvorul poeziilor noastre, origines și principiul tuturor celorlalte este amorul de viață. J. J. Rousseau
- Orice dă străluciță acțiunilor, ea nu trebuie să fiacă drept mare, ci numai ca rezultat unui scop mare. La Rochefoucauld
- Trebuie să fii un adevărat erou, ca să fii ca altul și în ochii camerierului tău. Marcel de Calmet
- Modestia este meritului, ceea ce umbrele sînt figurilor. La Bruyère
- Nici dumnezeu tatălui! ea îi dă putere și relief.
- Rațiunea, ca și timpul și spațiul, ca frumosul, dreptul și folositorul, este o formă a dreptului, o lege a ființei noastre. Proudhon
- Anu se mănîncă ostrici de mare întreg ciuma. Plutarch
- Rondelul mănîncă rîndunelele cele mici dulci plăcerii. Vauvenargues
- În supremația sa geniul de rase și rezidă cum dintr-o perfecțiunile omenești. Herbert Spencer
- E rău usor să găsești cu sînge care să pufăm, decît un bogătaș care să mulțumească.
- Rîndunica trăiește în mucegai decît muma.
- Nătărăul în mumă înalță lovește Seneca
- Soarta multor oameni e atîrnată de faptul dacă în casa părinților lor era sau nu o bibliotecă. Ed. de Amicis.
- A face este adesea culmea întreprinzătorului. Pindar
- Nu cunoști o mulțime gazetă decît a recunoaște meritele duhovnicului
- Aceia ajung mulțumește de oameni care nu se dau înlăturați înaintea Goethe celor descoperiți de tari ca dinții, se apropie de cei mulțumiți și poartă cu moderațiune față de cei răi. Tucidide
- Nimeni nu poate să mănînce alte lucruri decît nu se poate mînca pe rînd.
- Dacă vrei ca lumea să Plinius gîndească bine despre tine, nu grăi pe nimeni de rău. Dr. de Lambert.
- Sacrificiul este o datorie și o nevoie pt om. Renan
- Fiecare poruncă a omenirii e operă geniului. Niciunuia nu face decît să imite geniul și repetă oricît geniul a făcut înaintea ei. H. Nordau
- H. curînd Dar vrea să fie sărac împreună cu o grămadă de cărți, decît Rege căruia să nu-i placă a citi Macaulay
- Nimeni nu vă poate răpi mulțumirea femeii, ca voi înșivă
- Rațiunea împotrivă unei împărății plăcute, înlăturarea Emerson totdeauna decît nimeni avantaj de a face să înceteze discordiile interne, reunind cetățenii împotriva dușmanului. Napoleon III
- Nu există decît 2 feluri de rațiune dreptă, unele care ce face pt a respinge un înaintă care atacă, celelalte pt a răpi pe un adversar care este atacat. Montesquieu
- În rațiune cele trei puteri sînt forțele morale; balanța forțelor reale nu-i decît celălalt aspect. Napoleon I
- Lucrul depărtează de noi trei mări rele: nedreptatea, viciul și lipsa.
- Cumpătarea și lucrul sînt cele 2 doctorii mai ieftine. Voltaire
- Rîndunica este mama tuturor viciilor J. J. Rousseau
- Este o nebunie a vrea să studiezi lumea ca simplu spectator. Rolul ce pretinde decît să observe, nu observă nimic, pentru-că fiind inutil în treburi, neparticipînd în plăceri, el nu-i admis în nici o parte. Nu poți vedea lucrînd pe altul, decît atunci cînd lucrezi tu însuți; în școala lumii trebuie să începi prin a practica acea ce vrei a învăța. Coll nu
- Nu trebuie să judeci meritul unui om pînă nu-l vezi în împrejurările care îl scot la iveală. J. J. Rousseau
- Universul este un fel de carte, din care n-ai citit decît prima pagină cînd n-ai văzut decît țara ta. La Rochefoucauld
- Indolența ce frumosul, sublimul, este comun, el nu mi pare nici frumos nici sublim. De Montbron
- Dela sublim la ridicol nu-i decît un pas. Voltaire
- Ideal nu-i decît adevărul la distanță. Napoleon I
- Arta în formele-i neperitoare stă ființei ce se pierde trăinicie Lamartine
- Roma istoriei de altfel războaie, în ceea altfel celelalte înaintea se mulțumea cu noaște pe rînd înfrîngă pe care îl natura răsare. Senatul se împuținează de bărbați; simțele romanului cînd; iubirea de patrie prin care Roma se sădicase deasupra lăturilor popoarelor lumii nu le era fericească acestor cetățeni venită din afară, spiritul ceilalți se stîrnea prin amorul cu ei Montesquieu

Scanned with OKEN Scanner

Instituțiile democratice creează și întrețesc o adâncă egalitate, fără a o putea răsfăcea vreodată în deplin. De Tocqueville

- Spiritul de partid este și el vremea ceasc fatalismul este și religiune; și unul și altul distrug ceasc pentru ca noi să conservăm. Scher

- Libertatea este bunul cel mai preț al unui stat și al unei persoane: dar fiecare o înțelege altfel. Holul își închipuie sub libertate putința de a fura și de a nu fi pedepsit. Scriul înțelege sub libertate procesi putința de a-și bate țărnic joc de buna cuviință, de onestitate, de autoritate. C. Catu

- Constituția este școala cea mai înaltă a ordinei, a bunătății, a umanității, care sînt egalități necesare dacă nu sînt instrucție și talent. 150

- Caracterul spiritelor mari este de a exprima lucruri Mirabeau multe în cuvinte puține. Spiritele mici, din contră, au darul de a vorbi mult și de a nu spune nimic. La Rochefoucauld

- Din tot ceasc facem și știm, rămîne cît ceea ce scriem. F. Faguet

- Durerea este o percepție a subiectului Byron

- Omul e ca arborele pe care-l cuprinde ca să-i cadă fructele; nu voiește nicio dată pe om pentru a-i cădea lacrimi Lamartine

- Afișismul acios în convingerile sale, este un rușinos decît afișul corupt și venal Bacon

- Nimic nu-i mai important, dar totodată mai greu, decît de a ne hotărî definitiv

- Neptun este mama rățelui Montaigne Napoleon I

- Bibliotecă femeilor este dulapul lor de rufe și de haine (proverb german).

- Cine are multe mașini murind, moare totdeauna cu curaj. Voltaire Moltke

- Pacea universală este numai un vis și nici nu-i un vis frumos

- Cei care merg prin prevedere la adevăr, sînt cei înțelepți; cei care nu vor să iasă din prevedere, sînt cei nebuni Rümcker

- Orice om primește două educații: cea pe care-i este dată și cea pe care și-o dă el însuși. Cea mai însemnată este cea din urmă. Ceea ce învățăm prin noi înșine, rămîne întotdeauna și ne folosește mai mult decît ceea ce ne spun alții Goethe

- Cînd ne-au sfîrșit plăcerile zicem că nouă le-am sfîrșit pe ele.

- Educația este cel mai frumos lucru pe care-l poți dobîndi Vauvenargues

- Geniul cel mai mare Platon

- Cultura, neîncetată a poeziei, ia prea mult timp celor care au a se ocupa de lucruri mai nobile; căci bogățiile au valoarea lor numai prin ceea ce adaugă vieții și vieții, nu valorează nimic, dacă e absorbită prin urmărirea lor. Seneca Bacon

- Cel mai rău dușman al fiecăruia stă în inima lui

- Cînd îți propui ceva, gîndește-te mai întîi și de mai multe ori înainte de a lucra și chiar după toate cugetările, mai bine a păși și pe cea mai mică cărăruie decît pe cea mai bătătorită, dar pe care nu știi încotro te duce. Schopenhauer

25 - Ce afli tu să te prezinți și care poți întotdeauna întrebuința. Schopenhauer

- Unul poartă unui filozof toate calitățile rele: frumusețe, bruște, spirit, bogății, nuderii, educație. Filozofului îi ajunge calitatea zero. În fine, bărbatul adoarme că are o fire blîndă. Numai filozofului pune umilința înaintea acestor zero care numai ea singură o întemeiază bine.

- Sărăcia omului de geniu este cea mai frumoasă circumstanță a vieții sale; ea dezvoltă în superiori o cuviință. Doamna de Staël Fenelon

- Trebuie să merită lauda și să renunți la ea

- Chiar dacă am pierde întreaga noastră avere, să ne păstrăm mulțumirea noastră. Walter Scott

- Trebuie să numărăm ore, nu clipe, dar mai nu, și ore mai ales în pustiu

- Judecata și puterea memorie. Schopenhauer

- Eroul pisicului de a fi inoportun. Un om delicat știe dacă convine sau displăcerile, știe să dispară la timp. La Bruyère

- Poporele pozitive își scriu din cărți istorici. Lichner

- Nu te lepăda a face bine celui ți-l poate ajuta mîna ta. Solomon

- Adevărul nu face altă bine în lume, pe cît rău fac aparențele rele *

- Spre a găsi adevărul trebuie a întoarce spatele mulțimii. Fontenelle

- Cine n-are nimic și-i mulțumit are de toate Boileau

- Omul care a trăit mult nu este acela ce a trăit mulți ani, ci acela care a simțit mult viața. J. J. Rousseau

- Natura a pus calmul în excesul nenorocirei, ca un culcuș moale în fundul unei prăpăstii, spre a îndulci senzația căderii nenorocirei. Lamartine

- Nemărginirea gîndirei înțelege un mare învățător; mai ales acestui învățător îi prea scump plătite și adesea cîștigul trag din ele nu valorează prețul, cît au costat! 75

- Amorul trăiește numai din încredere. J. J. Rousseau Balzac

- Amorul iartă totul

- Este totdeauna o altă inimă care nu place o-o simțim pe-a noastră. Nivelle Saurin

- Cerul, infernul sînt în inima omului. Marmontel

- Inima omului nu-i niciodată așa de neîndemînatică ca spiritul său Lamartine

- Inima omului este totdeauna tânără și poate totdeauna spera — V. Hugo
- Ceeace ne împiedică de obicei să prețuim prietenii noștri, fundul inimii noastre
- nu-i necunoscut nouă înșine, iar aceeace noi o avem în noi înșine — la Rochefoucauld
- Nici iubirea, nici prietenia, nu rezistă să primească decât aceeace este pe
- măsura lor. — Alf. de Musset
- Simplu de părere că un fiat care stă bine în general, va putea să se folosească în
- bine de cetățeni decât altul ai cărui cetățeni vor sta toți liniștiți, dar cărora
- le merge rău în general. — Tucidide
- Ceea ce deosebește inima schimbătoare a poporului față de dânsele o știm
- cu toții și nu-i vom ascunde. — Shakespeare
- Dacă nenorocirile omenirii și ale țărilor ar fi cercetate cu adevărată nepăr-
- tinire, ar fi pe jumătate vindecate. — Pitt
- Când un guvern nu poate guverna, încetează de a mai fi legitim și când are
- putere, are și dreptul de a dispune. — Montesq.
- Când este pe drum apa face mare, nu trebuie să te împiedici de lucruri
- mărunte — Hebbel
- În Grecia antică, întocmai ca și în Olanda, arta superioară s-a dezvoltat din
- trăsăturile poporului, din arta poporului. Dar numai acolo unde viața poporului e
- de plin țărănească, se poate dezvolta o artă poporană. — Rembrandt și Eitzricher
- Libertatea adevărată a unui popor constă, nu în adoptarea cu de-amănuntul de legi,
- forme, instituții, etichete, haine străine. Ea constă în dezvoltarea organică a
- puterilor, a trebuințelor facultăților sale. Nu există o civilizație umană
- generală, accesibilă tuturor oamenilor în același grad și în același
- chip, ci fiecare popor își are civilizația sa proprie, dar în ea intră și multe de
- elemente comune și altor popoare. — H. Eminescu
- Religia e totdeauna cea mai bună garanție și păstrarea moravurilor. — Montesquieu
- Luxul acestei femei sărace nu mă surprinde: ea își datorește ușurința
- zilei de a-și îmbrăca trupul. — Ventura Ruiz Aguilera
- Principii pe care cel din urmă hoț nu-ar îndrăzni să le spună tovarășului său,
- pe care el însuși nu-ar îndrăzni să le mărturisească până a nu le întrăca,
- în sofisme măgulitoare, sînt luate, fără nici o cercetare, ca fiind axiome
- fundamentale ale științei politice. — Macaulay
- Romanul tinerimii este astăzi citirea, de preferință să rabde cu înșiră-
- tuirea, stăruitoare sărăcia. — Horaliu
- Este peroie evidentă că omul să trăiască pe el, ca să poată trăi și pe altul. Dar
- omul nu poate atinge deplinătatea ființei lui, nu trăiește complect, decât
- atunci când ia ca scop al vieții sale o parte din scopul vieții altora. — Gaslan
- Fie ce curajos ar fi, ți apără norocul. — Terențiu
- Dorința de a place te face de obicei să placi; cel care nu caută să placă,
- nu place. — Chesterfield
- Omul nu se iubește cu înțelepciune și cu ardoare. — John Lubock
- Căldura sângelui nostru ne-a silit să facem, când am fost tineri, lucruri de
- care ne căim, la bătrânețe, oasele noastre îndurerate. — La Bruyère
- Viața e o îmbinare de plăceri și dureri și în cele mai multe cazuri, numă-
- rul durerilor covârșește cu mult pe cel al plăcerilor. — N. Zaharia
- Orice precauțiune ar luă cineva, o întâmplare nu rămâne niciodată exclusă
- Trebuie să te aștepți de ea mai curând sau mai târziu. — Alf. de Musset
- Dragostea nu e adevărată și puternică decât când se unește cu temeri pu-
- ternice și curate. — Jean. Marestan
- Prietenii răi e rău de orice rău. — Ovidiu
- Cât vreme ești susceptibil de o bucurie, te poți aștepta la ea ca la
- mare durere. — Veronica Micle
- Faptul e totul, gloria nimic — Goethe
- Critica e ușoară, arta e grea. — Destouches
- La întrebarea ce-i de făcut și ce fiecare trebuie să-și răspundă: 1) Am mă minți
- pe mine însumi, oricât de întemeiată ar fi viața mea de dinaintea celor ade-
- văruri pe care mi-i arată rațiunea. 2) Să nu mă încred în superioritatea
- mea. 3) Să mă supun legii eterne și necesității a tuturor, să nu rog pe
- nici un zeu de mântuire și să lupt contra naturii, nu contra oamenilor,
- pt a asigura viața mea și a celorlalți — Lev Tolstoi
- Bogățiile sînt piedicile virtuții — Bacon
- Educația morală a omului nu trebuie să încapă cu schimbările de moravu-
- rile, ci nu schimbarea modului de cugetare și cu formarea caracterului. — Kant
- Întâia educație, dată de o mamă iubitoare și virtuoasă, are totdeauna înrâurire
- asupra viitorului nostru ca și calitățile naturale care moștenim. — Napoleon III
- Sfânta muncă de la țară, ți-aduce rodire
- În legi omul cu pământul înfrățește — V. Alexandri
- Efectele mânie, se aseamănă cu căderea unei case care, căzând peste cineva
- se sfarmă ea însăși. — Seneca
- Spiritul de partid este nebunia celor mulți în folosul câtorva puțini — Pope
- Decepția veșnic renăscând la pragul oricărui om — Mme de Staël

Cecace este împede și lămurit în mintea omului, el poate să și exprime cu claritate și precizitate. Al. Odobescu

- Este o viață moartă și o moarte vie El. Rădulescu
- Dragostea de dreptate nu-i la cea m. mare parte din oameni decât frama de a referi nedreptățea. la Rochefoucauld
- Un popor nu îmbătrînește, nici nu se înțelepțește; un popor rămîne totdeauna copilăros. Goethe
- Pt un orator ce vinte, nu i rară ascultească m. grozavă decât mila lea și dispreținitoare, cu care-l privesc lopații din dosarile lor splendoare. *
- Nu mă tem de moarte ci de veșnicia ei Al. Vlăhuță
- Nici un viciu nu-i așa de întărîtat că să nu-și împodobească fruntea cu-n semn al virtuții Shakespeare
- Legile moralei sînt și ale artei Schumann
- Violența este un semn de slăbiciune, căci mintea omenească veritabilă stă în raport cu capacitatea de a prinde în mod dezinteresat în adevăr. M. Eminescu
- Ființa urmărit toată viața ta de capete timorelor copile pe care le-ai vărsat la dispreț zece ani. Ernest Renan
- Lumea are parfumul unor violete uscate. H. Heine
- Există un popor universal: nemulțumiții *
- Mintile mari și generoase, nu fiecare ființe de un patriotism cald și înălțător se poate asemăna cu un templu, unde pt eternitate pentru să ardem candela recunoștinței. De entuziasmul acesta, depinde de mulțumi, fericirea și gloria unui popor. Traian Demetrescu
- Răutatea întunecă spiritul, întocmai ca norii lumina * Ion-o privire oamenii sînt ca niște copii; dacă-i răsfeți se obrăznicesc. V. Conta
- O carte bună înlocuiește o prietenie, o prietenie nu poate înlocui o carte bună *
- Pacea eternă nu i posibilă decât în mormînt. Schopenhauer
- La cine iubește nu îmbătrînește nici un cută al sufletului, care să nu fie în puterea amorului.
- A educa este m. greu decât a studia; de aceea sînt puțini educatori în multimea de învățați. Duiliu Zamfirescu
- Nu te preocupa de opiniile ce se formează în jurul tău, îndreaptă-ți gîndul către scopul pt care ai fost creat. * V. Conta
- Inimile cele m. bune sînt uneori cele m. crude. Marcus Aurelius
- Inima îți are memoria ei. Femeia nu e în stare să-și amintească o întîmplare m. mare, ți va aduce aminte însă toată viața de bucurii ce sînt în legătură cu sentimentele ei. H. de Balzac
- Calea adevărului este încă nesfîntă, prejudecată și mîncinună. Dubois Berna
- Pe panta viciului pășește cu usurință și-n mod neobservat; pt a atinge înălțimile perfecțiunei, ură sînt să întîmpini multe și mari dificultăți. Feuchtersleben
- Nepăsarea nu încoronează nimic pt cel lipsit de virtute Molière
- Democrația este cel m. puternic ajutător al organizațiunii militare. Organizațiunea militară este întemeiată pe disciplină, democrația este apărarea disciplinei. Renan
- Ce dulce și frumoasă, când pt țară mori. Horațiu
- Care guvern e m. bun? Acela care ne învață cum să ne guvernăm singuri
- Prin educația femeilor începută educația Goethe
- Este greu de a gîndi cu noblețe, când omenii nu gîndesc decât la pînza cea de toate zilele. Say
- Un dans nu este decât o grupă de norci, dar militarul îl apără cu viața sa pt că drapelul fîlfîie pe sînt. Rousseau
- Să știm prin dulcea cărți pe om supune, să acceptăm în pace al soartei ajutor. Goethe
- O influență cu adevărat educatoare asupra poporului nu o poate exercita decât o artă cu adevărat națională. * Gr. Alexandrescu
- Este o mare deosebire dacă o mamă ajută pe copilul ei lipsind sau îl ajută altcumva. Tot așa e o mare deosebire dacă un popor își plămădește modelurile de artă din viața sa, sau din străinătate, forța impulsului decide acolo ca și aici. Rembrandt als Erzieher
- Noi reducem tot la praful ars în noi, mîne-n lumină M. Eminescu
- O epocală de filozofie face pe mulți oameni atei, o filozofie m. adîncă îi aduce înapoi la religiune. Bacon
- Să învățăm a nu fi lacomi decât de adîncă glorie de cît vîntem capabili
- Omul virtuos se gîndește la dînsul cel din urmă Montaigne ? Schiller
- Legile se mănîncă, nu se fac Rembrandt als Erzieher
- Fără învățătură carte au murit și au pierit și ei în clasa de școlărie
- Istoria omenirii este o luptă veșnică de idei și interese; pentru moment învingă totdeauna cele din urmă, dar durata n-au decât ideile. Cantemir Castellan

Scanned with OKEN Scanner

- Pe fiecare fără deosebire, îl adeamenește cîteodată apropiat, dar numai spiritele mari pot fi mîncate de lumea depărtată. Schiller
- Cînd nu poți puternic, fabrică-ți un medicu. En Anglais
- Omul cel mai mîlos este omul cel mai bun. LESSING
- Să ne înșelăm o respectă și valoroșia în convingeri a adversarilor. Biomark
- Natura este o rămîne cea mai mare aristocrată care pedepsește fără îndurare orice greșeală comisă în contra curatoniei simțului de frasă. *
- Nu-ți cultura limistea cu reproșuri inutile, ci profeții din trecut, de pot fi reparate. În schimb ține folosește de experiența lor ca învățătură pt viitor. L. Conta
825 După copilăria ființei vine copilăria inimii. H. de Balzac
- Fericirea la care năzuim să ne-o găsirim în noi înșine Schopenhauer
- După mare speranță vin temeri mari B. de St. Pierre
- Superfețele mari nu stau mult pe fiume aceeași. Cum s-ar putea uni sentimentele înalte cu o societate mecanică, ironică și superficială
- Nu-i deajuns ca omul să viseze pt a-l realiza; mai e nevoie încă Balzac
Lupte cu deprinderile rele și să-ți formezi alte deprinderi. G. Anlan
- Tinerii au inima plină de nădejdi fericite; dar în unire cu cei bătrîni care pot vedea și înalte și îndărăt, munca lor prepară opere minunate tuturora Iliada
- Caracterele oamenilor sînt ca vinurile închise; îți găsești totdeauna în fața unei etichete și în general e bine să nu bei bețișia pînă la fund, fiindcă, chiar cînd vinul corespunde etichetei, tot dai de drojdie
- Oamenii învățați se înșeală mai des cu judecata lor asupra oamenilor. Ocupați cu memurirea, nu-și dau osteneala de a cerceta interiorul omului. Dupin Pompierul M. Eminescu
- Răbdarea este curajul virtuții
- A fi în dar de Dumnezeu, e a crede în el B. de St. Pierre Pascal
- Vanitatea este un călător, înțărcat, ce bate la poarta sufletului omenesc. Ici slabi dornici de glorie, în fine, individii care speră să se ridice în societate fără de muncă, vor primi cu multă dragoste și dau pe acest străluciț oaspete. Însă oamenii de știință, filozofii și vizitorii timpului care urmăresc un ideal în viață, nu se vor osteni să deschidă măcar o poartă acestui drumeț, temîndu-se să nu li se turbure liniștea lor sufletească. Vasile Conta Lamartine
- Acel ce fie să înduioșie, știe tot.
- O nemurire nu vine niciodată ninsură *
- Nu prin gurmînte se mîngîie sufletele înduioșate *
- Numai femeia generoasă adevărată credință în iubire H. Heine
- Legea este prietenul celui slab Schiller
- Iubirea e făuritorul bănuielilor. Silvio Pellico
- Muritorii sînt egali; deosebirea dintre dînșii n-o face decît mormîntul Voltaire
doar virtutea
- Certurile îndrăgostiților reînnoiesc iubirea. Terențiu
- Să iubești și să fii cuminte altă unii tău și este cu putință? 2 Syrius
- Uneori adevărul poate să nu fie verosimil? Bolliau
- Ardealul e cea mai frumoasă parte a Daciei ferigate (Baia Jelii), dragă lară a Cesarilor. N. Bălcescu
- Un amor care se fîrșește cu amiciție n-a fost amor adevărat M. Eminescu
- Proba unei afecțiuni curate este o lacrimă. Byron
850 Norocul este un bun simț într-o mare arruță Tacit
Sînt neburi care spun că fericirea stă în înțelepciune și sînt înțelepți care spun că fericirea stă în nebunie. Traian Demetrescu
- Nu este urît în împăcată decît invidia Schopenhauer
- Viclean deciziunile disperate. Chiar în tifos este în întunecate, dacă avem curaj de a trăi până a doua zi, totul va trece Cowper
- Dacă curajul este nimicit, totul este nimicit Goethe
- Cuptată, răbdarea, gîndirea și nu pierderea niciodată speranța. Nu există nimic prea la înălțime. Numai atunci cînd sîntem disperați sîntem învinși. John Lubbock
- Răbdarea omoară amorul. *
- Gloria postumă durabilă nu se cuvine aceluia care nu e mare de-cît spera să Treitschke
- Domnerat înseamnă cinevă care vrea să se înalțe poporul pe umerii săi, nu cinevă care vrea să se înalțe el pe umerii poporului N. Iorga
- Nu poți face bine să o fiume întreagă dar poți fi bun cu toată lumea
- Inteligența fără moralitate este o inteligență vulpească, care Rollin nu caută să vadă în lucru și în raporturile dintre ele decît ce-i satisface vace poftă. Carlyle
- Fii stăpîn pe pasiunile tale, ca să nu devie ele stăpîne pe ființa ta Epictet

- Adevăratul progres al omenirii nu constă în mărimi ci-n puterea creatoare a simțului de adevăr și de dreptate *
- Totul se schimbă dar nimic nu piere. Periclu
- Munca necurmată învinge totul. Virgil
- Când invidia nu poate tăgădui o faptă strămoșească, ea îi dă silința de a găsi motive care să arate, că el le a săvârșit faptă cea strămoșească datorită câtorva materiale. Hamzoni
- Când cineva scrie o carte altă dată să știe ziua ce îi trebuie pus la începutul ei. Pascal
- Lăsați pe neștiutori să se certe care-i constituția cea mai bună; acolo unde se guvernează mai bine, e constituția cea mai bună. Pope
- Cei care n-au simțul întunericului, nu vor căuta niciodată lumina. Buckle
- Sînt 2 lucruri de căpetenie în viață: metoda și aduncul. Dacă cineva nu are decît pe cel dintîi din aceste călități e un armăsar, un animal cu unghie; dacă nu are decît pe cea de-a doua e un încurcă lume
- Un învățat este acela care știe să deosebească ceeace nu știe și care nu voiește niciodată decît despre ceeace știe. Claude Bernard
- Adîncul adevărată se săvîrșește în clipele de tăcere. Emerson
- Dacă întîlnești un urîcios, uită-te mai întîi la pozițiunea soarelui și vezi dacă urîcioșul tău nu-i cumva umbra unui pilc *
- Ecvă mincător în unirea a 2 inimi, pt a îndura împreună restriștile vieții Balzac
- Ceeace se face din dragoste se face dincolo de bine și rău. Nietzsche
875 Fericirea tuturor, iată cheiașul propriului nostru bine. Louis-Filips
- Cerul zice tale să fie corectă, fii și tu la fel, pt a nu-i procura nici o sarcină. Alex. Dumas-fiul
- Îndrăzneala zăbovitorilor și bunătatea lor succese valorifică medicina și pe medici: unii laudă să moară și alții omoară La Bruyère
- Dacă în hotarul lumii al istoriei este vreun lucru mai limpede decît altele, apoi este acela că atunci când oficialitatea se apucă să ocrotească lucrări intelectuale, aproape totdeauna ea ocrotește operele rele și va răsplăti pe ravanți răi. Buckle
- Anul se mănîncă ele oamenii de mare inteligențe Plutarch
- Dacă prietenul îmi arată ce pot, dușmanul mă învață ce să fac. Schiller
- Spune-mi cine te admiră și-ți voi spune cine ești. Saint-Beuve
- Femeia cea mai slăbănoagă e ca care face mai mulți copii Napoleon I
- Cu cît trebuințele tale sînt mai mici cu atît ești mai liber. Confucius
- Bolile cau mestere din micile abateri ce le facem zilnic contra sănătății noastre. După ce aceste mici păcate s-au îngrămădit, bunăoară dezordată, pumnându-ne viața în primejdie. Hipocrat
- Când omul se înoară, el se completează, el se înțelege. El nu trebuie să caute în soție nu numai o amantă, o prietenă la petrecere, ci o tovarășă, o ajutoare în toate împrejurările. Emile Augier
- Nu crede pe omul care se jură înăi și spune pe urmă *
- Pt cădere în nu îmbrățișează forma altuia; o schimbă. *
- Averile cele mai mari sînt cele cu cari s-au început mai multe datorii *
- Civilizațiile omenești nu-s înveliuri lucitoare pt barbaria dinăuntru *
- Din vechia, de ieri păstrează numai pt discipolii care suferă *
- Școala trebuie să-nceapă numai a da ființă fiecărui mijloacele ființării; cu restul, timpul. *
- Unii înțeleg prietenia ca o necesitate socială, alții ca un articol de luxă *
- Dacă să trăiască o națiune poate în furie, din afară. Napoleon I
- Nimic nu-i mai plăcut decît virtutea Cicerone
- Mijlocul cel mai bun ca să scapi de un dușman: fă-l cel un prieten Henric IV
- Spiritul este cu voință, dar carnea este slabă. Isus
- Sublimul trăsnește, frumosul încîntă, numai patetul nu dă greș în orice. Lamartine
- Omul prefăcut nu desparte în alte dragoste virtuții, chiar dacă o poartă totdeauna pe gură și pe obraz. J. J. Rousseau
- Dacă vorba unui om este arsă, încurcată, fără putere, nehotărîtă, tot așa îi este spiritul - căci el pînde numai prin vorbă Herder
- Unul din cele mai primejdioase dezastre ale oamenilor politici este acela de a promite ceeace ei știu bine că nu se poate *
- Omul politic care își respectă adversarul să în vorbe, iar nu-l respectă în fapte *
- Precauția politică din cele mai primejdioase este aceea de a încredința brațelor străine direcțiunea afacerilor publice. Napoleon remarcase deja că mari oratori apți să întreprindă și administreze bine incapabili să conducă cele mai neînsemnate afaceri *
- Mîncarea este pt sclavi; adevărul pt cei liberi Montaigne.

- Poporanele nu m. propreceară când viața le este prea usoară. Poma nu ? în. înălțată decât în perioada luptelor sale. Viața păcii îi a prosperității materiale încarnă începutul declinului său. *
- Poporanele a cărui moștenitate nu va fi definită fixată de câțiva, vor vedea că luptele militare le urmează celle sociale, economice și în cele altele. Gustave Le Bon
- Publicul trebuie tratat ca femeile, nu trebuie să i se spună decât cease poate curi. Goethe
- Modestia este podoaba meritului; ea îi dă putere și relief. La Bruyère
- Nu trebuie să vorbești de cei morți; e aproape întotdeauna impusibil când îi vorbești de bine; e periculos să-i vorbești de rău ei fiind în viață și e ușurință să-i faci după moarte. La Bruyère
- Poporul iartă pe cei ce-l amuză, dar nu iartă niciodată pe cei ce-l plictisesc. Montalbert
- La femei totul e inimă, chiar și capul. Jean Paul
- E greu să distingi voința adevăratului din strigătele interesate a celor-lalți. Schiller
- Au țesut povestea se întâmplă ca și cu capetele șerpilor: coada îi mână înainte. Pulcney
- Teoria de nuanțe, fără maxime de nuanțe caracterizează natura rele. Weber
- Nimic nu descarcă mai mult decât o lacrimă negândită. N. Iorga
- Mi curând ai putea opri cu praful în cursul său decât cu o lacrimă unei inimi fidele și mângâioase. Byron
- Precum soarele este lumina corpului, așa credința este lumina nu-melui. Jon Curé de Ars
- Prima educație e cea mai importantă și ea aparține incontestabil mamelor. J.J. Rousseau
- Onoarea e ca junețea; odată pierdută nu se mai întoarce. Cantu
- Un om inteligent se poate lipsi de servarea celestiali - dar celestiali mult bine le pricinuiește natura ei inteligență. Mirza Safi
- Modestia e podoaba meritului. La Bruyère
- Nu cel ce posedă puțin, ci cel ce dorește cât mult e sărac. Seneca
- Când cauți să fii spirit, nimerești să spui prostii. Montesquieu
- Ciuma patriei este acea lingușire pe dinafară și înțeleptă case omoară și mănâncă în case cafenele, teatre și mese de joc; care nu aduce de-cât din plictiseală și dezmierdare sau dispreț cuiesc după moarte
- Deși păcatele nu se răsplătesc decât în lumea cea- Cesare Cantu -lată, prostiile se răsplătesc în lumea aceasta. Schopenhauer
- Prudența constă într-o minte luminată, într-o stăpânire de sine 925 exprimare în artă de a te conduce după reflecțiuni juste Descartes
- Istoria este oglinda altor vicii și hoverile altor popoare Michelet
- Mă rușinez în fața naturii și nicidată n-aș pretinde să i prezint ceva. Unica mea ambițiune este să-i fiu credincios ca un scrib Rodin
- Prețul nu prețuiește dar în-au fost prețuiți; m. Liberu fiindu-au fost prețuiți, dar nu prețuiți. Singur Iisus Christos a fost prețuit și a prețuit. Pascal
- M. Terpe împletește o cunună, deci pășești capul pe care vrei să pui. Goethe
- Filozofii să fie regi, regii filozofi. Platon
- Privește pe aproapele tău ca pe un egal și obișnuește-te de a-l iubi ca pe tine însuți. Nu ajungerea scopurilor tale egoiste. Kant
- Sodale fără cap e un corp fără nuțet. Cicerone
- O voință mare poate un curaj mare. Du Tremblay
- Necredința este rușinea curajului. Hache
- Să nu trunfem ubilitatea păcatului. Lucru să nu ne oprească nu-mai străduința lui. Seneca
- A greși e lucru omenesc, a stărui în greșeală e diavolesc. Seneca
- Înțelepciune duce iubirea înțelepciune superioară Iulia Micheda
- Toate plângerile noastre sunt ale unui tâmpit. Traian Demetrescu
- Dușmanul cel mai neîmpăcat și prietenul cel mai nimicitor este pro-prie noastră memorie. Veronica Micle
- Poporul nu mult sunte decât putere. De Toqueville
- Dacă ai prevăzut că ființa minte, fă-te că-l crezi; atunci devine îndărătnic, minte și mai tare și te dezmardă. Dacă, dimpotrivă, vezi că-l scapă o parte a adevărului pe care vrea să-l ascundă, fă-te că nu-l crezi pt a-l necăji cu indiferență și a-i scoate și rămășițele din fundul inimii. Schopenhauer
- Iubirea și dușmănia sunt rușinea imprevăzută Duiliu Zamfirescu

Ce foloseşte a cheltui mult timp cu studiile. Ele perfecţionează natura şi sînt perfecţionate de experienţă. Oamenii de merit disprefuiesc studiile, ca simple ce admiră, înţeleptul se serveşte de ele. Bacon

- Bine a zis cel ce a numit moartea ca o dumnezeu care un nume,
- Ba c-ai zis prost că titlul nopţii e-ai mincit să-l scoţi în lume
- Din al creierului Thucium ca pe un diamant ideea. *
- Ura e făcut omul ca să critice întotdeauna pe semenul său. Intr-un singur cap el judecă şi vede lumea, atunci când priveşte prin prisma propriei sale personalităţi. Al. Vlahuţă
- Un memoriu se naşte din pericolul altora. V. Conta
- Prezentul fiinţează datorită trecutului. Odiseea
- Omul nopţii apucă pe cărărăţii rău. Sofocle
- Omiţând şi zoologia a fi a naturii. Ciceron
- Imaginaţia pierde ca şi prejudecăţile moartea, ne fiu în loc evenimentul viitor. Goethe
- Te-nţelegi puţinel la dragoste dintîi. Romain Étienne
- Trebuie să ştii înainte de a fi fericit, de teamă să nu mori fără a fi fost. La Bruyère
- Barbarie nu aştepta veşnic. Corneille
- Nu plînge pe om la moartea lui ci mai curînd când se naşte. Montesquieu
- Toţi cei care dorm pe eternul fotoliu au de obicei o inimă de piatră. Stratton
- Multe din superstiţiile din omenire se compun din oameni care nici odată nu vin chemaţi la banchetul vieţii sociale, dar întotdeauna vin chemaţi să-şi vărsa lacrimile pe mormintele privilegiilor celestiale fumătoare. Elisée Reclus
- Să ne deprindem a nu asculta numai pe acei care vin de părerea noastră, care ne asigură un succes uşor, care ne linguşesc, care ne laudă prejudecăţile şi păcatele noastre. Să ne deprindem a auzi adevărul, chiar când nu ne convine, când nu ne e plăcut, când ne judecă şi ne condamnă. Gabriel Seailles
- E o zi de sărbătoare pe lumea, ziua, în care a fost în stare să înţeleagă omenirea întreagă, când a putut înţelepţi prin minunile naturii. de ori unde venea. Epictet
- Între toate femeile rele există o legătură care-ne precum unei religiuni. de urăsc, dar se apără reciproc. Diderot
- Gura de om, gura de cîine, cere pîine. H. Deşeliţeanu
- Consideră fericiţi numai pe aceia care n-a fiinţat viaţa plăcut. Eschile
- Natura îi trebuie din timp în timp străinie şi duşi de puterii de viaţă ca să împrospăteze activitatea omului şi să nu-l facă să-şi piardă viaţa în zădar. Kant
- Nici un om nu-i în stare să simtă valoarea unei femei ca să nu-o respecte. Goethe
- O, frumuseţe femeiască! Multe sînt de laudat în tine, dar cîteva e un farmec ca în apropierea ta chiar să îndulcească inimi ale păcătoşilor tot mai blînd şi să simţi cuprinse de un sentiment de întemeiată durere care te aduce înainte zilele de mult pierdute ale nevinovăţiei lor. Lenau
- Şi deşi oamenii trebuie să învăţ. Ovidiu
- Spiritele reformatoare nu vin în lume cu surle şi fanfare; ele poartă adesea cruce pe umeri şi mustrare în ochi şi în cuvinte; rădăcina şi originea lor-nică fie ştiută bine, iar capitalul lor este mediocrităţi şi neluminate de străfulgerarea lumei. Kuno Fischer
- Cînd apare un adevărat geniu în lume, se aseamănă după faptul că toţi proştii fac o ligă împotriva sa. Swift
- Nu am nevoie de un prieten care se schimbă odată cu mine şi răspunde în cuvintele mele din cap, căci acestea le face umbra cu mult mai bine. Plutarch.
- O minciună e ca un cocoloş de zăpadă; cu cît e plimbă mai departe cu atît se face mai mare. Luther
- Nimeni nu s-a născut fără vicii şi numai acela este fericit, care are mai puţine. Horaţiu
- Orice om poate greşi; dar numai nebunul persistă în greşeală. Ciceron
- Bătrîna naturii spune; în femeie puteţi vedea ce-am făcut mai bine; cu mîna de aceasta am făcut pe Eva şi cu mîna de mătase pe femeie. Robert Burns
- Necazurile unii, te fac iubitor; ale mari, orgolios şi zgîrcit. André Chénier
- Durere, tu faci pe om, om întreg! Lamartine
- Puţini sînt oameni care judecă; toţi vor să hotărască. Frederic II
- Munca este primul mîntuitor a mîinilor naturii. Mirabeau
- Precum comuna rugina fierul, aşa îl consumă pe invidios patima lor. Plutarch
- Poporul de jos, ca inteligenţă şi ca inimă, e superior păturii de parveniţi. Payot
- Sentimentele guvernează ideile şi faptele. *
- Mulţi răsfăţaţi toate sentimentele; şi, ca după o furtună, asfinţitul liniştit-
- Natura a dăruit-o bun, mai înţelept, mai nobil. H. de Balzac

Scanned with OKEN Scanner

- Fericirea unei societăți depinde de armonia celor 3 elemente ce o compun: timerii, care dau stimulentul entuziasmului, bărbații, pe cei ai progresului, bătrânii, rutinele ființei ale experienței. Un om de stat trebuie să echilibreze aceste forțe în așa mod, încât să acumuleze în aceeași să o egalitate perfectă a acestor puteri, din deducerea cărora se formează m. fabrică caracterele. *
- Mediocritățile văd că tăcinii care scot fum mult, fără să încălzească și fără să lumineze. *
- Cel ce caută satisfacție prin răsbunare își goletește sufletul de orice demnitate, arătându-și ființa. V. Conta
- Modestia este bine ființei. Plaut
- Cine a început treaba, a făcut-o pe jumătate. *
- Descurajarea e cea mai primejdioasă boală a caracterului. *
- Nu dați niciodată adevărul, ci aibi bărbăție de a-l cuprinde, oricât de aspru ți-ar părea. Horațiu
- În medicină e o lege: acolo unde nu intră soarele, intră medicul. De aceea se recomandă ferestrele deschise, băi de soare, căci în aer liber, dar și în sală să intre aerul, să intre lumină. Poporul să fie luminat în toate chestiunile de ce privesc. Nu la întuneric să se ia hotărâri ce dispun de soarta lui. Poporul să fie luminat, să știe ce se face cu banul public, știință dinaintea ființei. Școala școalei, a luminei, să fie școala zilei de mâine. Dr. Delille
- Femeile sînt în stare să facă dintr-un prost un om cuminte - și dintr-un om cuminte - un ticălos *
- Spune-mi cu cine te aduni și-ți voi spune cît ești *
- Un bărbat ca bătrânețe când îți aduce aminte de trecut, nu regretă numai ce a făcut, dar și ceace n-a făcut Straten
- Sînteam toți niște mari proprietari, fără să știm. Ceace ne deosebește nu-i pământul ci facultatea de a ne bucura de el. Drumurile, poleiul bărmul aparțin, toate acestea nu sînt ale noastre ?. Țeranul aparține oricui are ochi să-l vadă Lubbock
- Un tiran nu poate să fie o ființă de lucate. La cît trădează un pudin dar conținut, ce altfel e un nun. Lessing
- Sufletul are ființă după cum pământul are grîu. Ființele îl rustem. V. Hugo
- Precum omul poate să-și facă ființele doctorii din unele otrăvuri puternice, tot așa poate să-și facă ființe din unele otrăvuri chiar din gurele din fatalitate și dezastru. Baudelaire
- Fiecare lectură trebuie să fie urmată de meditare; e ființă mijlocul ca să găsim în cărți ceeace altu n-au băgat de seamă, Montesquieu
- Ființa nu-i acel ce moare pe rug ci acela ce-l aprinde Shakespeare
- Viața nu-i un dar ci un împrumut Proudhon
- Cea mai frumoasă podoabă a femeii este pudoarea. Jean Chrisostom
- Prefațările minciunale, tiraje cu rime prefacerile materiale, Gustave Le Bon
- **Femeia înțelegătă e mai mult decît femeia frumoasă.** Voltaire
- Din toate ființele încrâncenate pământului, șarpele vărsat de mărtii este acela care dă cel mai rău veșeriu. Balzac Aubert
- Cu cît judecata-i mai ascuțită, cu atît trăința mâlo e mai mare. Charron
- Cine face rău rar în dormite este bogat în multe mijloace
- Nu există ființă limitată nimănui. Semnificația fiecăreia e ființă genul său. Baudelaire Baudelaire
- Sculptura pe trecut să fie o arhitectură vie și în mișcare. Rodin
- A fi bun față de oameni e un mijloc precis pt a ajunge, Joseph de Maistre
- Și omul cel mai bun se înfurie uneori și amorezii nu se pot bucura întruna - și bun dafinii ei mai frumoși au spini - dar e rău când spinii n-au trandafiri. *
- Jocurile mici vindecă de gînduri, jocurile mari dau gînduri și vindecă, jocurile bătrâne gîndurile de par rămîne un vis. Smile
- Omul este ființă pt om. Plaut
- Oricare stat bine ornduit are mai multă nevoie de meșteri manuali, decît de meșteri de vorbe. Richelieu
- Sănătatea este temelia oricărei culturi și libertăți Virchow
- Mulți oameni sînt orbi; ei nu văd nici răul ce-l fac altora, nici binele ce li se face lor. *
- A greși e ceva omenesc. Dar oamenii greșesc atît de mult, încît sînt adevărați supraoameni. *
- Cu cine poți dormi grîne, numai un singur lucru nu poți dormi. Că un om de geniu, de talent, prețuește mai mult decît mii de mii de cărți. *
- Azi sînt mulți indivizi care voiajează cu simplonul clasa I, deși creul lor îi în vagoanele pt vite. Straten
- Cînd vezi urîți om cu adevăr, nu-i vine să crezi; spune-i o minciună, te crede numai decît. La Fontaine
- Religiunea e făcută pt a scoate răutatea din om, iar noi să sperăm rău-
Tatea Montesquieu

Scanned with OKEN Scanner

- Forțele materiale sînt de temut; cele psihologice de nimicit *
- Învingi unei credințe vii nu se poate triumfa prin arme, ci numai prin opunerea unei alteia mai puternice. Gustave Le Bon
- Un popor care are încredere în victoria sa nu cere pace nici de foame, nici de mizerie. Rezistența cu morală se pătrunde exact în ziua în care se va îndoi de succesul său *
- Între reacție și reacție, individul are să vină o judecată; în mulțime nu se mai face acest lucru. *
- A schimba ideile unui popor, înseamnă a-i schimba conducătorii, viața și deci istoria lui. *
- Optimismul face pe om fericit, pesimismul mai prevăzător. *
- Ignoranța psihologiei poporelor a fost totdeauna un izvor de deGustave Le Bon
25 structuare pentru popoare.
- Cînd vicontele Romain Jonțama psihologică ce trece pe dinaintea ochilor noștri e un om al cărui semn distinctiv ~~dinaintea ochilor noștri~~ e adevărul. Rău sau bun, Românul e adevărat. Inteligent fără viclenie, rău - dacă e rău - fără falsificație; bun, fără ipocrizie, cu un cuvînt, mi se pare că atît calitățile cît și defectele Românului sînt în relief, neîncrucișate; el se dă așa cum e. Nu are ~~nu~~ o cocoașă intelectuală sau fizică ce caută a o ascunde, nu are apucăturile omului slab; îi lipsește acea ipocrizie, care precumpănește în fenomenele vieții noastre publice sub forma bunului simț, a înțelepciunii și a experienței. Toate figurile acele falsificate și rele, vicioase fără inteligență, toate acele ființe oneste și dejucătoare în exprese, cobe hipocrit, nu încap în cadrul noțiunii „Român". H. Emineseu
- Cînd citești pe Shakespeare, crezi că ființele dinaintea cărților ies din ele și dreptul ale vieții, în care suflă vîntul celei mai furtunoase vieți și le răsfoiește cu putere în dreapta și-n stînga. Goethe
- Trecutul e o lampă aprinsă pe pragul viitorului, pentru a lumina o parte din întunericul în care acest viitor e învăluit Lamennais
- Amiția e un cal năzdrăvan care nu ne lasă pînă cînă nu-și frînge gîtul călărețul. Amyot
- Adevărații oameni ai progresului sînt acei care pornesc dela un respect al trecutului. Tot ce facem, tot ce întemeiem, este rezultatul unei munci seculare. Renan
- Munca este izvorul gloriei și fericirii. Eurepide
- Un bine aruncă la întîmplare o piatră, decît un cuvînt Epictet
- Omul nu poate să scape nici de gînduri, nici de cunoștință
- Un remorcher este un lucru sfînt. Seneca
- Există 2 feluri pentru a nu cînta prin lume; ori repede ce-mi cînt altul, ori ca să fii aparte, contra tuturor ce lumea face. Paul Gilmon
- Un om cumsecade nu face binele în vederea afirmării bunătății inimii; ceeace face, el face din instinct, de bine, de frumos, de sănătate, de ~~sănătate~~ sănătate-i răsplată. Sainte-Beuve
- O colecție de cărți e o adevărată universitate Epictet
- Discreția în vorbire e superioară elocinții Carlyle
- În ziua de putere trebuie să ne folosim de prevedere Bacon
- Moderația este fizica experienței Lemaître
- Orice lupță întărește A. Chenevau
- Ca să trăiești, n-o lua prea repede Primez
- Cu cît ești mai bun cu atît vezi viața mai rea St. Donat
- Memoria scade cînd n-o întrebuințezi Ed. Thiaudière.
- Ironia e o scurtă nebunie Cicerone
- Viitorul nu privește nimeni Horațiu
- Nervoșii se învață să se închine Hipocrate
- Cine se crede bun la toate adesea nu-i bun de nimic. Titus Livius
- Omul este produsul educației sale Pivarol
- Viața ar fi dulce dacă n-am muri niciodată Heinecius
- Viciul este compresa societății de azi; de aici degenerarea și adolescența D. Demetreanu
- individizilor Stirner
- Noi, în fanteria noastră am făcut din femeie pe cale o dorim și o voiam o divinitate și apoi vedem că ea este o ființă omenească ca și noi și din acea clipă a recunoașterii, ea este mai puțin decît un om, ea ni se pare un demon. Montegaza Jefferson
- O femeie cinstită este ființa rău sublimă * H. de Balzac
- Nu obliga pe altul să facă ceeace tu însuți nu faci

- Bun [illegible] Italca înfrumusețează viața; împăcînd toate neînțelegerile. Fă-ți [illegible]
- [illegible] venin unde este întuneric și dor. Ea înveselește și e trist. ler Tolstoi
- Au ei corpul e m. slab, ce ați ne comandă; ce ai e m. forte, ce altf
- m. mult ni se supune. Rousseau
- Omul este o vigoare. Numai cînd i se supune cea din urmă coardă, rămî
- ne a fi o bucată de lemn. Carmen Sylva
- Cel ce trece hotarele firești nu fie el oricît bun. Goethe
- În natura nimic nu-i de prisos Averroe
- Să nu plece pe mare cel ce se teme de vînturi. Metastasio
- Trebuie să lăsăm curajul oprimărilor noastre, inflexibilitatea
- datoriilor noastre. Robespière
- Femeile sînt florile vieții, precum copiii îi sînt roadele. B. de St. Pierre
- Onorați femeile! Ele împletesc cu cerul o cunună, care spînzură
- a vieții. Ele formează fericirile legăturii ale iubiților și sub cerul
- văl al grației, ele ocîrmuiesc, cu multă simțire, nemuritoarea plantă a
- nemuririlor omenești. Schiller
- Este cu neputință să fii fericit dacă dorințele tale sînt în disproporție cu puterea! Plutarch
- Este un semn de tărie și statornicie sufletească a nu-ți pierde cumpătul în momente de nevoe. Ciceron
- Nu cumva altă școală decît virtute în viața casei, Confucius
- A pune stavilă dorințelor noastre, a ne înfrîna poftele, a ne stăpîni
- mînia, aducîndu-ne totdeauna aminte că nimeni nu poate dobîndi
- decît o foarte mică parte din lucrurile dorite, pe cînd plînsul din contra
- ne deșteaptă la multe rele, cu un cuvînt dacă ne obișnuim și a ne
- mărgini; aceasta este o regulă pentru a cărei pază ne vom simți
- nefericiți, oricît de bogați și de puternici am fi. Schopenhauer
- Și cele mai puternice ființe sînt pace în comparație cu vrăjmașii
- îngeluși. Shakespeare
- Acel numitul bun simț al oamenilor ce un rău judecător cînd e
- vorba de faptele marii. Renan
- Pe a judeca și prețui meritul geniu auton, trebuie a cunoaște
- bine timpul în care s-a scris, gradul de cultură al țărei în care el
- a fost întocmai și dificultățile de tot soiu, prin care geniul
- său și-a făcut drum să iasă la lumină. V. Alecsandri
- Imaginea nucului împărătesc nu apă se pînge și se abate în alte direcțiuni. Tot
- așa și ideea unuia în capul celor mulți. I. Maiorescu
- Dacă lenea nu-i un rău, este însă pe cît se poate de dăunător. Paul Grimm
- Cea mai fericită familie este aceea în care ființa cea mai slabă e mai ocrotită. Chilon
- Legile morale nu-s idei închipuite, ci trebuință poruncitoare. Eudoxe de Bon.
- Să ne cercetăm cauza slăbiciunilor: ca să ne vindecăm de ele, trebuie să
- ne pedepsim crimele și nu să ne îndulcim pedepsele. Montesquieu
- Cu greu se străbate talentul cînd are a se lupta cu rănacia Juvenal
- Orice mărginire ne face mai fericiți. Schopenhauer
- Un profesor care îndreaptă școlarilor cum să facă declinări - dar
- care nu se pune în locul școlarilor și nu se gîndește la mijlocul cum să
- facă să înțeleagă greșelile și să se îndrepte, nu-i conducător. Payot
- Durerile mari vorbesc, cele mari amîndouă. Terențiu
- Foamea este arama bucatelor Ciceron
- Oamenii învață învățînd pe alții Seneca
- Nu uita că eu care-ți vorbesc și tu care asculți vom cădea și de
- ei, deși probabilități numai, nu mi-ar mai simți altora. Platon
- Ai Românie nemuritoare! Doi ani de cînd mai aștept pe cruce
- Doi ani de cînd aud bătăile cuielor și rîsetele ucigașilor; doi ani de cînd văd
- sufletele înfipîndu-se-n coastele tale, hărțuite, udate cu fiere, pe rotu lepă-
- dîndu-se de lîne, și pe toma pecetluind în ele înviorea ta, și cu trufa-
- șeața, asfel precum sînt ei toți, privesc și umilit de oameni, rîdic frun-
- tea-mi roșie ca și strig: Sînt a Romînei, de am văzut și cred că
- mi-a fost ca și strig; C. A Rosetti
- Și, nefericită, Providența mă-a conservat încă, în aceste dureri cum
- încă din toate aceste ruine, pe care nu mi l-a putut răpi nici robia învinge-
- rilor, un tezaur neprețuit, pe care nu mi l-a putut răpi nici robia învinge-
- torului, nici cruzimea tiranului ce domnia pe cenușile noastre, nici pătarea
- fricii, nici politica infernală - un tezaur adevărat ce noi dela tatăl nostru
- moaștre, dulce ca lacrimile mamei cînd ne apăsam la sînul ei, tezaur
- m. scump decît viața, tezaur care l-am fi pierdut, de l-am pierde, de nu muri
- vreodată ca cinstea cu pulcea sau cu moartea nu-i răpi
- pămîntul de viu... Cît
- pească din mijlocul nostru - altmi m. bine să ne înghită
- pulin să ne adunăm la părinții noștri cu acea mîngîiere că n-am trădat cea m. scumpă
- credință fără de care n-am fi domni de a mă m. numi fiii lor. Eminescu
- T. Cipariu

Scanned with OKEN Scanner

Politica cere sacrificii pt a câștiga datorii V. Conta
- Luare aminte, răbdare, tăcere Rousseau
- La o nefericire întîmplată, fiindcă nu se mai poate schimba, să nu ne permitem nici măcar gîndul că s-ar fi putut întîmpla și că ar fi fost bine dacă facem altfel, căci formăm abominabile ginduri după dureroasa și o fac neașteptată, apoi încât ne prefac în sinucigători. Schopenhauer
- E altfel înțelept într-o ființă limitată, să-ți respecți datul și să-l doreți, fiind în a-ți confunda rostul zeilor cu dragostea lui. Amorul acesta cinstit, cuminte, e și puțin și inteligent Lev Tolstoi
- Nu știu mi-ești, oameni de pus în voi existența lui D-zeu, deși sufletele îndrăgostite și dalbinele știu bunătăți, deși inimi înțelepte Lui D-zeu, sau minți vaiate de chelfuiala de viață ale acestui popor, cărora li scriem pe spate toate fantasmagoriile false noastre cinstite
- Părinții care nu se interesează de școala și educația copiilor M. Eminescu
- Lăcomia și pe mâini străine, sînt întotdeauna ca acei proprietari, care își arendează moșiile oamenilor interesați și speculatori, iar ei duc apoi trai de jucă și trândăvie prin țările străine. La întoarcere nu găsesc nici o fericire nici o bucurie V. Conta
- Pt a trăi cu deplină conștiință și a scoate din experiență toată învățătura ce o cuprinde, trebuie să ne gîndim adesea la cele petrecute și să recapitulăm cele ce ni s-a întîmplat, ce-am făcut și cum am semănat în jurul nostru ocării, să comparăm ființele noastre trecute și cele prezente, proiectele și aspirațiile noastre cu rezultatul lor și cu semănăturile ce-au produs. Atunci ne facem singuri respectul faților ce ni le-a putut experiența. Schopenhauer
- Cine a înțeles nu mai are nevoie de elocință. Cicerone
- Psihologia cea mai grea este aceea a faptelor neînțelese. Dudu Zamfirescu
- Minciuna este vinovăția care de regulă, în toate împrejurările, de acea poate se cultivă cu atîta plăcere pretutindeni V. Conta
- Nimeni să nu încredințeze secretul său cuiva; nici chiar amicului său cel mai cuminte și mai bun, căci un secret e totdeauna în primejdie Cazacu
- Mincinosul nu e crezut chiar cînd spune adevărul. Cicerone
- Fuga nu servește la nimic; trebuie să știi să înfrunți pericolul Lafontaine
- Cercetează cu atenție dacă ceeace îți place e drept și potrivit, căci plăcerea este o datorie care trebuie achitată Confucius
- Oamenii răi iau înfățișarea oamenilor drepți prefăcîndu-se. *
- Politica este un calvar unde cei aleși înaintează de a atinge culmea unde trebuie să fii crucificat. Jean Reimard
- A-ți iubi copiii cu mintea fără a-i iubi în același timp cu mintea înseamnă a-ți primejdui poate viitorul. *
- A fi bun înseamnă a avea obligațiuni de a-ți zice în fiecare zi și fiecărei ore: Copiii mei să nu aibă niciodată vreun cuvînt de-a mă mustra. Jean Reimard
- Întîmplări precum respectul cuiva față de divin este o cauză de Chamfort
- mărire a statelor, dar disprețuirea lui este cauza ruinei lor. Machiavelli
- La lupta vitează, în amor constant. Friedrich de Saxa
- Ficcare la timpul său Maximilian I
- În război ca în pace pregătește-te Casablanca
- Singele meu mobilul drapelul Franței Chateaubriand
- Soarta nu vrea extreme. Din chiar mijlocul răului se naște rezultatul bine și gerul cel mai greu zugrăvește pe fereastră flori de primăvară. Titu Maiorescu
- Fericirea se naște adesea din lucruri neînsemnate. André Chénier
- Pericolul este stăpînitor; virtutea este putere Lacordaire
- Ați combate pe bine în rău este răsplata cel mai greu; a te învinge pe tine însuți, este cea mai frumoasă izbîndă. Lobau
- Conștiința este cel mai bun tratat de morală; ea este aceea care trebuie consultată în adesea. Pascal
- Mare este religia puterii, dar mai mare este religia iubirii. Mare este religia justiției implacabile, dar mai mare este mila cerească. Castellar
- Nici o filozofie, nici o morală nu va putea înlocui religia pt mulțime Schlosser
- Ambițiile mici se plecă mult mai curînd sub jugul oprimării decît sub domnia blîndă a unui spirit luminat Schiller
- Domnitorii poporului roman se serveau prin zăbrelele cătușilor pe care se întemeiase mărimea lui de mai înainte. În întrarea bogăției în Roma, împărații dorul de muncă și de viață economică, de pericolul spiritul de corectitudine și de onestitate, disprețuirea castității, și sentimentalitatea încet cu încet să domine. Friedrich von Hellwald
- Morala este remediu politicii; fără bune moravuri, legile se prăbușesc și ferirea Mihaileanu
- ea se înrădăcinează.

100

Zofie și compatrioții săi; în fine, un criteriu biblic din care să reiasă principiul că viața ta aparține lui Dumnezeu, și că tu nu ești decât un ucenic al lui Hristos, care vinde spre fericirea și gloria Tatălui. V. Conta

- cecace are adevărată valoare în lume nu se prețuiește și cecace se prețuiește nu are valoare. Schopenhauer
- Filozofia își vinde inferioritatea față de religie, prin dispoziție de poporul variabile. V. Conta
- E mai ușor să dai sfaturi decât să trăiești după ele. D. Zamfirescu
- Viața melancolicilor e mai rea decât moartea. Ibn Sirah
- Superbia e cea dintâi și cea mai îngrozită parte a fericirii Sofocle
- Cine trăiește multe zile, vede multe rele. Proverbe spaniole
- Fiecare dorință de răzbunare de om mare, aceluia a cărui activitate conține germenii rele bine simțită. C. Rădulescu-Motru
- Monarhia, chiar dacă ar fi de pământ, e deasupra oricărui ideal economic, ca de ex. glasul preot. *
- Noaptea închină gândurile *
- Un om pe care aproape de fericire, trebuie să trăiască conform cu organizația sa fizică și morală *
- Trebuie să ne folosim de privilegiile care mai bune ca de glasul lui Dzeu care ne chiamă. Leibniz
- Demurală voi cuvinte de foc, dar eu vă voi duce acolo unde datoria cere
- Providența înțelepciunea totale miloacele că Gheorghe Țuroiu
- Viața în afară acelora care n-au nici o impute nimic. Al. Dumas fiul
- Acela care a văzut fie chiar de departe, splendida armonie a legilor naturii, se va pleca mult mai plin că un altul de mărunțele rele înfrânse epoate, și va avea un ideal pe care-l va iubi mai mult că pe viața însăși. Un acela e numai cel ce poate crede și muri. N. Iorga
- Știința e ca aburul mai ușor cu cât e mai puțin umplă. Aristotel
- Unui barbar cerem inteligență, unei femei inimă. Chateaubriand
- Iubirea desteaptă mișcări femeii; zâmbetul ei pare față de plăcere. Monley
- Sufletul barbatului se arată în ideile sale, sufletul femeii în mijlocul ei. Richter
- Când cineva este inzestrat cu o sensibilitate adevărată, durerile sale se mai mult prin chiar facultatea de a le; el face mereu descoperiri în propria sa durere că și în restul naturii și nemărginea înțelepciune și bunătate. H. mo Stael
- 1200 cu cât cineva are mai multe idei, cu atât vorbește mai multe dureri.
- Democrația provine din faptul că oamenii, fiindcă sunt egali în unele privințe, cred că sunt egali în toate; ea fiind egali de liberi, e de înțeles că este inițe dorii o egalitate absolută. Aristotel
- Oligarhia provine din faptul că oamenii nefiind egali, unii pe alții sub unele raporturi, presupun că inițe dinții este o inegalitate absolută.
- Sufletul unui popor mai mult decât vorbirea constituțiunea. Aristot
- Ceea ce, determină regimul politic este puterea primă. Gustave de Bon
- După legea unei femei, secretul sufletului ei. Walter Scott
- Un principiu exemplar al artei de a guverna este acela de a face să se nască ca speranță sau să dispară în sufletul poporului nimicnicele și credințele. *
- Nu ajunge să cucerești pământul unui popor.
- ca să-l stăpânești, trebuie să-i înțelegi sufletul. *
- Creațiunea de nădejdile și decât de fericire, iluziile vor fi totdeauna mai educatoare decât realitatea. *
- Idealul e mereu generator al realului *
- Unește e mai bine să nu te cunoști decât să te cunoști. *
- Omul este adevăratul creator al destinului său. Gustave de Bon
- Omul este ființa în majoritatea cazurilor asemănătoare față de sine. Lulu
- Oricât de neînțelese se traduc prin discursuri, voințele puternice pentru
- Simțim în viață fără de care inimile decât este natura. Jean Finot
- Un lucru mai ales stăpânește cu înțelepciune bărbatului, grija. Un om care se ocupă grija - mai puțină și mai plăcută. Farmecul decât timpul mai ales sufletul este farmecul neașteptatului. Nu este frumusețe neînțeleasă și decât ne place mai mult, este neînțeles cu totul. Viața se-ar fi mai urâtă dacă n-am avea nimic de care viața are mai puțin este totuși bine nu știu ce care nu este așa ea. Realitatea ne displace și plăcerea ne bine sau mai rău un ideal. Și este poate și totuși el cea mai mare. Anatol France
- Adevărat nimic nu se naște, se face. Petrarca
- Lacrimile sunt ale datorate gurii inimii. Stendhal
- Fete o datorie să fii bun față de cineva. Dacă nu este bun pentru tine, cel puțin să te mai gândești în mijlocul apropiaților tăi decât să fii dușmanul.
- Leon Bloțiu
- Înțelepciunea e datoria tuturor. Titus Livius

- A fi celebru sau om de merit, de multe ori e o nenorocire, căci atunci îți e dat să fii lăsat în pace, ca oamenii obișnuiți, din contra, stârnești ura, invidia, defăimarea, dușmănii nemeritate, critici nedrepte, batjocură, ești nemâncat de multă, multă lumi fac proces intenționat tale, multă te imită, te plagiază, folosindu-se de munca ta, - te caricaturizează, și cu nepăsarea și incapacitatea ta proprie cu mormântul nemuririi lor. Balzac
- Poporele slabe sînt mai uneori scrupuloase decît cele puternice. *
- A supune nu înseamnă a ucide. *
- În timpul unei societăți dreptul primează forța. În raporturile dintre societăți diferite, dreptul este precedat de forță. Gustave Le Bon
- Anarhia aduce totdeauna după ea absolutism. Napoleon I
- Femeia poate să iubească pe omul muncii și al industriei ca pe un servitor, pe poet sau pe artist ca pe un juvaer, pe învățat ca pe o raritate, pe cel drept îl respectă, pe cel bogat îl preferă, dar numai pe războinic îl iubește. → Proudhon
- Niciodată femeia nu va fi desăvârșită, nici o fericire nu poate fi deplină, nici o stăpânire fără proces și cu adevărat nu putem pune pe calea progresului fără ajutorul și fără munca creatoare. *
- Ce mărește minunatele o. ar face pe acestă lume, dacă omul ar iubi în loc de a ură, dacă ar ajuta în loc de a pune piedici, dacă ar binecuvânta în loc de a blestema, în loc de a înșela, dar fi stăpânit de ființa credință *
- Femeia nu vine decât ca nenorocire. Nenorocirea poate fi bănuită și simțită; în fața ei nu sînt cuvinte pentru a corespunde pe cînd fericirea n-are nici o formă, nici culoare, nici față. Ea se furișează în noi și, adesea n-o recunoaștem cînd vine, ne temem de ea, o așteptăm ca pe ceva mare, ca pe un zgomot, ca o dărâmare plină de strălucire. Cu toate acestea, noi toți nu putem fi de acord în fața fericirii dacă nu am împrumuta viața cu viteje și cu durerile nelămurite de o clădi, ori nu de a durma. Maria Regina a României
- Unde încetează inocența creștinului crimei; începe cu un început și un sfârșit de durere. Eschil
- E un singur mijloc pentru toate mâncările. Carmen Sylva
- Expunerea științifică a principiilor e una din cele mai grele probleme ale literaturii, intelectuale a celor mai mari și ale preocupărilor omenirii. C-tin Dobrogeanu-Gherea
- Știința este adevărată școală morală, ea învață pe om să iubească și să respecte adevărul. Știința arată omului, ideea datoriei și necesitatea muncii; nu ca o pedeapsă ci ca o fericire, ca cea mai mare activitate a omului. Știința solidarității între oameni se datorește în mare parte științei. M. Berthelot
- Omul este o ființă ca și cele din natură, dar o ființă ce gândește. Spre a-l [illegible] Zădărnici, nu-i nevoie ca întreg universul să se înarmeze: o furtună, o scânteie de apă îl poate zdrobi. Dar, chiar dacă universul l-ar zdrobi pe om, această ființă ar fi mai nobilă decât cel care-l ucide, deoarece omul știe că moare, pe când universul de puteri nu cunoaște nimic. Pascal
- Viața noastră începe în eșecul ei, și ființa pe care o creem cu mândrie și mulțumire ne pierde la creerii capodopera ei se naște în durere, se hrănește de deznădejde, mintea omenească e mereu bântuită de nimicnicia creației din materialul de gunoaie ce poartă eternul viață, o lipsă a vieții, un obiect care cere, în mijlocul ființei. Această lipsă, un mijloc inexplicabil, servește pricinuiește dintre noi ca un fel zgomot, ființă care se putem orienta [illegible] pentru valurile ființei existențe. C. Dumitrescu-Iași
- A încerca să-l modifici viața interioară e un act de cruzime la care e înfricoșată toate forțele pentru a rămâne transformării vieții exterioare *
- Cu toate că se află în mijlocul prezentului, viitorul nu poate fi perceput decât sub forma posibilității. Gustave Le Bon
- Podul casei arde, pivnița casei este subminată, dar în casă mașteriții se ceartă pentru proprietatea casei. Hebbel
- Vălurul Zării îl țese femeia. Carmen Sylva
- Iubirea bărbatului este un singur sentiment. Este un amestec de admirație, de respect, de credință, de prudență, de recunoștință, de dorință și speranță. Schlegel
- Amorul nu alege ci culege. El e ceva cu totul elementar, ca și setea și foamea. H. Ibsen

Scanned with OKEN Scanner

- Când auzim vorbindu-se de iubire, parcă dulcoase acorduri trec prin inima
noastră. Parcă raze de soare luminează inimile noastre. Ca atunci de o
bachetă magică, toți porii firii noastre se deschid. Contactul cu ființa iubi-
tei răsună de-a lungul vocaliilor, dela începutul creației până în ziua de
apoi. Amorul este însoțitul cel mai puternic al vieții.
- În momentul când se angajează bătălia de care depinde salvarea Patriei
este necesar să se realizeze unitatea cât mai deplină. Ver Acorn
îndărăt. Toate forțele ființei conștiente trebuiesc îndreptate împotriva
dușmanului. Trupa care nu va putea înțelege acest moment și pierde ca-
pul, va fi zdrobită fără milă. În fața
- pericolului ce amenință existența Patriei, nici o slăbiciune nu poate fi tolerată. Marcu Tullius
- Curajul înseamnă căutarea adevărului și biruința lui. Curajul înseam-
nă a nu te supune minciunii și calomniei. Curajul înseamnă a
judeca pe mulți oameni de o mie după faptele și toți semenii, pe toți oa-
meni simplu și pe toți imbecili. Jean Jaurès
- Contrast veșnic: deasupra un lux strălucitor, o risipă de nestăpânită, pe de
altă parte lipsuri, mizerie hidoasă. Iată viitorul nostru, tutu-
ror revoltelor. F. Engels
- Ființa în iubire, e o minciună convențională a instinctului animalic,
dar această minciună convențională de n-ar exista, ambele sexe n-ar dis-
pune. *
- O femeie poate pătimaș să fie, poate înfumurată, poate închipuită de ea
însăși ce îl inspiră bărbaților. Ci un mult bărbat care de dânsa să o
poată, o dorește cu mult din ambiție, din vanitate, iar nu din ade-
vărată iubire. *
- Iubirea născută din compătimire sau din recunoștință, e o iubire no-
bilă, dar nu o adevărată iubire. *
- În iubirea adevărată, a iubi, a strânge de mână pot explica mult
mai mult decât toate cuvintele unui dicționar. Roberto Bracco
- Ce interes ai tu să constați dacă cutare e vinovat sau nu? Vezi-ți de
drumul tău. Scrutează-ți conștiința. Fii tu care faci de pildă bună
și fără de păcate. Buda
- Când vrei să aduci regulă-n societate când în sânul familiei tale
nu-i regulă. Saforne
- O curioasă cum clasele diriguitoare au curajul să vorbească de naționalism
de patriotism și-n același timp trafică în modul cel mai cinic
tot ce e în stare a-i îmbogăți, chiar când e vorba de hrana poporului
cea mai mare, sfântă și vitală. Robert Lewelier Dumas fil
- Gradul de cultură al unui popor și al unei epoci se poate măsura după felul
cum se respectă și se ajută reciproc. Cu cât o generație devine mai mate-
rialistă, mai egoistă, cu atât și sentimentele față de bătrâni sunt în scădere.
250 Fără maternitate femeia de multă ori rămâne tânără. Dr. Gerard Encausse
- Ce nu-i o ființă responsabilă și fără voință în viață. Ea nu e decât în
mâna operei vătorului, pe care ea îl răsplătește. Există care o fecundează mai
mare, mai greu, mai nobil și mai înalt decât ea. E expune viața, pe a ei și viața ei
toți viață? Și-a dat seama vreodată, plăcerile lumii de un dar ce ale pune com-
orul? Și vreodată bogății, în ce privește capitalul, ai creat, să-i dezvolți ca-
lități superioare? Și-a format caracterul, mintea? Desigur, unui popor din ea
adesea de geniul unui om. Ființe mame, în orașul ei caută să aibă un
copil superior în calități, să fie mândria și ajutorul ei. Iată opera sublimă
a mamelor. Emil de Girardin
- Poporul e mai curând, mai realist și cupolă cu mai mult patriotism decât condu-
cătorii, partidele ce le luptă în parlament sau în presă. Bismarck
- Omul mare și nobil nu se vede prea zgomotos când e nenorocit, pe a nu
turbura viața celor fericiți și nu se bucură prea zgomo-
tos când e fericit, pe a nu-i jigni pe cei nenorociți. *
- În timpurile acestea de fericire, în lăuntrele ne simțim de nenorocire *
- E clar că toți conducătorii omenirii, fără excepție, fie că au fost mai
mult sau mai puțin de lume sau fără intenții - toți în urma lor au lăsat
urmă. Stalen
- Bunul simț e cel mai bine împărțit din lume. Paul Deschanel
- Progresul omenirii, din epoca paleolitică până în zilele noastre, e în continuă
evoluție. Totul contribue: inteligența, imaginația, curiozitatea
de a afla, economia, orgoliul de a stăpâni. Progresul moral nu-l este
mai certain, se va înmulți în timpuri. Definiția și planeta noastre.
- Omul nu trebuie să se gândească numai la mâine. Camille Flammarion
- Dacă Europa, ființa și decadența ei vin și ei generații trecute. Virgiliu
- Dacă Europa, trebuie să se creadă o comedie nouă. Trebuie creată și sustinută
în toate chipurile vii ale naționalității, dacă nu voiți ca Europa să decadă în imbecili-
tate și barbarie. Anatole France H. de Balzac
Lumea întreagă nu face altă ființare. Carlyle
Lumea. Sinceritate. Tăcere.

Scanned with OKEN Scanner

- Nemuririle sînt ca sîmburile aspre, dar care dulcesc. Ele sînt necesare pt dez voltarea caracterului *
- Lupoli, Rabelais, Mureșanu și nu pierdeți niciodată speranța *
- Totdeauna să ne bucurăm din toată inima și ca tot sufletul recunoștători de bate plăcerile ce ni le oferă viața. Nu trebuie să privim ca absolute necazurile și suferințele noastre. Un om care mîhnirea are succese nu dezvoltă niciodată un suflet, ci cu timpul se pitigrește, devine blazat, enervat și zgîrcit. Toporul Evoluției cu dușmanii obstacole, rezistă de veritelor ușoare, suportînd cu curaj dușmănile amărăciuni, ne pusilanim, ne stăpînim caracterul. Orice ne-ar bucura de mîngîierile reflexului, de razele calde de soare, de un tufiș de natură nu ne poate da splendoarea veșnică decît gratie taperilor iernii. John. Lubbock
- Să luăm ființa din ziarele ambițiilor ceea ce n-a putut crea prima comunitate a creștinilor * N. Iorga
- Lucrurile mari se fac cu ușurință și ține ca ginte.
- Un lege trebuie să fie întîiul rezultat al stabilității și de aceea poporul poate zice că el să fie prima îngrijirea statorniciei sale; un exemplu rău dat de noi, poate să ducă vreo stat la peire. Nu ne să pierdem deci și cădem în ticăloșie și încrederea unui popor. Ferdinand I
- Cînd un om vine în viață politică are datoria ca prin viața lui privată să se vadă ca într-un cristal. N. Iorga
- Cu cît se adaugă experiență vieții, cu atît pare caracterul mai presus de ființă și de talent. Titu Maiorescu
- Noaptea m-alege cu dușmănele rele, ea bate și la poarta palatelor ca și la ușa bordeelor. Horațiu
- Norocul favorizează pe curajoși. Virgiliu
- Nu ne este permis, nu este patriotic, a ne atinge de limba națională și hiperbolic a ne mărturisi aceluia (romînesc) și unde vedem de ele, să le-mpodobim, căci sînt bune să ne întărîte căci aceasta este voința acestui care a întemeiat această țară.

Mitropolitul Mircea Cristea

- Mai multă lumină Goethe

-Ab imo pectore - Din toată inima.
-Ab origine - Depuis l'origine.
- Abyssus abyssum invocat - citație din psalmi din David.
- Acta est fabula - La pièce est jouée dit Auguste à son lit de mort. La farce est jouée, aurait dit aussi Rabelais.
- Ad augusta per angusta - A des résultats magnifiques par des voies étroites.
- Ad libitum - Au choix - A volonté
- Ad valorem - Selon la valeur.
- Aeternum vale - Adieu pour toujours
- Ars longa, vita brevis - L'art est long, la vie est courte.
- Ave Caesar (ou imperator) morituri te salutant - Salut César, ceux qui vont mourir te saluent.
- Dominus vobiscum - Le Seigneur soit avec vous
- Ex. nihilo, nihil - Rien (ne vient) de rien Socrate
- Gnôti seauton [ghnôti sé-ô-ton] = Connais-toi, toi même
- Ita diis placuit - Ainsi il a plu aux dieux.

- Ignoti nulla cupido - On ne désire pas ce qu'on ne connaît pas
Ovidiu.
- Macte animo - Bon courage!
- Margaritas ante porcos - (Ne jeter pas) des perles devant les pour-
-ceaux.
- Memento, homo, quia pulvis est es et in pulverem reverteris:
(dite par Dieu à Adam, après le péché originel) Souviens-toi
homme, que tu est poussière et que tu retourneras en poussière.
- Non ignara mali, miseris succurrere disco - connaissant
moi-même le malheur, je sais secourir les malheureux.
Virgiliu - Eneida.
- Non licet omnibus adire Corinthum - Il n'est pas donné à
tout le monde d'aller à Corinthe.
- Non nova sed nove - Non pas des choses nouvelles, mais
d'une manière nouvelle.
- O tempora! O mores! - O temps, O moeurs! Cicero - Catilinae.
- Potius mori quam foedari - Plutôt mourir que se
déshonorer -
- Qui scribit, bis legit - celui qui écrit, lit deux fois.
- Sic transit gloria mundi - Ansi passe la gloire du monde.
- Sit tibi terra levis - Que la terre te soit légère
- Si vis pacem, para bellum - Si tu veux la paix, prépare
la guerre.
- Vergiss mein nicht - Ne m'oublier pas.
- Confiteor Deo omnipotenti... Beatae Mariae
semper vergini. - Crezul catoli: Cred într-unul
Dumnezeu atotputernic ... în prea fericita fecioara
Maria...)
- ... mereu înainte și mereu în întîrziere, Jeanne sfîrși
fără să fi trăit, fără să se fi găsit vreodată în prezent
- Nu știm nimic, nu vedem nimic, nu putem nimic, nu
ghicim nimic, nu ne imaginăm nimic, sîntem prizonieri
închiși în noi (Pe apă - Maupassant).
- Cel mai mic lucru închide în sine o fărîmă de ne-
cunoscut. S-o găsim" (Pierre et Jean - Maupassant)

- Viața este o afacere a cărei spirit nu acoperă cheltuielile: (Schopenhauer)
- La naștere, moartea lasă în urmă un gust amar.
- Înțelepții spuneau că dacă toate doctoriile ar fi aruncate în mare, pești ar avea o zi neagră.
- I stood in Venice on the bridge of sighs
A palace and a prison on each side
(Rătăceam prin Veneția pe punțea suspinelor
Înconjurat de palate și temnițe)
Byron - Childe Harold, cântul IV).
- Fautores criminum - părtași la fărădelege (lat)
- Desperatum causarum advocatus - apărătorul cauzelor pierdute.

Scanned with OKEN Scanner

Teste pt. Manageri

- Șefi compartiment
- Șefi birouri + sectoare
- Șefi servicii, secții

1) Care dintre elementele de mai jos, conduce la „sufocarea" mersului înainte al unei întreprinderi?
   a) birocrația
   b) lipsa de spirit întreprinzător
   c) absența competiției

2) Misiune unei firme reprezintă:
   a) linia de ghidare ce determină limitele de desfășurare a acțiunii ~~firmei~~ organizației
   b) expresia generală a rațiunii de a exista a unei organizații
   c) starea viitoare dezirabilă pentru organizație, exprimată în termeni numerici.

3) Termenul de cultură organizațională reprezintă:
   a) un model de abordare a unei strategii prin care activitatea unei firme să se alinieze la aspectele esențiale ale mediului intern și mediului înconjurător.
   b) set de caracteristici distinctive ale organizației, generate de atitudinile, credințele și sistemul de valori ce stau la baza activitatilor și acțiunilor acesteia.
   c) complex de aptitudini, valori și credințe caracteristice unei organizații, rezultat din însumarea nivelului mediu de cunoștințe profesionale și manageriale ale membrilor acesteia.

4) Marcați prin săgeți înțelesul corect al următorilor termeni

- SINERGIE	Gradul în care ieșirile unui sistem depășește valoarea acordată intrărilor
- EFICIENTĂ	Gradul de atingere a obiectivelor
- EFICACITATE	Proces complex de conlucrare organică, voluntară, între mai multe elemente, funcții sau subsisteme ale unui sistem.
- REINGINERIE	Descompunerea și reasamblarea sistematică a oricărui proces ce se desfășoară într-o organizație.

COMISII PE PROBLEME

1) ÎNVĂȚĂMÎNT - Iliescu + Morariu + Minea.
2) PERSONAL - NAGIT + Prisecaru + Minea.
3) SALARIZARE + MOTIVARE - Mustață + Morar + Minea.
4) NORMAREA Muncii - Morariu + Prisecaru
5) Evaluarea și ierarhizarea posturilor - Dirtu + Morariu
6) Protecția muncii + sănătate - Cornilă + Dumitraș.
7) Analiza muncii - Dascalu + Morar.

Scanned with OKEN Scanner

M de M. Calibatărie

Totuși între prostia cu strălucire și prostia fără strălucire, cum să nu preferi pe cea din urmă?

Ambiția și lăcomia sînt cele 2 picioare ale omului din veacul nostru; cel care nu le are este un olog pierdut în mulțime.

- poanta cu mașina: fratele Octav către Elie:
- d-l Cocentré cedează mobilă în val. de 50.000 nepoatei sale, dar se supără de 50 bani pierduți pt robinetul deschis.
- d-l Elie pisca copiii sau le punea piedică

- noutatea nu-i sinonimă cu valoarea
- infantilism intelectual.
- barometrul său lăuntric arată timp frumos
- Una din manifestările clasice ale prostiei omenești este pretenția de a reconstitui animalul întreg folosindu-se de un singur os. Numai că spre deosebire de Cuvier, ea o face pornind de la date false, osul în chestiune aparținînd unei alte specii.

~~Toți oamenii sînt muritori~~

o concluzie din programul existențialist: avem nevoie de celălalt, pt a existența noastră să devină fondată și necesară.

- Nu înțelegi că în preajma dumitale nu se poate respira? Ucizi dorințele.
- Viața astă nu înseamnă nimic. Ce nebunie să vrei a stăpîni o lume care nu înseamnă nimic!
- Uneori un foc arde în inimile lor; asta numesc ei a trăi.
- Oam nu vor fi niciodată fericiți!
- Vor fi în ziua cînd vor deveni raționali.
- Nici măcar nu doresc să fie așa, am spus. Se mulțumesc să-și omoare timpul așteptînd ca timpul să-i omoare. Voi toți cei de aici vă omorîți timpul ametindu-vă cu vorbe mari.

de la o vîrstă împiedicăm prezentul să se nască, pt ca trecutul să existe mai departe.

- După părerea mea nu kebă să ne pese decît de viitorul asupra căruia putem avea influență; însă kebă să ne străduim de a ne spori cît m. mult influența asupra lui.

Pt ei, a trăi înseamnă doar a te ține viață.

De ce să trăiești, dacă a trăi înseamnă doar a nu muri? Dar a muri pt a-ți salva viața, nu era oare cea mai rea inselatorie?

Forma păsteam pe o pajiste din peisajul meu lăuntric.

nu mai despica firul de păr în 4. Hărgineste-ți să trăiești...

2.) să renunțe penisul și plăcerea lui clitoridiană activității masculine, ceea ce ar însemna eșecul ei ca femeie.
3) să-și accepte feminitatea, adică inferioritatea ei naturală.

Devenită adultă, femeia adevărată și-ar găsi fericirea prin procurare, identificându-se cînd cu fiul, cînd cu soțul. Femeile care vor să aibă o activitate personală (adică vor să se cultive, să aibă o profesiune, să descopere o artă sau politică, etc) își refulă, adaptă părerea lui Freud, feminitatea. Ele n-au și decît bieți nevrozați, care riscă să-și nenorocească familiile.

Alți psihanaliști ~~care~~ discipoli ai lui Freud

- Marie Bonaparte: „fem. este o ființă a cărei dezvoltare s-a oprit la un moment dat" (clitorisul nefiind altceva decît un organ masculin ciuntit)
- Hélène Deutsch: „femeia își folosește cunoștințele intelectuale prin intermediul unor pretințioase calități feminine". H.D. se face apologetul pasivității fem.; sexualitatea femeii - spune ea - înseamnă pasivitate; agresivitatea fem. nu înseamnă nici afară, ci se mărginește în sine însuși forma de masochism. În conștiință, plăcerea sexuală a femeii ar fi legată numai de durere; dezvirginarea, nașterea implică în mod natural durerea.

Teilhard de Chardin idealizează fem. în acești spirit în care o face și Claudel: „Prin Carnea Femeii strălucește spiritul Realității universale"
Balzac: „Femeia măritată este o sclavă joc care trebuie să știe să-și urce petron"

IST. TEATRULUI UNIVERSAL

coram populo (lat) = în public

Ditiramb = cor în cinstea lui Dionysos. Ditirambul s-a transformat din liric în epic (de aceea), din cor s-a despărțit conducătorul corului care a instituit cu acesta un dialog dramatizat: de aici a pornit calea spre tragedie. După Aristotele tragedia își trage originea de la conducătorii de ditiramb ⇒ (nu-i adevărat, sensul etimologic al tragediei este acela de ⇐ cîntec al țapilor ⇒, adică dionisiac)... **Tespis** (poet celebru din Atica sec VI ien a descoperit rolul corului ca un actor, ⇐ protagonist ⇒.

Trecerea de la cult la ritual și de la ritual la spectacol - a noaptea unității cosmice prin ilustrarea unui mit - s-a petrecut și în India prin religia vedică și apoi cea budistă; în China în Tibet, în Japonia, tot prin budism; în Iran prin islamism.

Tragedia și comedia antică sînt strîns legate de cultul lui Dionysos și al Demetrei

Aristotel în „Poetica" afirmă că „tragedia își trage originea de la autorii de ditiramb, comedia de la cei care conduceau falice..." ... Eschil a ridicat nr. actorilor de la 1 la 2, a micșorat importanța corului și a dat rolul de căpetenie dialogului. Sofocle a sporit nr. actorilor la 3 și a introdus decorul scenic.

edone = plăcere, voluptate ⇒ hedonism. (Tot Aristotel arată că tragedia, comedia, forma principală a epopeei ca o „mimesis" = imitație (a vieții).

Friedrich Nietzsche: Die Geburt der Tragödie aus dem Geiste der Musik (Nașterea tragediei din spiritul muzicii. 1872) (Aristofan = exponentul comediei atice vechi ⇐ Bronzul Dionisiac

Menandru = exponentul comediei atice noi ~~de~~ sf. sec IV ien - înc. sec III ien)

Sofocle a fost primul care a descoperit personajul autorului de cea a interpretului.

dé = strofă lirică prin care se invoca divinitatea, cîndu-i protecție și victorie; (era interpretată de cor)

nos = specificul unui popor (gr)

[illegible] este o idee [illegible] [illegible] din [illegible] [illegible] de [illegible]
[illegible] plăceri au [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] și [illegible] religioase
Istoria [illegible] evenimente ale [illegible] lumi nu e altceva decât istoria crimelor
[illegible] depinde de femei. Toate popoarele care au nenorocul de a [illegible] sub la-
cât sînt insociabile necivilizate

În societ. ebraică, greacă = musulmană femeia erau umilite mult.
În neolitic bărbatul nu-și cunoștea încă rolul în procreație; f-ția de re-
producere era atribuită cu naivitate în întregime femeii: femeia fiind
adorată și temută ca o divinitate (KALI în India, TIAMAT în Me-
sopotamia, CIBELA în Asia Mică). Femeii, întrupare a forțelor cos-
mice ale fecunditatii și creației, i s-a încredințat în mod firesc, nu
numai alăptarea și îngrijirea copiilor ci și m-ca cîmpului, creșterea vitelor
producerea îmbrăcămintei, etc.
De îndată ce masculul capătă conștiința rolului său în procreație, el e convins
că este singurul care posedă sămînța, că femeia nu-i decît un receptacol.
Cărțile sfinte ale hindusilor spun că femeia nu este decît ogorul
în care încolțesc semințele lăsate acolo de bărbat.
În societ. patriarhale, fata este îndepărtată din familia sa din ziua că-
sătoriei (tatăl este acela care-i alege soțul)
În civilizația ateniană, femeia a trăit incultă, închisă în gineceu în-
preună cu fiicele ei, cu sclavele și cu copiii mici. Nu-i se cerea decît să toarcă
sa țeasă, să conducă gospodăria și să asigure perpetuarea familiei. Pt
plăcerea fizică, atenianul prefera tovărășia prostituatelor publice sau a
prostituatelor la domiciliu (pallacele); dacă dorea să împletească
farmecul discuției cu plăcerile trupești, se adresa unor prostituate pri-
vilegiate, vestite prin inteligență, cum a fost Aspasia, prietena lui
Pericle. Nevestele adultere erau repudiate prin lege. Grecii dis-
pretuiau într-atît femeia, încît nici prin cap nu le trecea că ea ar
putea deveni obiectul unei pasiuni; orice bărbat care se înjosea în-
bind cu pasiune o femeie se „deviriliza", atrăgînd asupra sa disprețul.
Lipsa oricărui dialog între sexe a înlesnit astfel în Grecia dezvoltarea
prostituției, a homosexualitatii masculine (legătura lui Platon cu
discipolul său Dion a durat 35 ani) și celei feminine (Sapho)
Pitagora: „I un principiu bun, care a creat ordinea, lumina și
bărbatul și un principiu rău, care a creat haosul, întunericul și femeia".
Numai fecioarele se bucurau de considerația generală (Artemis în Grecia
Diana, Vestalele la Roma)
În Sparta femeile se bucurau de m. multă stimă pt că împar-
teau cu bărbatul cultul fanatic pt. Cetate, pt război și acceptau cu
destulă ușurință să-și sacrifice bărbații și copiii.
La Roma - femeia - sexul blab - „imbecillitas sexus".
Odată cu apariția imperiului timpurin femeii i s-a recunoscut ca
pacitatea juridică și dreptul de a-și aduna avere personală, drept la divorț.
Civilizația patriarhală ebraică a făcut din femeie o sclavă, considerînd-o
o ființă păcătoasă (Eva întruchipa păcatul) menită să fie sclava bărbatului
și să-i nască urmași. Femeia era repudiată cînd nu putea să-i dea mos-
tenitori de sex masculin. Era omorîtă cu pietre dacă își înșela bărbatul.
Ea nu avea dreptul să-și moștenească tatăl: dacă acesta mu-
rea fără urmași de sex masculin, femeia postra mos-
tenirea, dar avea obligația să se mărite cu un bărbat
din tribul tatălui, pt că averea să nu se risipească.
Apariția creștinismului a însemnat o ruptură
obiceiurile ebraice, dar nu totală.

La începutul creștinismului, viața personală, dar mai ales plăcerile trupești sunt neglijate, omul devenind robul lui Dzeu. În numele spiritului trupul a fost bulit. Femeia era carnea și Păcatul. Deci pt. creștini, celibatul și virginitatea = stări ideale, iar căsătoria ultima dintre nenorocire.

Sfinții Părinți i s-a interzis căsătoria prin canonul 33 din Conciliul de la Elvira (305) și prin canonul 1 din Conciliul de la Cezareea (314). Conciliul de la Metz (888) a interzis preoților să aibă o femeie pe lângă mamă sau soră.

Cu toate reformele lui Petru cel Mare, soarta femeii din popor în Rusia nu s-a schimbat până la revoluția din 1917.

La popoarele germanice, femeile erau mai privilegiate. La Franci erau și mai privilegiate. Totuși în viața cotidiană, femeia era întru totul supusă soțului ei. Numai regine, prințese și călugărițele se bucurau de un statut privilegiat.

Mișcarea de eliberare a femeii începe cu Revoluția din sec. XVIII odată cu răspândirea ideilor de libertate și egalitate ale filosofilor iluminiști.

În octombrie 1789, lucrătorii, precupețele din Paris au asediat primăria orașului, au pornit în mers spre Versailles și l-au adus pe rege la Paris. Michelet în „Istoria" sa spune: dacă bărbații au dărâmat Bastilia, femeile au dobândit egalitatea!

1791 - Olympe de Gouges: „Dacă femeia are dreptul să urce pe eșafod, atunci ea trebuie să aibă și dreptul să urce la tribună" (O. de G. a sfârșit pe eșafod, fără să fi obținut nimic)

Codul Civil din timpul lui Napoleon: art. 1124 femeia măritată (ca nemăritata se bucura de drepturi civile) era pusă în codul civil la olaltă cu minorii și nebunii și era considerată proprietate a bărbatului ei. Bărbatul avea drept să-i insele nevasta, ea condiția ca adulterul să se petreacă în afara domiciliului conjugal, dar el putea să determine întemnițarea soției sale, ba chiar să-o omoare dacă o prindea în flagrant delict de adulter.)

- Femeia italiană, în zilele noastre n-a obținut drepturile divorțului. Papa Paul al VI-lea a luat posibilitatea hotărâtă în sec. precedent în ianuarie 1967 și femeia își rămâne, alături de femeia spaniolă cea mai neemancipată femeie din Europa.

Socialiștii din sec. XIX (Saint Simon, Fourier etc. cu excepția lui Proudhon) au cerut emancipareaa femeii (expresie a fost folosită de Fourier în „Teoria celor 4 mișcări")

Imagini stereotipe, proiectile devin obstacole de netrecut în calea vieții simpatiei profunde

Hamlet „- Fie-mi numele femeie, slăbiciune"

Aristotel credea în superioritatea absolută a bărbatului asupra femeii identă cu Spiritul cu Divinitatea, iar pe femeia cu Materia, cu Răul. Pitagora, Virtutea cu Spiritul cu Divinitatea, iar pe femeia cu Materia; dacă spiritul Aristotel credea în procreație lupta spiritului cu materia; dacă spiritul ieșea învingător, se năștea un băiat; dacă învingea materia, se năștea o fată. Freud pretindea că fata ființă de un „complex de castrare" ca dovadă un falus ca să-și manifeste inferioritatea, considerând că Aristotel că femeia-i un mascul imperfect, un bărbat ratat.

Barb. are dreptul să fie flusturatic, dar fem. are datoria să rămînă
dincoace. Caminul ei să rămînă casta în care bărbatul, obosit de
peregrinări, este sigur că găsește adăpost și o credincioasă Penelopa
- imaginea tuturor virtuților casnice. (Penelopă refuză să se căsătorească
reacția și își ~~știe~~ așteaptă soțul Ulisse 20 de ani.
Schopenhauer: „fem. este un original ce pornește lung și minte scurtă".
Aristofan de ce nu Lysistrata nenorocitele pe care le-ar avea de
bărbați (Grecia dacă ar fi guvernată de femei?
Mitologia greacă face fem. răspunzătoare de suferința umană: prima femeie, Pan-
dora, creată din ordinul lui Zeus de Hefaistos, și care a devenit pricina lui Prometeu
și a lui Hefaistos, a deschis cutia în care erau ascunse toate relele.
André Malraux Condition humaine:
„- Prima fem. în care te-ai culcat. Ce-ai simțit după aceea? întrebă Gisors
pe Cen.
Cen își căutăstă degetele.
- Mîndrie?
- De a fi bărbat?
- De a nu fi femeie.
Nu bărb. cît și fem. își proiectează
idee absolută a ființei despre Virilitate
sau despre Feminitate, prin îmbrăcăminte
și fiecare caută să i se conformeze, prin mișcările
prin comportament și, pe dinăuntru prin
rial de reflexe. Refulînd-și adesea personalitatea reală, ei adoptă o personalitate
împrumut - o pseudoidentitate, pe care ajung s-o considere adevărata lor per-
nalitate, iar apoi, ei își văd și pe ceilalți nu așa cum sînt ei în realitate,
aceea imagine falsificată de mediu.
Cantitatea mistică apare încă în mitul grec al ANDROGINULUI: în timpurile străve
lumea era populată de ființe de 3 sexe: masculin, fem și androgin. Androginii au
vrut să îl ia lui Zeus tronul, iar Zeus i-a tăiat în 2 bucăți. De atunci, fiec. jumătate
nu face decît să-și caute jumătatea complementară, ca să se unească cu ea și să
găsească fericirea absolută. Mitul Androginului exprimă cu adîncă tristețe
dorința umană a reîntregirii, dorința unității cu lumea și cu ființa unei ființe
-un mistic, care ar putea pune capăt contrariului de ființare. Cînd
cele 2 jumătăți ale Androginului ajung să se întîlnească, scrie Platon în
„Ospățul", sufletele lor doresc altceva, ceea ce nu se poate exprima,
dar se poate ghici. Acest ceva este unirea absolută, cu Zeul."
Dragostea, un mijloc alienat de a reface legătura cu lumea.
Ceea ce se crede a fi marea iubire, „iubirea nebună" (după expresia lui André Breton)
este de fapt, satisfacție narcisistă, „fuzie de ființe, în sfîrșit iubite și apreciate la adevărata
valoare. „Dorința lui Tristan de a se simți iubit este mai mare decît iubirea lui
pt blonda Isolda."
Nietzsche scria că „femeia este o problemă a cărei soluție este sarcina".
Freud: dorința de a găsi această personalitate autentică duce fiec. individ, a fost f. re
acționar în rînd. feminină. Socotind că omul este călăuzit doar de un principiu
egoist: plăcerea, Freud a avut aerul că nu cunoaște nici existența nevroților
fundamentale ale ființei umane - nevroza de a crea și nevroza de a iubi în
societate - nici consecințele dramatice la care poate duce rejudecarea acestor nevroze.
Freud a observat că femeile duc vrerea lui Nietzsche după cauza condiției de infe
-ritate și că invidiază aparenta libertate masculină. El a constatat că multe fem
se isterizează refulîndu-și dorințele sexuale. Freud credea că dorințele
nevrozele femeilor provenesc din „un defect natural, inerent naturii feminine
el bărbatul ar fi o ființă perfectă, căruia nu i-ar lipsi nimic, nici d.p.d.v. fizic, nici
-ral, nici intelectual, în timp ce femeia nu e decît un bărbat mutilat - mutilare
ei intelectuală și morală provenind, în ultimă analiză, din mutilarea ei fizice
femeia care nu-și acceptă condiția inferioară ar fi o nevrozată, care ar dori a
ardoare bolnăvicioasă falusul, ce toate avantajele lui morale, intelectuale și
sociale. Pe scurt femeia ar suferi de un „complex de castrare" dorind
în ziua în care fiica descoperă că este altfel alcătuită decît băiatul. Dorința
de a fi băiat - la fete și teama de a nu deveni fată - la băieți (teama de a fi cas
trat) ar apărea pe la vîrsta de 4 ani, în momentul în care copilul descoperă d.p.
rențele dintre sexe. Descoperirea organului femeiesc ar provoca la băiat un
„complex de castrare", care l-ar îndeca de complexul lui Oedip. În felul
acesta ar dispărea atracția erotică față de mamă. Atunci s-ar naște
acel Super Ego care ar permite încadrarea individului în comunitate
la rîndul ei, fata recunoaște superioritatea băiatului, dar protes
fără împotrivă inferiorității ei. Această recunoaștere deschide în fața
trei posibilități: 1. să renunțe la viața sexuală.

2) să revendice penisul și să încerce să dețină activități masculine, ceea ce ar însemna eșecul ei ca femeie.

3) să-și accepte feminitatea, adică inferioritatea ei naturală.

Devenită adultă, femeia adevărată își dă jertfa pentru procurare, identificându-se când cu fiul, când cu soțul. Femeile care vor să aibă o activitate personală (adică vor să se cultive, să aibă o profesiune, să desfășoare o activitate artistică sau politică, etc) își refuză, după părerea lui Freud, feminitatea. Ele n-ar fi decât biete nevrozate, care riscă să-și nenorocească familiile.

Alți psihanaliști discipoli ai lui Freud

- Marie Bona parte: „fem. este o ființă a cărei dezvoltare s-a oprit la un moment dat" (citatul neființă altceva decât un organ masculin ciuntit)
- Hélène Deutsch: „femeia își păstrează cumpătul intelectuale prin preocupări unor prețioase calități feminine". N.D. face apologia pasivității fem.; sexualitatea femeii - spune ea - înseamnă pasivitate; agresivitatea fem. nu schimează în afară, ci se răsfrânge în sine sub forma de masochism. În conștiință, plăcerea sexuală a femeii ar fi legată numai de durere; desăvârșirea, nașterea implică în mod natural durerea.

Teilhard de Chardin idealizează fem. în acești spirit în care o face și Claudel: „Prin Carnea Femeii strălucește spiritul Realității universale"

Balzac: „Femeia măritată este o sclavă joc care trebuie să știe să-și urce pe tron"

IST. TEATRULUI UNIVERSAL

coram populo (lat) - în public

Ditiramb = cor în cinstea lui Dionysos. Ditirambul s-a transformat din liric în epic (de acțiune), din cor s-a desprins conducătorul corului care a instituit cu acesta un dialog dramatizat, de unde a pornit celebra afirmație a lui Aristotele „tragedia își trage originea de la conducătorii de ditiramb" (într-adevăr, sensul etimologic al tragediei este acela de „cântec al țapilor", adică dionisiac)....

Tespis (poet celebru din Atica sec VI î.e.n. a despărțit din rândul corului un actor, „protagonist").

Trecerea de la cult la ritual și de la ritual la spectacol - a parcurs căile deosebite prin istoria unui mit - și a petrecut în India prin religia vedică și apoi cea budistă; în China în Tibet, în Japonia, tot prin budism; în Iran prin islamism.

Tragedia și comedia antică își au originea legate de cultul lui Dionysos și al Demetrei

Aristotel în „Poetica" afirmă că „tragedia își trage originea de la autorii de ditiramb, comedia de la cântătorii falice..." ... Eschil a ridicat nr. actorilor de la 1 la 2, a micșorat importanța corului și a dat rolul de expresie dialogului. Sofocle a sporit nr. actorilor la 3 și a introdus decorul scenic"

edone = plăcere, voluptate ⇒ hedonism. / Tot Aristotel arată că tragedia, comedia forma principală a artei ca o „mimesis" = imitație (din viață).

Friedrich Nietzsche: Die Geburt der Tragödie aus dem Geiste der Musik (Nașterea tragediei din spiritul muzicii. 1878) / Aristofan = exponentul comediei atice vechi

Menandru = exponentul comediei atice noi

Sofocle a fost primul care a despărțit personajul autorului de cel a celui protagonist

Dé = zeu în limba prin care se invoca divinitatea, ziua-i protectie și victorie; (era interpretat de cor)

nos = specificul unui popor (gr.)